

STUDIUM UWARUNKOWAŃ I KIERUNKÓW ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO GMINY KIEŁCZYGŁÓW

*Załącznik Nr 1
do Uchwały Nr
Rady Gminy Kielczygłów
z dnia r.*

SKŁAD ZESPOŁU AUTORSKIEGO:

mgr inż. PIOTR ULRICH

mgr SYLWIA ADAMKIEWICZ

mgr inż. arch. PAWEŁ SKURPEL

mgr inż. arch. SŁAWOMIR PŁUCIENNIK

mgr MARCIN STRĄKOWSKI

I	WPROWADZENIE	9
1.	Podstawa i zakres opracowania	9
2.	Rola studium w systemie planowania przestrzennego.....	9
3.	Materiały wyjściowe.....	11
4.	Powiązania polityki przestrzennej samorządu terytorialnego z dokumentami strategicznymi wyższego szczebla.....	12
II	UWARUNKOWANIA ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO	14
1.	Uwarunkowania wynikające z dotychczasowego przeznaczenia, zagospodarowania i uzbrojenia terenów	14
1.1.	Położenie i powiązania zewnętrzne	14
1.2.	Struktura funkcjonalno-przestrzenna	16
1.3.	Uzbrojenie terenów	17
2.	Uwarunkowania wynikające ze stanu ładu przestrzennego i wymogów jego ochrony	17
3.	Uwarunkowania wynikające ze stanu środowiska, w tym rolniczej i leśnej przestrzeni produkcyjnej, wielkości i jakości zasobów wodnych oraz wymogów ochrony środowiska, przyrody i krajobrazu, w tym krajobrazu kulturowego.....	19
3.1.	Położenie fizycznogeograficzne i rzeźba terenu	19
3.2.	Budowa geologiczna.....	21
3.3.	Gleby	22
3.4.	Warunki klimatu lokalnego	24
3.5.	Szata roślinna	25
3.6.	Świat zwierząt	28
3.7.	Warunki hydrogeologiczne	28
3.8.	Sieć hydrograficzna	29
3.9.	Stan wód powierzchniowych i podziemnych	30
3.10.	Zagrożenia środowiska.....	32
4.	Uwarunkowania wynikające ze stanu dziedzictwa kulturowego i zabytków oraz dóbr kultury współczesnej	36
4.1.	Rys historyczny.....	36
4.2.	Zabytki nieruchome wpisane do rejestru zabytków	36
4.3.	Gminna ewidencja zabytków	37
4.4.	Obszary objęte ochroną na podstawie ustaleń miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego	45
5.	Uwarunkowania wynikające z rekomendacji i wniosków zawartych w audycie krajobrazowym	48

6. Uwarunkowania wynikające z warunków i jakości życia mieszkańców, w tym ochrony ich zdrowia oraz zapewnienia dostępności osobom ze szczególnymi potrzebami, o których mowa w ustawie z dnia 19 lipca 2019 r. o zapewnienie dostępności osobom ze szczególnymi potrzebami, zgodnie z uniwersalnym projektowaniem	48
6.1. Rozwój, ruch naturalny i migracje ludności	48
6.2. Uwarunkowania społeczne w zakresie rynku pracy	50
6.3. Zasoby mieszkaniowe. Warunki życia społeczeństwa	51
6.4. Ochrona zdrowia i opieka społeczna	52
6.5. Oświata i wychowanie	53
6.6. Kultura i sport	53
7. Uwarunkowania wynikające z zagrożenia bezpieczeństwa ludności i jej mienia	54
7.1. Zagrożenie powodziowe	54
7.2. Zagrożenie wystąpieniem poważnej awarii przemysłowej	54
7.3. Zagrożenie bezpieczeństwa publicznego	54
8. Uwarunkowania wynikające z potrzeb i możliwości rozwoju gminy, bilans terenów przeznaczonych pod zabudowę	54
8.1. Analiza ekonomiczna	55
8.2. Analiza środowiskowa	56
8.3. Analiza społeczna	57
8.4. Prognoza demograficzna	57
8.5. Możliwości finansowe gminy	58
8.6. Maksymalne zapotrzebowanie na nową zabudowę	59
8.7. Chłonność obszarów	61
8.8. Porównanie maksymalnego w skali gminy zapotrzebowania na nową zabudowę oraz sumy powierzchni użytkowej zabudowy na obszarach o w pełni wykształconej zwartej strukturze funkcjonalno-przestrzennej w granicach jednostki osadniczej oraz na obszarach przeznaczonych w planach miejscowych pod zabudowę	66
8.9. Możliwości finansowania przez gminę wykonania sieci komunikacyjnych i infrastruktury technicznej oraz społecznej, służących realizacji zadań własnych gminy	67
8.10. Potrzeby inwestycyjne gminy wynikające z konieczności realizacji zadań własnych, związane z lokalizacją nowej zabudowy	68
9. Uwarunkowania wynikające ze stanu prawnego gruntów	68
10. Uwarunkowania wynikające z występowania obiektów i terenów chronionych na podstawie przepisów odrębnych	68
10.1. Pomnik przyrody	68
10.2. Użytki ekologiczne	68
11. Uwarunkowania wynikające z występowania obszarów naturalnych zagrożeń geologicznych	

.....	69
12. Uwarunkowania wynikające z występowania udokumentowanych złóż kopalin, zasobów wód podziemnych oraz udokumentowanych kompleksów podziemnego składowania dwutlenku węgla	69
13. Uwarunkowania wynikające z występowania terenów górniczych wyznaczonych na podstawie przepisów odrębnych	70
14. Uwarunkowania wynikające ze stanu systemów komunikacji i infrastruktury technicznej	70
14.1. Układ komunikacyjny.....	70
14.2. Infrastruktura techniczna	71
14.2.a. Zaopatrzenie w wodę.....	71
14.2.b. Kanalizacja sanitarna	71
14.2.c. Zaopatrzenie w energię elektryczną	72
14.2.d. Zaopatrzenie w gaz.....	72
14.2.e. Zaopatrzenie w ciepło	72
14.2.f. Gospodarka odpadami.....	72
14.2.g. Telekomunikacja.....	72
15. Uwarunkowania wynikające z zadań służących realizacji ponadlokalnych celów publicznych	72
16. Uwarunkowania wynikające z wymagań dotyczących ochrony przeciwpowodziowej	73
III KIERUNKI ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO.....	74
1. Kierunki zmian w strukturze przestrzennej gminy oraz w przeznaczeniu terenów, uwzględniające bilans terenów przeznaczonych pod zabudowę	74
1.1. Struktura przestrzenna i kierunki zagospodarowania.....	74
1.2. Przeznaczenie terenów	75
2. Kierunki i wskaźniki dotyczące zagospodarowania oraz użytkowania terenów oraz tereny wyłączone spod zabudowy	79
2.1. Minimalne i maksymalne parametry i wskaźniki urbanistyczne	79
2.2. Wytyczne dotyczące zasad określania w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego ustaleń studium w zakresie kierunków i wskaźników zagospodarowania oraz użytkowania i przeznaczenia terenów	80
2.3. Tereny wyłączone spod zabudowy oraz tereny wskazane do ograniczenia zabudowy	81
3. Obszary oraz zasady ochrony środowiska i jego zasobów, ochrony przyrody i krajobrazu kulturowego i uzdrowisk	82
3.1. Powierzchnia ziemi	82
3.2. Wody powierzchniowe i podziemne	82
3.3. System ekologiczny i walory krajobrazowe	84
3.4. Zasoby surowców naturalnych.....	85
3.5. Powietrze atmosferyczne	85

3.6. Hałas	85
3.7. Promieniowanie elektroenergetyczne	86
3.8. Obszary ochrony przyrody	86
4. Obszary i zasady ochrony dziedzictwa kulturowego i zabytków oraz dóbr kultury współczesnej	87
5. Kierunki rozwoju systemów komunikacji i infrastruktury technicznej	88
5.1. Układ komunikacyjny	88
5.2. Infrastruktura techniczna	89
5.2.a. Zaopatrzenie w wodę	89
5.2.b. Kanalizacja	89
5.2.c. Zaopatrzenie w energię elektryczną	90
5.2.d. Odnawialne źródła energii	91
5.2.e. Zaopatrzenie w gaz	91
5.2.f. Zaopatrzenie w ciepło	91
5.2.g. Gospodarka odpadami	92
5.2.h. Telekomunikacja	92
6. Obszary, na których rozmieszczone będą inwestycje celu publicznego o znaczeniu lokalnym	93
7. Obszary, na których rozmieszczone będą inwestycje celu publicznego o znaczeniu ponadlokalnym, zgodnie z ustaleniami planu zagospodarowania przestrzennego województwa	93
8. Obszary, dla których obowiązkowe jest sporządzenie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego na podstawie przepisów odrębnych, w tym obszary wymagające przeprowadzenia scaleń i podziału nieruchomości oraz obszary przestrzeni publicznej.	93
9. Obszary, dla których gmina zamierza sporządzić miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego, w tym obszary wymagające zmiany przeznaczenia gruntów rolnych i leśnych na cele nierolnicze i nieleśne	94
10. Kierunki i zasady kształtowania rolniczej i leśnej przestrzeni produkcyjnej	94
10.1. Rolnicza przestrzeń produkcyjna	95
10.2. Leśna przestrzeń produkcyjna	95
12. Obszary rozmieszczenia obiektów handlowych o powierzchni sprzedaży powyżej 2000 m ² .	96
13. Obszary szczególnego zagrożenia powodzią, obszary osuwania się mas ziemnych, osiadania terenu i drgań sejsmicznych	96
14. Obiekty lub obszary, dla których wyznacza się w złożu kopaliny filar ochronny	97
15. Obszary pomników zagłady i ich stref ochronnych oraz obowiązujące na nich ograniczenia prowadzenia działalności gospodarczej, zgodnie z przepisami ustawy z dnia 7 maja 1999 r. o ochronie terenów byłych hitlerowskich obozów zagłady (Dz. U. z 2015 r. poz. 2120)	97
16. Obszary wymagające przekształceń, rehabilitacji, rekultywacji lub remediacji	97

17. Obszary zdegradowane	98
18. Granice terenów zamkniętych i ich stref ochronnych	98
19. Obszary funkcjonalne o znaczeniu lokalnym	98
IV PODSUMOWANIE	99
1. Polityka funkcjonalno-przestrzenna	99
2. Objasnienie zmian w nowym opracowaniu w stosunku do poprzedniej edycji studium	100
3. Wpływ uwarunkowań na ustalenie kierunków i zasad zagospodarowania przestrzennego ...	100
4. Interpretacja zapisów i ustaleń studium	101
5. Uzasadnienie przyjętych rozwiązań i synteza ustaleń projektu studium	101

I WPROWADZENIE

1. Podstawa i zakres opracowania

Podstawą formalną do opracowania studium jest Uchwała Nr XII/85/19 Rady Gminy Kielczygłów z dnia 26 listopada 2019 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Gminy Kielczygłów.

Obecnie gmina dysponuje Studium przyjętym Uchwałą Nr XVI/88/2012 Rady Gminy Kielczygłów z dnia 30 kwietnia 2012 r., zmienionym Uchwałą Nr XXXIII/226/2014 Rady Gminy Kielczygłów z dnia 31 marca 2014 r. w sprawie uchwalenia zmiany Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Gminy Kielczygłów.

W ciągu minionych lat od czasu uchwalenia obowiązującego dokumentu przeobrazeniu uległo otoczenie prawne, odnoszące się do kwestii zagospodarowania przestrzennego. Aktualizacji wymagają ustalenia związane z przeznaczeniem terenów, w związku z wnioskami zgłoszonymi przez mieszkańców oraz osoby zainteresowane inwestowaniem na obszarze gminy.

Zakres i tryb opracowania projektu Studium regulują przepisy ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2021 r. poz. 741, 784, 922) oraz rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 28 kwietnia 2004 r. w sprawie zakresu projektu studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy (Dz. U. Nr 118, poz. 1233).

Sporządzającym studium jest Wójt, natomiast zatwierdzanie następuje w formie uchwały Rady Gminy, której załączniki stanowią:

- załącznik nr 1 – tekst Studium,
- załącznik nr 2 – rysunek Studium – plansza „Uwarunkowania” w skali 1:10 000,
- załącznik nr 3 – rysunek Studium – plansza „Kierunki zagospodarowania. Polityka funkcjonalno-przestrzenna” w skali 1:10 000,
- załącznik nr 4 – rozstrzygnięcie o sposobie rozpatrzenia uwag zgłoszonych do wyłożonego projektu studium.

2. Rola studium w systemie planowania przestrzennego

Studium jest narzędziem kształtowania polityki przestrzennej władz samorządowych. Wskazuje potencjał rozwoju przestrzennego, możliwości zagospodarowania nowych terenów oraz stopień przekształceń istniejącego zagospodarowania, a także konieczność ochrony obszarów i obiektów o wartościach przyrodniczych, kulturowych i zabytkowych.

Podstawowe zadania Studium dotyczą polityki gminy w zakresie zagospodarowania przestrzennego, w szczególności:

- 1) rozpoznania aktualnej sytuacji gminy, istniejących uwarunkowań oraz problemów związanych z jego rozwojem;
- 2) dostosowania zapisów Studium do wymogów ustawowych;
- 3) aktualizacji kierunków rozwoju i zagospodarowania przestrzennego gminy, a także podstawowych zasad polityki przestrzennej i zasad ochrony interesu publicznego.

Rolą Studium jest też promocja gminy na zewnątrz. Określona idea rozwoju

przestrzenno-gospodarczego, w szczególności zakładająca wysokie standardy jakości przestrzeni publicznych, wysokie standardy architektoniczne i środowiska przyrodniczego, może stać się zachętą do inwestowania, a także wyzwać aktywność społeczną.

Studium sporządza się dla obszaru w granicach administracyjnych gminy. Jego ustalenia są wiążące dla organów gminy przy sporządzaniu planów miejscowych, pełniąc jednocześnie funkcję koordynującą dla ustaleń planów, które to należy sporządzać nie naruszając ustaleń studium. Zasadniczym celem studium jest umożliwienie prowadzenia spójnej polityki przestrzennej, powiązanej z rozwojem społeczno-gospodarczym, z zachowaniem zasad zrównoważonego rozwoju, wpisanej w politykę przestrzenną państwa i województwa. Określona w studium polityka przestrzenna jest zgodna z zasadami ustanowionymi przepisami prawa i uwzględnia w zagospodarowaniu gminy uwarunkowania wynikające z:

- dotychczasowego przeznaczenia, zagospodarowania i uzbrojenia terenu,
- stanu ładu przestrzennego i wymogi jego ochrony,
- stanu środowiska, w tym stanu rolniczej i leśnej przestrzeni produkcyjnej, wielkości i jakości zasobów wodnych oraz wymogów ochrony środowiska, przyrody i krajobrazu, w tym krajobrazu kulturowego,
- stanu dziedzictwa kulturowego i zabytków oraz dóbr kultury współczesnej,
- warunków i jakości życia mieszkańców, w tym ochrony ich zdrowia oraz zapewnienia dostępności osobom ze szczególnymi potrzebami, o których mowa w ustawie z dnia 19 lipca 2019 r. o zapewnienie dostępności osobom ze szczególnymi potrzebami, zgodnie z uniwersalnym projektowaniem,
- zagrożenia bezpieczeństwa ludności i jej mienia,
- potrzeb i możliwości rozwoju gminy, uwzględniających w szczególności: analizy ekonomiczne, środowiskowe i społeczne, prognozy demograficzne, możliwości finansowania przez gminę wykonania sieci komunikacyjnej i infrastruktury technicznej, a także infrastruktury społecznej, służących realizacji zadań własnych gminy, bilans terenów przeznaczonych pod zabudowę,
- stanu prawnego gruntów,
- występowania obiektów i terenów chronionych na podstawie przepisów odrębnych,
- występowania obszarów naturalnych zagrożeń geologicznych,
- występowania udokumentowanych złóż kopalin zasobów wód podziemnych oraz udokumentowanych kompleksów podziemnego składowania dwutlenku węgla,
- występowania terenów górniczych, wyznaczonych na podstawie przepisów odrębnych,
- stanu systemów komunikacji i infrastruktury technicznej, w tym stopnia stopnia uporządkowania gospodarki wodno-ściekowej, energetycznej oraz gospodarki odpadami,
- zadań służących realizacji ponadlokalnych celów publicznych,
- wymagań dotyczących ochrony przeciwpowodziowej.

Uchwalone przez Radę Gminy studium nie jest aktem prawa miejscowego, ale zawarte w nim zasady polityki przestrzennej winny być wiążące dla Wójta i wszystkich jednostek organizacyjnych działających na terenie gminy. Jest to więc ważny akt władczy, w którym

Rada Gminy bezpośrednio wpływa na działania całego swojego aparatu wykonawczego.

3. Materiały wyjściowe

Przy sporządzaniu Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Gminy Kielczygłów wykorzystano następujące dokumenty i opracowania:

- Plan zagospodarowania przestrzennego województwa łódzkiego oraz plan zagospodarowania przestrzennego miejskiego obszaru funkcjonalnego Łodzi wraz z Prognozą oddziaływania na środowisko przyjęty Uchwałą Nr LV/679/18 Sejmiku Województwa Łódzkiego z dnia 28 sierpnia 2018 r.,
- Strategia Rozwoju Województwa Łódzkiego 2030 przyjęta Uchwałą Nr XXXI/414/21 Sejmiku Województwa Łódzkiego z dnia 6 maja 2021 r.,
- Wojewódzki Program Małej Retencji dla województwa łódzkiego wraz z Aneksami i Prognozą oddziaływania na środowisko przyjęty Uchwałą Nr 581/10 Zarządu Województwa Łódzkiego z dnia 13 kwietnia 2010 r.,
- Wojewódzki program opieki nad zabytkami w województwie łódzkim na lata 2020-2023 przyjęty Uchwałą Nr XXI/352/20 Sejmiku Województwa Łódzkiego z dnia 27 października 2020 r.,
- Raport o stanie powiatu pajęczańskiego za rok 2019,
- Strategia Rozwoju Powiatu Pajęczańskiego na lata 2014- 2020,
- Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Gminy Kielczygłów przyjęte Uchwałą Nr XVI/88/2012 Rady Gminy Kielczygłów z dnia 30 kwietnia 2012 r., zmienione Uchwałą Nr XXXIII/226/2014 Rady Gminy Kielczygłów z dnia 31 marca 2014 r. w sprawie uchwalenia zmiany Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Gminy Kielczygłów,
- Miejscowe plany zagospodarowania przestrzennego dla obszarów położonych w gminie Kielczygłów wraz z prognozą oddziaływania na środowisko,
- Wieloletnia Prognoza Finansowa Gminy Kielczygłów na lata 2018-2028, uchwała Nr XXIX/170/2018 Rady Gminy Kielczygłów z dnia 30 stycznia 2018 r.
- Gminna Ewidencja Zabytków,
- Bilans zasobów kopalin i wód podziemnych w Polsce - wg stanu na 31 XII 2020 r.,
- Prognoza ludności gmin na lata 2017-2030 (opracowanie eksperymentalne),
- Prognoza gospodarstw domowych na lata 2016-2050,
- Polityka energetyczna Polski do 2030 roku, M.P. z 2010 r. nr 2, poz. 11,
- Geografia regionalna Polski, Jerzy Kondracki, 2009 r.,
- Prognoza osiadań i odkształceń związanych z rozwojem wyrobiska górniczego i zwałowiska Pola Szczerców oraz rekultywacją wyrobiska górniczego Pola Bełchatów – oprac. Poltegor – projekt sp. z o. o., 2018 r.,
- Dokumentacja pt.: Złoże Bełchatów Aktualizacja prognozy występowania wstrząsów sejsmicznych w rejonie Kopalni Bełchatów - dostosowanie Górniczej Skali intensywności Sejsmicznej (GSI - 2017) do zjawisk sejsmicznych rejestrowanych przez kopalnianą sieć sejsmologiczną - dokumentacja techniczna“, wykonawca GIG Katowice 2019 r., nr oprac. 58334158-120; nr. arch. KWB R/XIV-11/4,
- Aktualny zasięg leja depresji ZG KWB Bełchatów (stan na grudzień 2019 r.),
- Projekt techniczny rekultywacji szczegółowej zwałowiska zewnętrznego P/Szczerców - 2013,

- Szczegółowa Mapa Geologiczna Polski w skali 1:50 000, Arkusze: Szczerców i Osjaków wraz z objaśnieniami,
- Mapa Hydrogeologiczna Polski w skali 1:50 000, Arkusze: Szczerców i Osjaków wraz z objaśnieniami.

4. Powiązania polityki przestrzennej samorządu terytorialnego z dokumentami strategicznymi wyższego szczebla

Podczas opracowywania Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy uwzględniono zasady określone w koncepcji Przestrzennego Zagospodarowania Kraju 2030, wzięto także pod uwagę ustalenia Planu zagospodarowania przestrzennego województwa łódzkiego i Strategii Rozwoju Województwa Łódzkiego.

Koncepcja Przestrzennego Zagospodarowania Kraju 2030 jest nadrzędnym dokumentem dla wszystkich opracowań planistycznych w Polsce, zawiera wizję przestrzennego zagospodarowania Polski w roku 2030 oraz cele polityki przestrzennego zagospodarowania kraju:

Cel 1. Podwyższenie konkurencyjności głównych ośrodków miejskich Polski w przestrzeni europejskiej poprzez ich integrację funkcjonalną przy zachowaniu policentrycznej struktury systemu osadniczego sprzyjającej spójności,

Cel 2. Poprawa spójności wewnętrznej i terytorialne równoważenie rozwoju kraju poprzez promowanie integracji funkcjonalnej, tworzenie warunków dla rozprzestrzeniania się czynników rozwoju, wielofunkcyjny rozwój obszarów wiejskich oraz wykorzystanie potencjału wewnętrznego wszystkich terytoriów,

Cel 3. Poprawa dostępności terytorialnej kraju w różnych skalach przestrzennych poprzez rozwijanie infrastruktury transportowej i telekomunikacyjnej,

Cel 4. Kształtowanie struktur przestrzennych wspierających osiągnięcie i utrzymanie wysokiej jakości środowiska przyrodniczego i walorów krajobrazowych Polski,

Cel 5. Zwiększenie odporności struktury przestrzennej kraju na zagrożenia naturalne i utraty bezpieczeństwa energetycznego oraz kształtowanie struktur przestrzennych wspierających zdolności obronne państwa,

Cel 6. Przywrócenie i utrwalenie ładu przestrzennego.

Aktualna polityka przestrzenna województwa łódzkiego określona jest w Planie zagospodarowania przestrzennego województwa łódzkiego, uwzględniającym zasadnicze elementy polityki przestrzennej państwa, zgodnym ze Strategią Rozwoju Województwa Łódzkiego 2030.

Wytyczne Planu zagospodarowania przestrzennego województwa łódzkiego, dotyczące obszaru gminy obejmują: prace na linii kolejowej CE65 na odcinków Chorzów Batory – Tarnowskie Góry – Karsznice – Inowrocław – Bydgoszcz – Maksymilianowo, prace na linii kolejowej nr 146 na odcinku Wyczerpy - Chorzew Siemkowice oraz rekultywację zamkniętych składowisk odpadów komunalnych. Ponadto zgodnie z Planem zagospodarowania przestrzennego województwa łódzkiego cały obszar gminy znajduje się w Bełchatowsko-Szczercowskim Górniczo-Energetycznym Obszarze Funkcjonalnym.

Strategia rozwoju województwa jest dokumentem, określającym wizję rozwoju, cele oraz główne sposoby ich osiągnięcia w kontekście występujących uwarunkowań. W systemie realizacji polityki rozwoju pełni rolę najważniejszego planu działania władz samorządowych. Strategia Rozwoju Województwa Łódzkiego 2030 określa filary polityki horyzontalnej i cele

strategiczne.

Filary polityki horyzontalnej, określone w strategii to:

- 1) spójność gospodarcza,
- 2) spójność społeczna,
- 3) spójność przestrzenna.

Cele strategiczne, określone w strategii to:

- 1) region wykorzystujący potencjał endogeniczny do rozwoju inteligentnej gospodarki, oparty na kreatywności i przedsiębiorczości mieszkańców,
- 2) aktywne społeczeństwo obywatelskie, z dobrym dostępem do usług publicznych, sprzyjające włączeniu społecznemu grup wykluczonych,
- 3) zrównoważony rozwój przestrzenny regionu z silnie powiązanym systemem osadniczym, z nowoczesną infrastrukturą i racjonalnie wykorzystywanymi zasobami środowiska przyrodniczego.

W ramach poszczególnych celów strategicznych określono cele operacyjne. Każdemu z celów operacyjnych przypisano strategiczne kierunki działań.

Najważniejsze kierunki działań, w ramach celów operacyjnych, określonych w Strategii Rozwoju Województwa Łódzkiego 2020, wzięte pod uwagę podczas opracowywania niniejszego studium to:

- rozwój usług i poprawa dostępu do sektora turystyki i rekreacji,
- poprawa ładu przestrzennego,
- przeciwdziałanie i zwalczanie skutków zagrożeń naturalnych i antropogenicznych,
- ochrona i kształtowanie powiązań przyrodniczo-krajobrazowych.

II UWARUNKOWANIA PRZESTRZENNEGO

ZAGOSPODAROWANIA

1. Uwarunkowania wynikające z dotychczasowego przeznaczenia, zagospodarowania i uzbrojenia terenów

1.1. Położenie i powiązania zewnętrzne

Gmina Kielczygłów jest gminą wiejską, położoną w południowej części województwa łódzkiego, w powiecie pajęczańskim.

Gmina graniczy:

- od północy – z gminą Rusiec (powiat bełchatowski),
- od wschodu – z gminą Rząśnia (powiat pajęczański),
- od południa – z gminą Pajęczno (powiat pajęczański),
- od zachodu – z gminą Siemkowice (powiat pajęczański) i gminą Osjaków (powiat wieluński).

Rys. 1 - Położenie gminy Kielczygłów na tle podziału administracyjnego województwa łódzkiego i powiatu pajęczańskiego

Źródło: Opracowanie własne

Kielczygłów jest gminą typowo rolniczą, gdzie przeważająca większość mieszkańców utrzymuje się z rolnictwa. Powierzchnia gminy wynosi 87 km² (8 720 ha) co stanowi 10,8% powierzchni powiatu. Liczba mieszkańców na dzień **31 grudnia 2020 r.** wynosiła **3 950 osób**.

W układzie sieci zewnętrznych powiązań drogowych gmina Kielczygłów nie zajmuje wysokiej pozycji, gdyż przez jej teren nie przebiegają żadne ważne szlaki komunikacyjne (droga krajowa nr 8 Wrocław-Warszawa znajduje się w odległości 9 km od siedziby gminy, droga krajowa nr 42 Kluczbork – Skarżysko Kamienna około 12 km). Najbliżej położonymi miastami – węzłami komunikacji drogowej są: Wieluń, Pajęczno i Szczerców.

Przez teren gminy przebiega magistrala kolejowa relacji Tarnowskie Góry – Tczew oraz biegnąca przez południową część gminy linia kolejowa relacji Chorzew – Siemkowice – Częstochowa.

Administracyjnie jest podzielona na 14 sołectw w skład których wchodzi 31 jednostek osadniczych, w tym:

Lp.	Sołectwo	Miejscowości
1.	Kielczygłów	Kielczygłów, Kielczygłów - Okupniki
2.	Brutus	Brutus, Otok

3.	Chorzew	Chorzew
4.	Dąbrowa	Dąbrowa, Pierzyny Duże
5.	Dryganek Duży	Dryganek Duży, Dryganek Mały, Kule
6.	Glina	Glina Duża, Glina Mała
7.	Gumnisko	Gumnisko, Podrwinów, Beresie Duże
8.	Huta	Huta, Pierzyny Małe, Lipie
9.	Kielczygłówek	Kielczygłówek, Kuszyna
10.	Kolonia Chorzew	Kolonia Chorzew, Tuchań
11.	Obrów	Obrów
12.	Osina Mała	Osina Mała, Osina Duża, Beresie Małe
13.	Skoczylasy	Skoczylasy, Chruścińskie, Ławiana
14.	Studzienica	Studzienica, Kolonia Kielczygłów

1.2. Struktura funkcjonalno-przestrzenna

Charakter osadnictwa na terenie gminy Kielczygłów nie odróżnia się od otaczającego ją obszaru sąsiadujących gmin oraz od obszaru Polski Środkowej. Głównym ogniwem sieci osadniczej jest Kielczygłów koncentrujący 12,8 % ogółu mieszkańców gminy. To w nim mieszczą się wszystkie podstawowe placówki usług publicznych jak: Urząd Gminy, bank, Gminny Ośrodek Kultury, Biblioteka Gminna, Samodzielny Publiczny Zakład Podstawowej Opieki Zdrowotnej, szkoła podstawowa, najwięcej placówek handlowych i usługowych oraz punktów gospodarczych.

Spośród 31 miejscowości wchodzących w skład 14 sołectw, największą populacją mogą się pochwalić Kielczygłów oraz Chorzew. Pozostałe miejscowości to wsie małe i średnie, z reguły o rozproszonej zabudowie. Taki układ przestrzenny osadnictwa nie wpływa korzystnie na koszty ich wyposażenia w sieciowe urządzenia infrastruktury komunalnej (wodociągi, kanalizacja), dodatkowo zwiększone z powodu małej liczby odbiorców.

Wsie w gminie Kielczygłów pełnią z reguły funkcję rolniczą, miejscowo uzupełnioną przez niewielkie zakłady przetwórstwa rolno-spożywczego oraz prywatne podmioty gospodarcze.

W strukturze gruntów znaczną część terenu gminy Kielczygłów zajmują obszary stanowiące własność prywatną, których 85,6% powierzchni zajmują użytki rolne. W przypadku pozostałych form własności, dominują grunty pozostałe np. pod zabudowaniami, drogami, wodami i innymi gruntami użytkowymi oraz nieużytki.

W użytkowaniu ziemi przeważają użytki rolne, stanowiące 74,3% ogólnej powierzchni gminy, 19,1% ogólnej powierzchni gminy stanowią grunty leśne oraz zadrzewienia i zakrzewienia. Grunty zabudowane i zurbanizowane wraz z zabudowanymi użytkami rolnymi zajmują 4,6% powierzchni gminy.

Istniejącą strukturę użytkowania gruntów w gminie w 2020 r. ilustruje poniższa tabela.

Grupa użytków gruntowych	Rodzaj użytku gruntowego	Powierzchnia (ha)
użytki rolne	grunty orne	4 324

	łąki trwałe	1 213
	pastwiska trwałe	899
	grunty rolne zabudowane	166
	grunty pod rowami	47
grunty leśne oraz zadrzewienia i zakrzewienia	grunty leśne oraz zadrzewienia i zakrzewienia	1 669
grunty pod wodami	grunty pod wodami powierzchniowymi płynącymi i stojącymi	15
grunty zabudowane i zurbanizowane	tereny inne zabudowane	4
	tereny rekreacji i wypoczynku	1
	drogi i inne tereny komunikacyjne - drogi	181
	drogi i inne tereny komunikacyjne - kolejowe	47
nieużytki	nieużytki	82
SUMA		8 720

Źródło: GUS Bank Danych Lokalnych

1.3. Uzbrojenie terenów

Gmina jest w całości zwodociągowana. Gospodarka ściekami odbywa się w oparciu o rozwiązania indywidualne, przy wykorzystaniu zbiorników bezodpływowych i przydomowych oczyszczalni ścieków. W gminie nie funkcjonuje żadna oczyszczalnia ścieków, brak też sieci kanalizacyjnej. Gmina nie posiada sieci gazowej, a zapotrzebowanie na przedmiotowe paliwo jest pokrywane w ramach źródeł indywidualnych. Zaopatrzenie w energię elektryczną odbywa się w oparciu o stacje zasilające (GPZ) 110/15 kV (zlokalizowane poza terenem gminy) oraz sieci rozdzielcze średniego napięcia 15 kV, składające się z linii magistralnych i odgałęźnych z przyłączonymi do nich lokalnymi stacjami transformatorowo – rozdzielczymi 15/0,4/0,23 kV.

2. Uwarunkowania wynikające ze stanu ładu przestrzennego i wymogów jego ochrony

Ład przestrzenny zgodnie z ustawą z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym to: *„takie ukształtowanie przestrzeni, które tworzy harmonijną całość oraz uwzględnia w uporządkowanych relacjach wszelkie uwarunkowania i wymagania funkcjonalne, społeczno – gospodarcze, środowiskowe, kulturowe oraz kompozycyjno – estetyczne”*.

Do czynników wpływających na jego prawidłowe kształtowanie należy: właściwe rozmieszczenie funkcji dające jak najwięcej korzyści, bezkonfliktowe sąsiedztwo oraz odpowiednio ukształtowana struktura pionowa (w tym: zachowanie proporcji wysokości, występowanie dominanty) i pozioma (przez którą rozumiemy harmonijną strukturę

użytkowania gruntu, odpowiedni kształt i wielkość działek, właściwe usytuowanie względem podmiotów gospodarczych).

Narzędziem umożliwiającym kreowanie przestrzeni i tworzenie zharmonizowanego otoczenia w skali gminy jest miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego. Jest on gwarantem zrównoważonego rozwoju gminy, zapewniając równowagę środowiska naturalnego i kulturowego oraz jednocześnie zabezpieczając potrzeby mieszkańców i inwestorów. W oparciu o założenia nakreślone w zmienianej edycji studium, obszar gminy objęty został w całości miejscowymi planami zagospodarowania przestrzennego.

Obowiązujące miejscowe plany zagospodarowania przestrzennego na terenie gminy Kielczygłów		
Lp.	Uchwała	Publikacja
1.	Nr VI/43/2003 Rady Gminy Kielczygłów z dnia 19 maja 2003 r. w sprawie zmiany w miejscowym, ogólnym planie zagospodarowania przestrzennego gminy Kielczygłów	Dz. Urz. Woj. Łódzkiego Nr 188, poz. 1816 z dnia 12 lipca 2003 r.
2.	Nr VI/44/2003 Rady Gminy Kielczygłów z dnia 19 maja 2003 r. w sprawie zmiany w miejscowym, ogólnym planie zagospodarowania przestrzennego gminy Kielczygłów	Dz. Urz. Woj. Łódzkiego Nr 188, poz. 1817 z dnia 12 lipca 2003 r.
3.	Nr VI/45/2003 Rady Gminy Kielczygłów z dnia 19 maja 2003 r. w sprawie zmiany w miejscowym, ogólnym planie zagospodarowania przestrzennego gminy Kielczygłów	Dz. Urz. Woj. Łódzkiego Nr 188, poz. 1818 z dnia 12 lipca 2003 r.
4.	Nr VII/47/2003 Rady Gminy Kielczygłów z dnia 30 czerwca 2003 r. w sprawie zmiany w miejscowym, ogólnym planie zagospodarowania przestrzennego gminy Kielczygłów	Dz. Urz. Woj. Łódzkiego Nr 225, poz. 2126 z dnia 16 sierpnia 2003 r.
5.	Nr XI/63/2003 Rady Gminy Kielczygłów z dnia 30 grudnia 2003 r. w sprawie zmiany fragmentów miejscowego planu ogólnego zagospodarowania przestrzennego gminy Kielczygłów wynikających z Założeń Techniczno – Ekonomicznych budowy Odkrywki Szczerców	Dz. Urz. Woj. Łódzkiego Nr 26, poz. 289 z dnia 7 lutego 2004 r.
6.	Nr V/25/2007 Rady Gminy w Kielczygłowie z dnia 23 marca 2007 r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Gminy Kielczygłów	Dz. Urz. Woj. Łódzkiego Nr 134, poz. 1231 z dnia 11 maja 2007 r.
7.	Nr XX/113/2009 Rady Gminy w Kielczygłowie z dnia 22 maja 2009 r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla obszaru położonego w obrębie geodezyjnym Chorzew w Gminie Kielczygłów	Dz. Urz. Woj. Łódzkiego Nr 174, poz. 1597 z dnia 23 czerwca 2009 r.
8.	Nr XXIX/195/2013 Rady Gminy w Kielczygłowie z dnia 26 września 2013 r. w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla obszarów położonych w obrębach geodezyjnych: Beresie Duże, Brutus, Chorzew, Dabrowa, Dryganek, Głina Duża, Głina Mała,	Dz. Urz. Woj. Łódzkiego poz. 4807 z dnia 13 listopada 2013 r.

	Gumnisko, Huta, Kielczygłów, Kielczygłów Okupniki, Kielczygłówek, Kule, Kuszyna, Ławiana, Obrów, Osina Mała i Duża, Otok, Pierzyny Duże i Małe, Podrwinów, Skoczylasy, Studzienica, Tuchań w gminie Kielczygłów.	
9.	Nr XXIX/196/2013 Rady Gminy w Kielczygłowie z dnia 26 września 2013 r. w sprawie wprowadzenia zmian w tekście miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Gminy Kielczygłów	Dz. Urz. Woj. Łódzkiego poz. 4742 z dnia 8 listopada 2013 r.
10.	Nr XXIX/197/2013 Rady Gminy w Kielczygłowie z dnia 26 września 2013 r. w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla działek nr ewid. 632, 633 i 634 położonych w obrębie geodezyjnym Kielczygłów Okupniki w gminie Kielczygłów	Dz. Urz. Woj. Łódzkiego poz. 4743 z dnia 8 listopada 2013 r.
11.	Nr XXXV/241/2014 Rady Gminy w Kielczygłowie z dnia 12 września 2014 r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla obszarów położonych w gminie Kielczygłów	Dz. Urz. Woj. Łódzkiego poz. 3662 z dnia 23 października 2014 r.
12.	Nr XXXV/242/2014 Rady Gminy w Kielczygłowie z dnia 12 września 2014 r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla działek nr ewid. 601/2, 605, 625, 627, 628 oraz części działek nr ewid. 601/1, 602, 603/1, 606, 607, 608, 609, 610, 611, 648, 1785, 1786, 833, 834, 835, 836, 837, 838, 839, 840, 841, 842, 843, 844, 845, 847/1, 848 i 849, położonych w obrębie geodezyjnym Chorzew	Dz. Urz. Woj. Łódzkiego poz. 3628 z dnia 20 października 2014 r.
13.	Nr XIII/74/2016 Rady Gminy Kielczygłów z dnia 17 marca 2016 r. w sprawie uchwalenia zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla działek nr ewid. 601/2, 605, 625, 627, 628 oraz części działek nr ewid. 601/1, 602, 603/1, 606, 607, 608, 609, 610, 611, 648, 1785, 1786, 833, 834, 835, 836, 837, 838, 839, 840, 841, 842, 843, 844, 845, 847/1, 848 i 849 położonych w obrębie geodezyjnym Chorzew	Dz. Urz. Woj. Łódzkiego poz. 1594 z dnia 8 kwietnia 2016 r.

3. Uwarunkowania wynikające ze stanu środowiska, w tym rolniczej i leśnej przestrzeni produkcyjnej, wielkości i jakości zasobów wodnych oraz wymogów ochrony środowiska, przyrody i krajobrazu, w tym krajobrazu kulturowego.

3.1. Położenie fizycznogeograficzne i rzeźba terenu

Według regionalizacji Jerzego Kondrackiego prawie cały obszar gminy Kielczygłów znajduje się w zasięgu mezoregionu Kotlina Szczercowska, będącej częścią makroregionu Nizina Południowowielkopolska. Niewielki fragment, usytuowany w południowo – wschodniej części, należy do mezoregionu Wysoczyzna Bełchatowska, wchodzącej w skład makroregionu

Wzniesienia Południowomazowiecka. Wyżej wymienione mezaregiony i makroregiony należą do podprovincji Niziny Środkowopolskie, stanowiącej część prowincji Niż Środkowoeuropejski.

Rzeźba badanego terenu ukształtowana została pod wpływem zlodowacenia środkowopolskiego, stadiału mazowiecko – podlaskiego oraz strukturalnych i tektonicznych linii podłoża przedczwartorzędowego. Najważniejszą rolę w jej formowaniu odegrały procesy związane z arealnym zanikiem lobów Widawki i Warty erozyjne pogłębiania dolin rzecznych, procesy eoliczne, które doprowadziły do powstania wypukłych form wydmych oraz powstanie pagórów żwirowo-piaszczystych.

Na terenie gminy można wydzielić następujące formy rzeźby terenu będące wynikiem działania różnych procesów, w tym:

1. formy pochodzenia lodowcowego, do których zaliczyć należy:
 - wysoczyznę morenową – jest ona charakterystyczna przede wszystkim dla północnej części gminy, gdzie występuje w okolicy miejscowości: Lipie, Pierzyny Duże, Dryganek, Beresie Małe, Brutus. Powierzchnia wysoczyzny zbudowana głównie z gliny zwałowej jest prawie płaska, a nierówności na jej powierzchni mają maksimum kilka stopni pochylenia,
 - pagórki moren czołowych – znajdują się one w południowej części gminy, poniżej miejscowości Chorzew (przy granicy z gminą Pajęczno i Siemkowice) oraz na północny – zachód od Gumniska, stanowią część najmłodszego i najwyraźniejszego w rzeźbie, ciągu moren stadiału mazowiecko – podlaskiego, strefy recesji frontalnej. Wznoszą się one na wysokość do 224 m n.p.m, o wysokości względnej 10 m,
 - zagłębienia wytopiskowe – stanowiące pozostałości po bryłach martwego lodu, występują wśród różnego rodzaju form. Największe z nich o szerokości i długości około 1 km (przy czym część wytopiska zlokalizowane jest na terenie gminy ościennej) znajduje się w Skoczylasach Chruścińskich. Mniejsze wytopiska możemy spotkać w Koloni Kielczygłów, Otoku i Glinie Małej. Głębokość zagłębień sięga od kilku do kilkunastu metrów;
2. formy pochodzenia wodnolodowcowego, do których zaliczyć należy:
 - równiny wodnolodowcowe – powstałe w okresie postoju lądolodu stadiału mazowiecko – podlaskiego, w strefie recesji frontalnej i strefie szczelinowego spękania lądolodu. Zajmują one znaczne powierzchnie terenu gminy zwłaszcza w jej północnej, południowej i zachodniej części,
 - kemy, tarasy kemowe – występują w południowo – wschodniej części gminy, w okolicy miejscowości Skoczylasy, Studzienica i Kolonia Kielczygłów. Wokół pagórów, których wysokości względne wahają się od 5 do 10 m, wytworzyły się tarasy kemowe, których spadki rozchodzą się we wszystkich kierunkach od centralnie położonego kemu. Tworzą one stosunkowo płaskie powierzchnie o szerokości kilkuset metrów oraz długości do kilku km,
3. formy pochodzenia eolicznego, do których zaliczyć należy:
 - wydmy i pola piasków eolicznych – zajmują one stosunkowo niewielkie powierzchnie i można je spotkać w obrębie sołectw: Obrów, Głina Mała, Kielczygłówek, Osina Mała i Duża oraz Gumnisko. Wydmy reprezentują w większości formy paraboliczne z ramionami mniej lub bardziej rozwiniętymi w kierunku zachodnim i północno – zachodnim. Tworzą one zazwyczaj wyniosłe formy o wysokości kilkunastu metrów i szerokości kilkunastu metrów. Wokół wydmy występują pola piasków eolicznych;

4. formy pochodzenia rzecznego, do których zaliczyć należy:

- tarasy nadzalewowe (wyższe i niższe) – są to tarasy akumulacyjne wytworzone głównie w dolinie rzeki Niecieczy oraz jej dopływów. Ich szerokości kształtują się od kilkudziesięciu do kilkuset metrów,
- tarasy zalewowe oraz dna dolin rzecznych – towarzyszą wszystkim ciekom znajdującym się na terenie gminy. W dolinkach niższego rzędu taras denny przeważnie przyjmuje postać jednolitej płaskiej lub lekko nieckowatej powierzchni, której szerokość kształtuje się od kilku do kilkudziesięciu metrów, natomiast w przypadku większych cieków wartości te sięgają nawet ponad 2 km (czego przykładem jest środkowym bieg rzeki Niecieczy, na odcinku od Gliny Małej po Błaś – miejscowości znajdującej się na terenie gminy Rusiec);

5. formy utworzone przez roślinność do których zaliczyć należy:

- równiny torfowe oraz piaski humusowe – formy te występują najpowszechniej w dolinie rzeki Niecieczy oraz jej dopływach. Największe powierzchnie występują w okolicy miejscowości: Skoczylasy Chruścińskie, Studzienica, Jaworznicza, Beresie, Dryganek, Glina Duża, Glina Mała, Obrów

W/w formy mają wpływ na urozmaicenie rzeźby terenu. Najwyżej wyniesiona powierzchnia znajduje się w południowej części gminy Kiełczygłów, w ramach pagórów moren czołowych i wynosi 224 m n.p.m. Najniżej usytuowany jest północno – wschodni obszar znajdujący się w dolinie rzeki Niecieczy, gdzie rzędne terenu kształtują się na poziomie około 167 m n.p.m. Różnica wysokości w obrębie przedmiotowego obszaru wynosi około 57 m. Lokalnie wysokości względne wahają się od kilku do kilkunastu metrów. Średnio rzędne terenu kształtują się na poziomie około 170-180 m n.p.m.

3.2. Budowa geologiczna

Dominującą rolę w budowie geologicznej gminy Kiełczygłów mają utwory jurajskie, trzeciorzędowe i czwartorzędowe. Pod utworami kenozoicznymi, prawie na całej powierzchni występują utwory jury górnej, które są silnie zdyslokowane. Na przedmiotowym terenie występują uskoki, co potwierdza związek tego obszaru z występującą w jego bezpośrednim sąsiedztwie strukturą tektoniczną Rowu Kleszczowa.

Jura górna reprezentowana jest przez utwory oksfordu i kimerydu, których miąższość wynosi od 219 do 279 m. Utwory oksfordu są wykształcone w postaci wapieni z: krzemieniami, czertami, ziarnami glaukonitu oraz wapieni porowatych, wapieni skalistych silnie spękanych. Utwory kimerydu odsłaniają się na powierzchnię w miejscowości Kule i Glina Duża. Na pozostałym terenie strop utworów jurajskich występuje na głębokości od około 10 m do około 100 m. Jest to bardzo urozmaicony zespół osadów: wapieni, wapieni marglistych i margli występujących w różnych proporcjach. Sedymentację kimerydu kończą wapienie pyłowe. Na powierzchni skał mezozoicznych występują rumosze skał wapiennych i zwietrzeliny ilasto – gliniaste.

Utwory trzeciorzędowe obejmują południową część gminy oraz niewielki fragment północnej części. Ich strop występuje na głębokości około 25-65 m. Należą one do osadów miocenu i pliocenu. Miąższość ich jest zróżnicowana i ściśle związana z ukształtowaniem podłoża mezozoicznego (na wyniosłościach wynosi od 12 do 15 m, w zagłębieniach erozyjno – denudacyjnych przekracza 20 m). Starsze utwory reprezentowane są przez iły brunatne i czarne z konkrecjami limonitowo – syderytowymi. Stropowe partie osadów trzeciorzędowych

wykształcone są głównie w postaci piasków drobnoziarnistych lub mułków.

Osady czwartorzędu pokrywają prawie cały obszar gminy (poza wspomnianymi powyżej wychodniami skał jurajskich). Miąższość ich dochodzi do 100 m. Są one reprezentowane przez utwory lodowcowe, wodnolodowcowe, eoliczne oraz pochodzenia roślinnego. Łądogłód transgredował na tym terenie kilkakrotnie dostarczając dużo zróżnicowanych osadów. W okresach glacialnych akumulowały się gliny zwałowe, a w czasie ociepleń powstawały osady fluwioglacjalne o frakcji żwirowo, żwirowo – piaszczystej oraz mułki i ily zastoiskowe. Powtarzające się glacjały i interglacjały zmieniając kolejno obraz budowy geologicznej spowodowały, że ostateczny profil osadów czwartorzędowych odznacza się bardzo dużą zmiennością, a rozprzestrzenienie poziome wielką nieregularnością. Na powierzchni występują głównie lodowcowe i wodnolodowcowe utwory zlodowacenia Warty. Największy obszar zajmują piaski wodnolodowcowe pokrywające znaczne powierzchnie terenu w północnej, zachodniej i południowej części gminy. Reprezentują one piaski różnoziarniste z domieszką żwirów, piaski drobnoziarniste i średnioziarniste. Kompleksy gliny zwałowej są charakterystyczne przede wszystkim dla północnej części gminy, gdzie występują w okolicy miejscowości: Lipie, Pierzyny Duże, Dryganek, Beresie Małe, Brutus. Serie osadów piaszczysto żwirowych tworzące zróżnicowane formy morfologiczne w tym, pagórki moren czołowych, zlokalizowanych na południe od miejscowości Chorzew, czy kemów występujących w południowo – wschodniej części gminy, w Skoczylasach, Studzienicy i Koloni Kielczygłów, stanowią osady o bardzo zróżnicowanej frakcji i strukturze sedymentacji.

Czwartorzęd nierozdzielony reprezentowany przez piaski eoliczne wydmy i równiny piasków przewianych zajmuje stosunkowo niewielkie powierzchnie i można je spotkać w obrębie sołectw: Obrów, Głina Mała, Kielczygłówek, Osina Mała i Duża oraz Gumnisko. Pokrywy piasków są różnej miąższości od 0,5 m do kilkunastu metrów (występują na piaskach i żwirach wodnolodowcowych, na piaskach rzecznych i glinach zwałowych).

Holocen reprezentowany jest przez torfy, namuły torfiaste wypełniające zagłębienia bezodpływowe zlokalizowane w Skoczylasach Chruścińskich, Koloni Kielczygłów, Otoku, Glinie Małej oraz mułki, piaski różnoziarniste z domieszką żwirów rzecznych, piaski średnio i drobnoziarniste. Budują one obecnie tarasy nadzalewowe Niecieczy, gdzie miąższość ich jest rzędu 5-7 m oraz tarasy zalewowe. Dna doli rzecznych wypełnione są utworami aluwialnymi.

3.3. Gleby

Zróżnicowanie typologiczne i gatunkowe gleb jest uwarunkowane wieloma czynnikami, do których zaliczyć należy: rodzaj skały macierzystej, klimat (mikroklimat), rzeźbę terenu (mikrorzeźbę), hydrosferę, organizmy roślinne i zwierzęce, działalność człowieka oraz długość okresu, w którym ten proces przebiegał (wiek gleby). O jej przynależności typologicznej może decydować cały zespół wymienionych składników glebotwórczych lub tylko jeden. Rodzaj gleby uzależniony jest od genezy skały macierzystej na której powstała (np. utwory fluwioglacjalne, eoliczne itd.), a o gatunku gleby – grupa granulometryczna (uziarnienie jaką wykazuje charakteryzowana gleba (np.: piasek luźny, piasek gliniasty itd.). Biorąc pod uwagę w/w uwarunkowania na terenie gminy wykształciły się następujące typy gleb: brunatne, bielcowe, pseudobielcowe, a w dolinach cieków i zagłębiach bezodpływowych gleby mułowo – torfowe, torfowe, muszrowo – torfowe oraz muszrowo – mineralne.

Użytki rolne zajmują 72,4% powierzchni gminy Kielczygłów, w tym na grunty orne i sady przypada 47,4%, a na użytki zielone 25%.

Struktura użytków rolnych w gminie Kielczygłów (ha)				
Ogółem	Grunty orne	Sady	Łąki	Pastwiska
6514	4250	11	1581	672

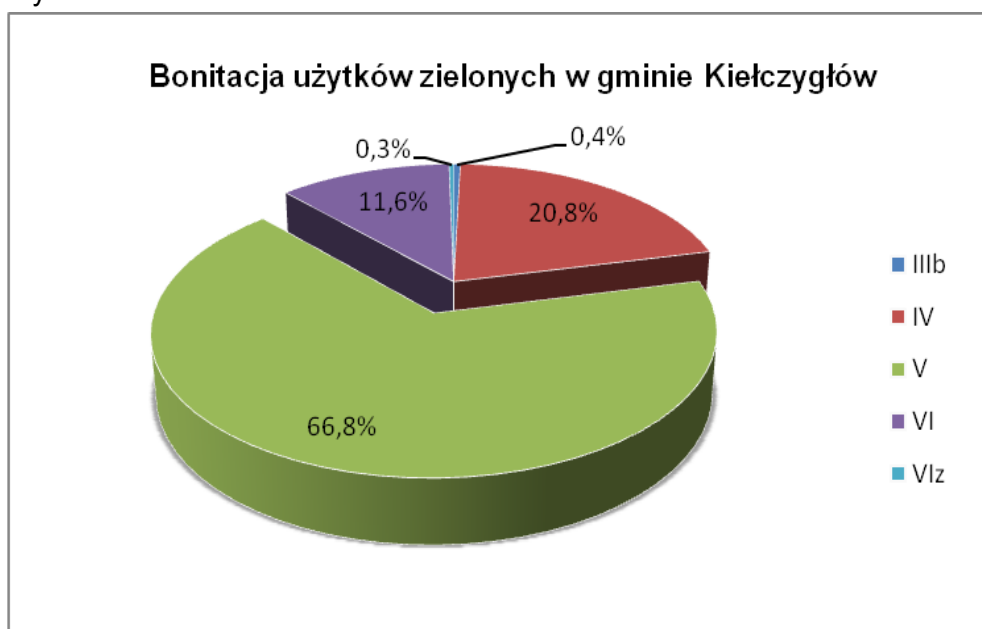
Źródło. Informacje uzyskane z UG Kielczygłów

Zarówno grunty orne jak i trwałe użytki zielone w większości należą do gorszych klas bonitacyjnych. Zaledwie 1,2% gruntów ornych zajmuje III klasa bonitacyjna, natomiast zdecydowaną przewagę mają grunty V i VI klasy, które stanowią 81,5%.

Bonitacja gruntów ornych i sadów w gminie Kielczygłów (ha)						
IIIb	IVa	IVb	V	VI	VIz	razem
18	189	543	1983	1493	35	4261

Źródło. Informacje uzyskane z UG Kielczygłów

Wartość użytkowa użytków zielonych przedstawia się następująco: III i IV klasa bonitacyjna zajmuje 479 ha, a V, VI, i VIz aż 1774 ha. Ich procentowy udział przedstawia poniższy wykres.

Klasy bonitacyjne, dostarczają cennych wiadomości o potencjalnej urodzajności gleb, nie informują jednak wystarczająco o ich przydatności rolniczej. Dominującymi kompleksami przydatności rolniczej gruntów ornych na terenie gminy Kielczygłów są kompleksy: żytni słaby i bardzo słaby, kompleks zbożowo – pastewny słaby, w niewielkiej części jest to kompleksy żytni dobry. Wśród kompleksów przydatności rolniczej trwałych użytków zielonych na przedmiotowym obszarze występują jedynie użytki zielone średnie.

Północno – wschodnia część gminy znajduje się pod wpływem leja depresji spowodowanego odwodnieniem złoża węgla brunatnego. Powoduje on zaburzenie stosunków wodnych w glebach na skutek zaniku lub osłabienia podsiąku kapilarnego i skutkuje znacznymi niedoborami wody szczególnie w okresie letnim, w rejonach zdominowanych przez gleby lekkie, o słabych właściwościach zatrzymywania wody.

Sieć drenarska melioracji szczegółowej obejmuje 607 ha i zlokalizowana jest głównie w północno – zachodniej części gminy, w okolicy miejscowości: Kuszyna, Kielczygłówek, Lipie, Pierzyny Duże i Małe oraz w południowej, na terenie gruntów Chorzewa, Kolonii Chorzew oraz Ławiany.

3.4. Warunki klimatu lokalnego

Położenie fizyczno - geograficzne gminy powoduje, że nad jego obszar napływają różnorodne masy powietrzne. Dominują tutaj masy powietrza polarno - morskiego i polarno - kontynentalnego. Obszar gminy znajduje się w zasięgu klimatu typowego dla środkowej Polski, w strefie klimatu umiarkowanego. Cechuje go wielka zmienność elementów meteorologicznych w czasie oraz małe zróżnicowanie w przestrzeni. Te cechy klimatu pozwalają zaliczyć omawiany teren do XVII Regionu Klimatycznego Środkowopolskiego (Woś, 1998 r.). Położenie gminy na granicy terenów nizinnych i wyżynnych sprawia, że stosunkowo nieduże wzniesienia nie stanowią przeszkody dla przepływu mas powietrza różnego pochodzenia, co jest przyczyną dużej zmienności warunków pogodowych. Klimat na tym obszarze jest kształtowany przez przeważającą w ciągu roku, równoleżnikową cyrkulację mas powietrza.

Główne elementy klimatyczne kształtują się następująco:

- przeważają zdecydowanie zachodnie i południowo-zachodnie kierunki wiatru, najrzadziej występują wiatry z kierunku północnego i północno-wschodniego. Według „Oceny oddziaływania projektowanej Odkrywki Szczerców” ilość wiatrów z sektora zachodniego wynosi 47,4%, najmniejszy jest udział wiatrów z sektora północnego i północno – wschodniego. W chłodnej porze roku przeważa kierunek południowo – zachodni, od lipca do października zachodni i północno zachodni. Maksymalne prędkości występują najczęściej zimą i wiosną,
- średnie zachmurzenie nie wykazuje większego zróżnicowania: w przebiegu rocznym największe średnie miesięczne zachmurzenie przypada na listopad i grudzień i waha się od 7,8 do 8,1, najmniejsze wynoszące 5,54-5,6 jest notowanie we wrześniu,
- średnia roczna temperatura powietrza nie odbiega od temperatur Polski środkowej i wynosi ok. 7,8°C, natomiast średnie temperatury najchłodniejszych miesięcy są zbliżone do temperatur występujących na wyżynach Polski południowej. Najchłodniejszym miesiącem jest luty ze średnią temperaturą poniżej 3°C. Średnie temperatury najcieplejszego miesiąca - lipca zawierają się w granicach od 17,8°C do 18,2°C. Można przyjąć, że długość okresu wegetacyjnego trwa ok. 213 dni. Rozpoczyna się średnio 5 kwietnia i trwa do 4 listopada,
- roczna suma opadów zawiera się w przedziale 550 – 600 mm, najwyższe sumy opadów występują głównie w okresie letnim, kształtując się na poziomie 77-79 mm, zaś najniższe w lutym i wynoszą ok. 24 mm. Opady występują przeciętnie w 156 dni w roku.

Tereny o korzystnych warunkach (dobre i przeciętne warunki solarne, termiczne i wilgotnościowe oraz bardzo dobre warunki przewietrzania terenu), przeważające na terenie gminy, związane są z płaską powierzchnią wysoczyzny.

Doliny i obniżenia odznaczają się najmniej korzystnymi warunkami klimatycznymi. Charakterystyczne są dla nich niekorzystne warunki termiczne, wilgotnościowe, związane z częstym występowaniem inwersji termicznej i stagnacji chłodnego, wilgotnego powietrza. Ponadto z uwagi na zwiększoną częstotliwość występowania mgieł odznaczają się gorszymi warunkami solarnymi. Wzrasta tu prawdopodobieństwo występowania przygruntowych przymrozków, nie wskazana jest więc na tych terenach lokalizacja zabudowy, za wyjątkiem budowli związanych z gospodarką wodną. Nie należy wprowadzać barier utrudniających

swobodny odpływ powietrza, a w już istniejących zaporach należy tworzyć prześwity umożliwiające jego odpływ.

Szczególnymi warunkami klimatycznymi odznaczają się obszary leśne, które modyfikują klimat lokalny, wpływając na warunki solarne (zacienienie), wietrzne, termiczne (łagodzenie dobowych ekstremów temperatury w jego obrębie) i wilgotnościowe (wzrost wilgotności względnej). Mikroklimat terenów leśnych działa szczególnie dobroczynnie na organizm człowieka, stąd obszary te powinny być wykorzystywane przede wszystkim na cele rekreacyjno-wypoczynkowe o zróżnicowanym stopniu penetracji, w zależności od warunków odpornościowych wnętrza lasu. Kompleksy leśne wpływają w znacznym stopniu na warunki klimatyczne terenów bezpośrednio do nich przylegających, podnosząc ich walory zdrowotne i krajobrazowe, lecz jednocześnie pogarszając warunki wentylacji.

3.5. Szata roślinna

Na obszarze gminy Kielczygłów, w 2008 r., w ramach przeprowadzanej inwentaryzacji przyrodniczej, na potrzeby sporządzenia „Raportu o oddziaływaniu Zakładu Górniczego KWB Bełchatów na środowisko”, stwierdzono występowanie 9 typów siedlisk przyrodniczych Natura 2000:

1. siedliska leśne, do których zaliczyć należy:

- sosnowy bór bagienny (kod 91D0) - stanowi ostatnie stadium zarastania torfowisk wysokich i przejściowych. Drzewostan buduje niemal wyłącznie sosna zwyczajna z domieszką brzozy omszonej i świerka. Może rosnąć tu także dąb szypułkowy i inne gatunki liściaste. Większa ich domieszka (poza brzozą) wskazuje na siedlisko boru mieszanego wilgotnego. Runo boru bagiennego ma charakterystyczną, kępiastą strukturę. Zazwyczaj rozwijają się tu kępy torfowców i mchów (np. płonnik). W runie często dominują krzewinki z rodziny wrzosowatych i trzęślica modra. W niektórych płatach rośnie też welnianka pochwowata i gatunki torfowisk wysokich. W domieszce spotyka się tu sit rozpierzchły i inne gatunki szuwarowe. Na obszarze gminy ten typ siedlisk występuje w okolicy Beresi Dużych i Kielczygłówka, przy czym płyty siedliska są niewielkie, nie przekraczają 5 ha powierzchni, rozproszone pośród rozległych sosnowych borów świeżych i wilgotnych oraz borów mieszanych,
- śródlądowy bór chrobotkowy (kod 91T0) odpowiada zbiorowisku sosnowego boru chrobotkowego (śródlądowego boru suchego). Typowo wykształcone, dojrzałe fitocenozy boru chrobotkowego, porastające szczyty wydm. Drzewostan, złożony niemal wyłącznie z sosny zwyczajnej niekiedy z niewielką domieszką brzozy brodawkowatej, jest niski i luźny. Warstwa podszycia jest bardzo słabo rozwinięta lub brak jej w ogóle. Runo jest zdominowane przez porosty. Domieszkę stanowią mchy, wąskolistne trawy, np. kostrzewa owcza i śmiałek pogięty, czasem także wrzos, borówka brusznica, jastrzębiec kosmaczek. W lukach drzewostanu rozwijają się gatunki muraw napiaskowych. Bory chrobotkowe często tworzą mozaikę ze zbiorowiskami murawowymi lub pionierskimi zbiorowiskami roślin zarodnikowych porastających nagie piaski. Na terenie gminy ten typ siedliska rozpoznano na południe od miejscowości Kuszyna, Kielczygłówek, wzdłuż drogi gminnej Nr 109102 E,
- grąd subkontynentalny (kod 9170) stanowi zespół grądu subkontynentalnego zróżnicowany na podzespoły: grądu niskiego, grądu typowego i grądu wysokiego. Grąd subkontynentalny charakteryzuje się bogactwem gatunkowym. Drzewostan budują

liczne gatunki drzew liściastych, głównie dęb szypułkowy i grab, z mniejszym zwykle udziałem lipy drobnolistnej, jaworu, klonu zwyczajnego, wiązów: górskiego i szypułkowego. W niektórych płatach zaznacza się udział brzozy brodawkowatej i osiki, świadczący o dynamice lasu. Grądy na badanym terenie należą do odmiany małopolskiej, cechującej się udziałem jodły pospolitej (niekiedy licznej), świerka pospolitego i buka zwyczajnego. W grądach niskich znaczący udział w drzewostanie ma olsza czarna. Warstwa podszycia jest dobrze rozwinięta i bogata w gatunki. Rośnie tu licznie leszczyna pospolita, często występuje trzmielina zwyczajna i brodawkowata, dereń świdwa i kruszyna pospolita (w grądach niskich także czeremcha zwyczajna) oraz inne gatunki krzewów i podrosty drzew. Runo grądów jest bujne (zwłaszcza w postaciach bardziej wilgotnych) i wielogatunkowe, zdominowane przez geofity wiosenne (rośliny rozwijające się i kwitnące wczesną wiosną, przed rozwojem liści drzew) i szerokolistne trawy. W podzespole grądu niskiego zaznacza się udział gatunków łągowych, a w grądach wysokich gatunków borowych i borów mieszanych. Na przedmiotowym terenie siedlisko to znajduje się w południowej części, przy granicy z gminą Siemkowice,

- łągi jesionowo-olszowe (kod: 91E0-3) – siedlisku przyrodniczemu łągu jesionowo-olszowego odpowiada dokładnie zespół łągu jesionowo-olszowego. Rozwija się ono najczęściej na siedliskach związanych z płynącą wodą, a więc w pobliżu cieków różnej wielkości. Drzewostan buduje głównie olsza czarna, a w lepiej zachowanych płatach także jesion wyniosły. Domieszkę mogą stanowić inne gatunki drzew: wiąz szypułkowy i górski, jawor, klon zwyczajny, świerk i in. Podszycie łągów jest zazwyczaj dobrze rozwinięte, budują je, oprócz podrostu drzew: czeremcha zwyczajna, kruszyna, kalina koralowa, dziki bez czarny, dereń świdwa, porzeczka czerwona i czarna, niekiedy też leszczyna i trzmielina zwyczajna. W niektórych płatach rosną też: bluszcz pospolity, chmiel zwyczajny i wawrozynek wilczełyko. Runo jest bardzo bujne, zwarte i budowane przez gatunki wysokich bylin dwuliściennych, paproci i szerokolistnych traw, z udziałem gatunków łąkowych i niekiedy szuwarowych. Rosną tu m.in.: pokrzywa zwyczajna, kuklik zwisty, kuklik pospolity, bluszcz kurdybanek, kostrzewa olbrzymia, wietlica samicza, skrzyp leśny, gwiazdnica gajowa, czartawa pospolita, śledziennica skrętołista, podagrycznik pospolity, czyściec leśny. Fitocenozy łągowe są zazwyczaj niewielkie i wykształcone kadłubowo. Jego siedliska na terenie gminy możemy spotkać w rejonie stawów znajdujących się na południowy-zachód od Chorzewa, w dolinie rzeki Nieciecz usytuowanej na północy od Kolonii Kiełczygłów oraz na granicy z gminą Rząśnia, w okolicy miejscowości Skoczylasy Chruścińskie,

2. siedliska nieleśne, w skład których wchodzi:

- śródlądowe murawy napiaskowe (kod 2330) odpowiadają zbiorowisku roślinnemu: napiaskowej murawie szczotlichowej. Są to niskie, mało zwarte murawy, których dominującym lub jedynym komponentem wśród roślin naczyniowych jest szczotlica siwa. Drugim ważnym składnikiem są porosty naziemne, m.in. chrobotki, np. chrobotek łagodny i płucnica islandzka oraz inne gatunki. W inicjalnej fazie rozwoju szczotlica tworzy małe kępki, rosnące zazwyczaj w pewnym oddaleniu od siebie, między nimi pozostaje wolna przestrzeń (często z widocznym nagim piaskiem). W miarę postępowania sukcesji zwarcie murawy i bogactwo florystyczne rośnie, a murawy szczotlichowe przechodzą w zwarte murawy napiaskowe należące już do

innych jednostek syntaksonomicznych. Kolejnym etapem zarastania muraw jest wkraczanie drzew i krzewów takich jak: jałowiec, sosna zwyczajna oraz brzoza brodawkowata. Pojedyncze sosny, brzozy i jałowce są naturalnym składnikiem omawianego siedliska. Po osiągnięciu pewnego zwarcia drzewostanu z przewagą sosny tworzy się zbiorowisko borowe. Siedlisko muraw napiaskowych na badanym terenie można spotkać w zachodniej części gminy w okolicy miejscowości: Beresie Duże, Lipie, Kielczygłówek,

- suche wrzosowiska (kod 4030) stanowią siedlisko pochodzenia antropogenicznego o charakterze krzewinkowym. Dominuje tutaj wrzos zwyczajny. Bogata jest flora roślin zarodnikowych i porostów. Siedlisko występuje na glebach suchych, ubogich oraz kwaśnych. Spotkać je można na obrzeżach lasów oraz dróg, w kompleksach leśnych najczęściej pod liniami energetycznymi. Suche wrzosowiska to zbiorowiska zdominowane przez wrzos zwyczajny. Inne gatunki tworzą tutaj warstwę mszysto-porostową bądź występują dość nielicznie. Spośród porostów to różne gatunki chrobotków. Występuje tutaj również pojedynczo kostrzewa owcza. Suche wrzosowiska na badanym terenie występują sporadycznie w kompleksach leśnych bądź na nieużytkach. Są to nieduże płaty. Stwierdzono ich występowanie w okolicach miejscowości Beresie Duże oraz w niedużym kompleksie leśnym w pobliżu miejscowości Pierzyny Duże koło Kielczygłówka. Występują w kompleksie ze zbiorowiskami borów świeżych, wilgotnych oraz borów mieszanych,
- niżowe murawy bliźniczkowe (kod 6230) to siedliska bogatych florystycznie niżowych muraw bliźniczkowych. Są to niskie murawy tworzone głównie przez bliźniczkę psią trawkę, gatunek trawy o charakterystycznym wyglądzie. Zajmują miejsca silnie zakwaszone i są związane z ekstensywnym wypasem. Są to ubogie florystycznie zbiorowiska ze związku psiary niżowe w typie tzw. psiary suchej, budowane na badanym terenie przez niewiele gatunków reprezentatywnych, ze znacznym udziałem gatunków łąkowych i pastwiskowych, takich jak babka lancetowata lub krwawnik zwyczajny, wyka ptasia i babka zwyczajna. Siedlisko to występuje w miejscach po wycięciu borów świeżych, wilgotnych bądź bagiennych, na obrzeżach lasów lub w sąsiedztwie torfowisk. Na niżu nie jest to częste siedlisko przyrodnicze. Na terenie gminy stwierdzono występowanie niewielkich płatów muraw bliźniczkowych na zachód od miejscowości Beresie duże. Występują one w kompleksie ze zbiorowiskami łąkowymi.
- niżowe świeże łąki użytkowane ekstensywnie (kod 6510) są bogatym florystycznie zbiorowiskiem kośnych łąk tzw. łąk gądowych występujących na żyznych i świeżych glebach mineralnych. To wysokoproduktywne i wielokośne (najczęściej dwukośne) użytki zielone. Gatunkami dominującymi są przede wszystkim: rajgras wyniosły i inne gatunki reprezentatywne. Rosną tu także: tymotka pospolita, chaber łąkowy, babka lancetowata, pięciornik gęsi. Łąki świeże zajmują miejsca po wycięciu żyznych lasów liściastych. Siedlisko niżowych, świeżych łąk użytkowanych ekstensywnie w okolicy miejscowości Beresie Małe i Beresie Duże. Są to niewielkie płaty, występujące w kompleksach pastwisk, łąk wilgotnych i innych użytków zielonych, zazwyczaj na skrzydłach dolin rzecznych poza zasięgiem corocznych zalewów oraz w niewielkich, łąkowych enklawach śródleśnych na żyznych, świeżych glebach,
- torfowiska przejściowe i trzęsawiska (kod 7140) są dość szeroką i niejednorodną grupą, zawierającą zarówno typowe torfowiska przejściowe, kompleksy składające się

z resztek zbiorowisk wysokotorfowiskowych, torfowisk przejściowych i przygielkowskich na zarastających torfiankach, inicjalne fazy borów bagiennych, jak i zbiorowiska nawiązujące do torfowisk niskich (i niekiedy kontaktujące się z nimi przestrzennie), mające charakter torfowiskowo-szuwarowo-łąkowy oraz szereg zbiorowisk zastępczych i kadłubowych. Należą tu typowe mszary przygielkowe zdominowane przez przygielkę białą, szuwały turzycy nitkowatej z dominacją tego gatunku, kwaśna młaka niskoturzycowa, spotykana na terenach zatorfionych łąk oraz na torfowiskach, z dominacją mietlicy psiej i turzycy siwej. Należą tu również zbiorowiska z dużym udziałem siedmiopalcznika błotnego. W niektórych miejscach na badanym terenie rośnie wąkrota zwyczajna. W miejscach ze stojącą wodą, np. w dołach potorfowych, rozwijają się zbiorowiska z udziałem roślin zanurzonych i pływających, jak okrzemka bagienna, rdestnica pływająca, moczarka kanadyjska i inne. Omawiane zbiorowiska tworzą często mozaikę z roślinnością szuwarową, z której przechodzą liczne gatunki roślin, jak pałka wąskolistna, trzcina pospolita, ponikło zwyczajne, zachyłnik błotny. Siedliska torfowiskowe na terenie gminy grupują się w dwóch rejonach: w północnej części terenu, w okolicy miejscowości Kiełczygłówek oraz w środkowej części obszaru na wschód od miejscowości Beresie Małe.

Na podstawie analizy danych dotyczących rozmieszczenia, zasobów i stanu zachowania wyżej wymienionych siedlisk przyrodniczych, na terenie gminy Kiełczygłów wskazano 2 kompleksy obejmujące najcenniejsze siedliska, a są to:

- północna część uroczyska Suchy Las w Nadleśnictwie Wieluń między miejscowościami Tuszyń i Marchewki – kompleks ten obejmuje niewielki fragment południowej części gminy Kiełczygłów,
- uroczysko Beresie Małe w Nadleśnictwie Wieluń i przyległy las niepaństwowy – kompleks ten prawie w całości znajduje się na obszarze gminy Kiełczygłów i obejmuje swoim zasięgiem teren pomiędzy Beresiami Małymi, a kompleksem leśnym położonym na wschód od Kiełczygłówka.

3.6. Świat zwierząt

Świat zwierząt na obszarze gminy nie jest bogaty, choć dość zróżnicowany ze względu na różnorodność funkcji i sposobu zagospodarowania terenu. W kompleksach rolnych i w sąsiedztwie siedzib ludzkich występują gatunki charakterystyczne dla obszarów rolnych, w lasach i na ich obrzeżach gatunki znajdujące tam swoje ostoje, w tym: jelenie, sarny, dziki, lisy, jenoty, zające, bażanty, kuropatwy. Na terenie gminy dość licznie występują miejsca gniazdowania bociana białego, a w rejonie uroczyska Beresie Duże można spotkać również miejsca gniazdowania bociana czarnego. Do najciekawszych stanowisk faunistycznych na terenie gminy zaliczyć należy stanowisko Kiełczygłówek zlokalizowane pomiędzy przedmiotową miejscowością, a linią kolejową, na obszarze którego stwierdzono występowanie następujących gatunków: bekas, krwawodziób, cyranka, kumak nizinny. Ten typ ekosystemu wodnego jest związany z występowaniem ptaków wodno – błotnych który powinien być szczególnie chroniony.

3.7. Warunki hydrogeologiczne

Według podziału hydrogeologicznego Polski gmina Kiełczygłów znajduje się w obrębie

makroregionu centralnego, regionu śląsko – krakowskiego, subregionu jurajskiego, rejonu kaliskiego. Występowanie wód w tym rejonie jest związane z utworami czwartorzędu, trzeciorzędu oraz jury górnej, przy czym gospodarczo wykorzystywane są przede wszystkim dwa piętra wodonośne (czwartorzędowe i jurajskie). Trzeciorzędowe piętro ze względu na małą miąższość i zasobność nie ma praktycznie znaczenia użytkowego.

Obszar całej gminy Kiełczygłów znajduje się w granicach głównego zbiornika wód podziemnych GZWP 326 (J3) Częstochowa (E). Jest to zbiornik szczelinowo – krasowy związany z utworami jury górnej, którego głębokość na terenie gminy dochodzi do 120 m.

Utwory czwartorzędowe występują prawie na całej powierzchni gminy (poza wychodniami utworów jury górnej zlokalizowanymi w okolicy Kul i Gliny Dużej). Zmienne wykształcenie litologiczne oraz zróżnicowana miąższość powodują dużą zmienność stopnia zawodnienia. Występujące w profilu poziomym gliny zwałowe oraz ility warwowe dzielą to piętro na kilka warstw zawodnionych. Płytko zalegające utwory gliniasto – ilaste czwartorzędu przykryte cienką warstwą piasku powodują powstawanie terenów podmokłych charakterystycznych dla zlewni rzeki Niecieczy, gdzie mają one łączność hydrauliczną z wodami powierzchniowymi. Średnia miąższość wodonośnych osadów czwartorzędu wynosi około 40 m. Wydajność pojedynczych ujęć wynosi około 30-50m³/h. Warstwy wodonośne występują na głębokości od kilku do około 40 metrów. W studniach kopanych wody te charakteryzują się znaczną zawartością związków azotu oraz zanieczyszczeniami pochodzenia bakteriologicznego.

Z utworami piaszczysto – żwirowymi związane jest nieciągłe piętro wód trzeciorzędowych, o zmiennym zawodnieniu i napiętym zwierciadle wody, stabilizującym się na głębokości około 10-15 m. Wody tego poziomu odgrywają podrzędną rolę z powodu ograniczonego zasięgu występowania oraz niedostatecznego rozpoznania.

Piętro jurajskie na terenie gminy jest reprezentowane przez wodonośny poziom górnolurajski i jest on głównym poziomem użytkowym. Wody występują w ośrodku szczelinowo – krasowym i w zależności od litologii warstw zalegających w stropie zawodnionej jury, zwierciadło ma charakter swobodny lub napięty. Wodonośność tego poziomu jest dość duża o czym świadczą wydajności studni wierconych. Wartość współczynnika filtracji wynosi od 1,2 do 64,1 m/dobę, średnio 19,42 m/dobę. Wydajności potencjalnych studni są zmienne i wynoszą od 30 do przeszło 120 m³/h. Zasilanie tego poziomu odbywa się przez bezpośrednią infiltrację opadów atmosferycznych w obrębie wychodni wapieni górnolurajskich, infiltrację pośrednią przez nadległe warstwy oraz kontakty boczne pomiędzy poziomami. Wody tego poziomu charakteryzują się dość niską mineralizacją, małą zawartością wapnia, magnezu i fluoru.

3.8. Sieć hydrograficzna

Sieć hydrograficzna obszaru należy do zlewni Odry. Głównym ciekim powierzchniowym jest rzeka Nieciecz przepływająca przez środkową część gminy, będąca lewobrzeżnym dopływem Widawki. Ma ona długość ok. 45 km, z czego około 10 znajduje się na przedmiotowym obszarze. Średni spadek podłużny rzeki wynosi 1,9 ‰. Zlewnia Niecieczy jest płaska i bagnista oraz charakteryzuje się stosunkowo małym odpływem i dużym parowaniem. Granice dorzecza nie mogą być wyznaczone jednoznacznie, ponieważ występują tu liczne połączenia z sąsiednimi zlewniami poprzez rowy i mokradła. Obecnie rzeka ta prawie całkowicie straciła swój pierwotny charakter, na znacznych odcinkach jest

uregulowana, a jej brzegi zostały częściowo zarośnięte. Lewobrzeżny dopływ Niecieczy – Kanał Obrowski odwadnia północno – zachodnią część gminy, podczas gdy południowo – zachodnia należy do zlewni rzeki Struga, odprowadzającej wody do Wierzbicy. Naturalną sieć hydrograficzną uzupełniają niewielkie ciek, często bez nazwy, zlokalizowane w południowej, środkowej i wschodniej części dostarczające wody do Niecieczy.

Na terenie gminy brak jest większych zbiorników wodnych. Największy z nich „Staw Ług” o powierzchni około 4 ha, usytuowany jest w południowo – zachodniej części, w okolicy miejscowości Kolonia Chorzew i Tuchań. Pozostałe niewielkie sztuczne zbiorniki wykorzystywane do celów hodowlanych lub rekreacyjnych.

3.9. Stan wód powierzchniowych i podziemnych

W ramach gminy występują dwie jednolite części wód powierzchniowych (JCW): Nieciecz i Wierznica. Wszystkie w/w jednolite części wód powierzchniowych zlokalizowane są w obszarze dorzecza Odry. Jednolite części wód powierzchniowych rozumiane są jako oddzielne, znaczące elementy wód powierzchniowych, takich jak rzeka lub jej część, jezioro, inne zbiorniki wodne, itp. Jednolite części wód powierzchniowych dzieli się na naturalne, dla których określa się stan ekologiczny oraz na sztuczne (powstałe w wyniku działalności człowieka) i silnie zmienione (ich charakter został w znacznym stopniu zmieniony w następstwie fizycznych przeobrażeń, będących wynikiem działalności człowieka), dla których określa się potencjał ekologiczny.

Charakterystykę jednolitych części wód powierzchniowych zgodnie z „Planem gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Odry” (Dz. U. z 2016 r. 1967) przedstawia poniższa tabela.

Charakterystyka jednolitych części wód powierzchniowych					
Nazwa JCW (krajowy kod Jednolitej części wód powierzchni- owych)	Status	Ocena aktualnego stanu/ ocena ryzyka nieosiągnięcia celów środowiskowych	Zakładany cel środowiskowy	Derogacje	Uzasadnienie derogacji
Nieciecz (RW600017 1829299)	silnie zmieniona część wód	zły/ zagrożona	dobry potencjał ekologiczny dobry stan chemiczny	przedłużenie terminu osiągnięcia celu: brak możliwości technicznych	W zlewni JCWP nie zidentyfikowano presji mogącej być przyczyną występujących przekroczeń wskaźników jakości. Konieczne jest dokonanie szczegółowego rozpoznania przyczyn w celu prawidłowego zaplanowania działań naprawczych. Rozpoznanie przyczyn nieosiągnięcia dobrego stanu zapewni realizację działań na poziomie krajowym: utworzenie krajowej bazy danych o zmianach hydromorfologicznych, przeprowadzenie pogłębionej analizy presji pod kątem zmian hydromorfologicznych, opracowanie dobrych praktyk w zakresie robót hydrotechnicznych i prac utrzymaniowych wraz z ustaleniem zasad ich wdrażania oraz opracowanie krajowego programu renaturalizacji wód powierzchniowych.
Wierznica (RW600017 181789)	naturalna część wód	zły/ zagrożona	dobry potencjał ekologiczny dobry stan	przedłużenie terminu osiągnięcia celu:	Brak możliwości technicznych. W zlewni JCWP występują presje: presja przemysłowa, nierozpoznana presja. W programie działań zaplanowano

			chemiczny	brak możliwości technicznych	działanie obejmujące przegląd pozwoleń wodnoprawnych na wprowadzanie ścieków do wód lub do ziemi przez użytkowników w zlewni JCWP z uwagi na zagrożenie osiągnięcia celów środowiskowych, zgodnie z art. 136 ust. 3 ustawy Prawo wodne, mające na celu szczegółowe rozpoznanie i w rezultacie ograniczenie tej presji tak, aby możliwe było osiągnięcie wskaźników zgodnych z wartościami dobrego stanu. Z uwagi jednak na czas niezbędny dla wdrożenia tego działania, następnie konkretnych działań naprawczych, a także okres niezbędny aby wdrożone działania przyniosły wymierne efekty, dobry stan będzie mógł być osiągnięty do roku 2027.
--	--	--	-----------	------------------------------	---

Monitoring wód podziemnych w Polsce działa w ramach Państwowego Monitoringu Środowiska. Obejmuje sieci: krajową, regionalne (wojewódzkie i międzywojewódzkie) oraz lokalne. Wieloletnie obserwacje i pomiary w ramach monitoringu, służą utrzymaniu lub osiągnięciu dobrego stanu wód podziemnych oraz optymalizacji ich wykorzystania. Przedmiotem badań są surowe wody podziemne, pochodzące z wybranych ujęć na terenie jednolitych części wód podziemnych (JCWPd).

Wody podziemne możemy zakwalifikować do 5 klas jakości:

Klasa jakości wód podziemnych	Opis klasy	
I	wody bardzo dobrej jakości	wartości elementów fizykochemicznych są kształtowane w wodach podziemnych i mieszczą się w zakresie tła hydrogeochemicznego wartości elementów fizykochemicznych nie wskazują na wpływ działalności człowieka
II	wody dobrej jakości	wartości niektórych elementów fizykochemicznych są podwyższone w wyniku naturalnych procesów zachodzących w wodach podziemnych wartości elementów fizykochemicznych nie wskazują na wpływ działalności człowieka albo jest to wpływ bardzo słaby
III	wody zadowalającej jakości	wartości elementów fizykochemicznych są podwyższone w wyniku naturalnych procesów zachodzących w wodach podziemnych lub słabego wpływu działalności człowieka
IV	wody niezadowalającej jakości	wartości elementów fizykochemicznych są podwyższone w wyniku naturalnych procesów zachodzących w wodach podziemnych oraz wyraźnego wpływu działalności człowieka
V	wody złej jakości	wartości elementów fizykochemicznych potwierdzają znaczący wpływ działalności człowieka

Gmina znajduje się w obrębie Jednolitych Części Wód Podziemnych: GW600082 i GW600083, ich charakterystykę zgodnie z „Planem gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Odry” (Dz. U. z 2016 r. 1967) przedstawia poniższa tabela.

Charakterystyka jednolitej części wód podziemnych						
kod JCWPd	ocena stanu		zakładany cel środowiskowy	ocena ryzyka nieosiągnięcia celów środowiskowych	derogacje	uzasadnienie derogacji
	ilość wody	chemiczny				
GW600082	dobry	dobry	dobry stan ilościowy dobry stan chemiczny	niezagrożona	brak	brak

GW600083	słaby	dobry	mniej rygorystyczny cel: ochrona stanu ilościowego przed dalszym pogorszeniem dobry stan chemiczny	zagrożona	ustalenie celów mniej rygorystycznych - brak możliwości technicznych	ze względu na intensywny pobór wód podziemnych związany z odwadnianiem górnictwem (Pole Bełchatów i Pole Szczerców): procesy ascencji wód zasolonych. Brak możliwości likwidacji kopalni przed wyeksploatowaniem złoża ze względów gospodarczych
----------	-------	-------	--	-----------	---	--

Punkt kontrolny, ujęty w ramach sieci regionalnej monitoringu wód podziemnych, znajduje się w miejscowości Rząśnia. Zgodnie z danymi o zanieczyszczeniu wód podziemnych, przedstawionymi na podstawie wyników badań przeprowadzonych w punkcie kontrolnym w roku 2018, woda w badanym punkcie kontrolnym charakteryzowała się dobrą jakością.

Charakterystykę jakości wód podziemnych, wraz z określeniem klasy czystości, przedstawiono w poniższej tabeli:

Miejscowość	Stratygrafia	Klasa jakości
Rząśnia	jura górna J3	I

Źródło: Stan środowiska w województwie łódzkim. Raport 2020.

Zanieczyszczenia wód powierzchniowych i podziemnych powodują przede wszystkim następujące punktowe i obszarowe źródła zanieczyszczeń:

- zrzuty ścieków z jednostek wiejskich, gdzie budowa wodociągów wyprzedziła budowę sieci kanalizacyjnych i oczyszczalni ścieków – stopień zwodociągowania gminy jest wysoki, brak natomiast wystarczającej ilości sieci kanalizacyjnych i obiektów oczyszczania ścieków;
- ścieki deszczowe, spływające z terenów komunikacyjnych, placów utwardzonych i stacji paliw;
- spływy z terenów rolniczych (stosowane w nadmiarze nawozy sztuczne, środki ochrony roślin, nawozy naturalne – obornik, gnojowica);
- nieuszczelne zbiorniki bezodpływowe na nieczystości płynne, nielegalne wykorzystywanie nie eksploatowanych studni jako zbiorników na nieczystości ciekłe, powodujące bezpośrednie zanieczyszczenie poziomów wodonośnych.

3.10. Zagrożenia środowiska

Zagrożenia atmosfery

Głównym źródłem zanieczyszczenia powietrza na obszarze gminy jest elektrownia Bełchatów. Zgodnie z Raportem o stanie środowiska w województwie łódzkim na podstawie badań przeprowadzonych w Ramach Państwowego Monitoringu Środowiska w 2017 r. udział emisji z Elektrowni w ogólnej emisji punktowej z terenu województwa w 2017 r. wynosił: 86% w przypadku SO₂, 78% w przypadku NO₂, 69% w przypadku CO i 30% w przypadku pyłu.

Zdając sobie sprawę z zagrożeń, jakie elektrownia stanowi dla środowiska, podejmowane są działania mające na celu zmniejszenia jej negatywnego oddziaływania; w ostatnich latach systematycznie rozbudowywany jest system monitoringu zanieczyszczeń (na wszystkich 13 blokach), który regularnie kontroluje emisję spalin. Kotły elektrowni zostały wyposażone w elektrofiltry, których zadaniem jest zatrzymywanie pyłów występujących w spalinach.

Zagrożeniem dla jakości powietrza jest także emisja zanieczyszczeń z lokalnego transportu samochodowego oraz zanieczyszczenia pochodzące z tzw. „niskiej emisji”, czyli emisji pyłów i szkodliwych gazów z domowych pieców grzewczych, w których spalanie węgla odbywa się w nieefektywny sposób.

Zagrożenia wód powierzchniowych i podziemnych

W wyniku intensywnie prowadzonego odwodnienia Pola Belchatów i Pola Szczerców zmieniły się naturalne zasoby wodne – przekształcona została sieć hydrograficzna, zmieniły się także warunki krążenia wód podziemnych, w wyniku czego powstał lej depresji. Pod wpływem leja depresji, spowodowanego odwodnieniem złoża węgla brunatnego, znajduje się północno – wschodnia część gminy. Lej depresji powoduje zaburzenie stosunków wodnych w glebach, wskutek zaniku lub osłabienia podsiąku kapilarnego i skutkuje znacznymi niedoborami wody, szczególnie w okresie letnim, w rejonach zdominowanych przez gleby lekkie, o słabych właściwościach zatrzymywania wody.

Na stan jakości wód powierzchniowych i podziemnych duży wpływ mają:

- brak systemów kanalizacyjnych i oczyszczalni ścieków przy jednoczesnym wysokim wskaźniku zwodociągowania wsi,
- spływy powierzchniowe z pól uprawnych (na których stosowane są nawozy mineralne i chemiczne środki ochrony roślin) i
- spływy powierzchniowe pochodzące z sieci drenarskiej, które trafiają do wód wraz z opadami,
- obecność dzikich wysypisk śmieci,
- spływy powierzchniowe z tras komunikacyjnych,
- nieuszczelne składowiska odpadów.

Zagrożenia powierzchni ziemi i gleb

Sąsiedztwo kopalni węgla brunatnego (na obszarze gminy Rzęśnia) oraz elektrowni Belchatów powoduje, iż przedmiotowy teren znajduje się również w zasięgu bezpośredniego oddziaływania negatywnych zjawisk, związanych z przemysłem wydobywczym i energetycznym, do których zaliczają się procesy sejsmiczne oraz osiadanie gruntów. Skomplikowana budowa geologiczna, systematyczne odwadnianie górotworu oraz zdejmowanie dużych mas skalnych nadkładu jest powodem występowania wstrząsów sejsmicznych w rejonie omawianego przedsięwzięcia. Odwodnienie powoduje odprężanie warstw wodonośnych, jak również osuszanie górotworu zbudowanego głównie ze skał porowatych i szczelinowatych, co prowadzi do zmiany ich parametrów fizyko-mechanicznych oraz zmian w układzie naprężeń, to z kolei powoduje naruszenie równowagi naprężeniowo-deformacyjnej na strukturach tektonicznych. Wstrząsy sejsmiczne powstają w wyniku gwałtownego przemieszczenia, pękania lub załamania się warstw górotworu, którego wstrząs powoduje wyzwolenie energii sejsmicznej i jest źródłem emisji drgań sprężystych rozchodzących się w postaci fali sejsmicznej. Poziom intensywności zjawisk sejsmicznych jest

bardzo zróżnicowany, od słabych, niewyczuwalnych przez ludzi, do dość silnych, które mogą powodować szkody w istniejącej zabudowie. Zgodnie z dokumentacją pt.: „*Złoże Bełchatów Aktualizacja prognozy występowania wstrząsów sejsmicznych w rejonie Kopalni Bełchatów - dostosowanie Górniczej Skali intensywności Sejsmicznej (GSI - 2017) do zjawisk sejsmicznych rejestrowanych przez kopalnianą sieć seismologiczną - dokumentacja techniczna*“, gmina znajduje się w zasięgu oddziaływania kopalni Bełchatów. Przebieg izolinii szczytowych prędkości drgań gruntu PGV ujawniono na rysunku studium.

Zgodnie z Dokumentacją techniczną „*Prognoza osiadań i odkształceń związanych z rozwojem wyrobiska górniczego i zwałowiska Pola Szczerców oraz rekultywacją wyrobiska górniczego Pola Bełchatów*” gmina znajduje się w zasięgu oddziaływania kopalni Bełchatów, przebieg izolinii prędkości drgań powierzchni ujawniono na rysunku studium.

Wstrząsy sejsmiczne są zjawiskiem dynamicznym, oddziałującym na powierzchnię terenu. Powstają one w wyniku gwałtownego przemieszczenia, pęknięcia lub załamania się warstw górotworu, którego wstrząs powoduje wyzwolenie energii sejsmicznej i jest źródłem emisji drgań sprężystych rozchodzących się w postaci fali sejsmicznej. W otoczeniu epicentrum wstrząsu obserwuje się drgania powierzchni, których amplituda jest wprost proporcjonalna do energii sejsmicznej zjawiska, a odwrotnie proporcjonalna do odległości od epicentrum.

Podstawowym źródłem zanieczyszczenia gleb jest nieracjonalna gospodarka na użytkach rolnych. Powodem degradacji może być zarówno nadmierne, jak i niedostateczne nawożenie upraw. Gleby zakwaszone powinny być regularnie wapnowane, a środki ochrony roślin stosowane zgodnie z zalecanymi dawkami. Środowisko glebowe może być też zanieczyszczone przez zagospodarowywanie we własnym zakresie ścieków bytowych na obszarach nieskanalizowanych (wylewanie ścieków na pola oraz do sieci melioracyjnej). Podobne skażenia mogą wystąpić w rejonach nielegalnych składowisk odpadów komunalnych. Lokalnie, wzdłuż szlaków drogowych o dużym natężeniu ruchu, może wystąpić zanieczyszczenie metalami ciężkimi.

Zagrożenia środowiska powodowane przez hałas

Jednym z bardziej determinujących czynników jakości środowiska jest hałas rozumiany jako *dźwięki niepożądane, uciążliwe, szkodliwe*. Może wywierać on niekorzystny wpływ na zdrowie człowieka, świat zwierzęcy i roślinny, a jego szkodliwość zależy od natężenia, częstotliwości, charakteru zmian w czasie, długotrwałości działania. Hałas występuje powszechnie zwłaszcza wzdłuż tras komunikacyjnych, obiektów przemysłowych i usługowych o charakterze wytwórczym.

Na terenie gminy nie ma stałego punktu pomiarowego, jednak można przyjąć, że głównym jego źródłem jest hałas komunikacyjny, w skład którego wchodzi:

1. hałas drogowy, uzależniony od wielu czynników, w tym m.in.:
 - od układu drogowego,
 - natężenia i struktury ruchu,
 - średniej prędkości strumienia pojazdów,
 - stanu technicznego nawierzchni,
 - stanu technicznego pojazdów.

Drogami generującymi największy ruch, a co za tym idzie również znaczny hałas, są drogi powiatowe.

2. hałas kolejowy – rozumie się przez to *hałas powstający w wyniku eksploatacji linii kolejowych*. Zagrożenie hałasem wynikające z eksploatacji szlaku kolejowego jest znacząco odczuwalne szczególnie w najbliższym otoczeniu torowisk. O poziomie hałasu na obszarach znajdujących się w bezpośrednim sąsiedztwie linii kolejowych decydują takie czynniki jak:

- natężenie ruchu,
- ilość pociągów towarowych (w ogólnej liczbie składów pociągów),
- prędkość i płynność ruchu pociągów,
- położenie torów,
- stan techniczny taboru kolejowego oraz torowiska,
- ukształtowanie terenu, przez który przebiega linia kolejowa,
- odległość pierwszej linii zabudowy od skrajnego toru.

Przez środek gminy przebiega linia kolejowa nr 131 relacji Chorzów Batory-Tarnowskie Góry-Inowrocław-Bydgoszcz-Tczew oraz biegnąca przez południową część gminy linia kolejowa nr 146 relacji Chorzew-Siemkowice-Częstochowa. Ten rodzaj hałasu może być szczególnie uciążliwy dla osób mieszkających w bezpośrednim sąsiedztwie linii kolejowej Chorzów Batory – Tczew, która charakteryzuje się znacznym obciążeniem ruchu (osobowym i towarowym).

Potencjalne zagrożenie hałasem na terenie gminy może być spowodowane również eksploatacją węgla brunatnego z odkrywki Szczerców oraz formowaniem zwałowiska zewnętrznego. Największe natężenie hałasu przemysłowego może być odczuwalne zwłaszcza dla mieszkańców sołectwa Brutus, które zlokalizowane jest w niedalekim sąsiedztwie odkrywki, przy czym zakłada się, iż jego natężenie może ulec nasileniu w momencie realizacji na gruntach przedmiotowego sołectwa część zwałowiska zewnętrznego.

Zagrożenia powodowane oddziaływaniem elektromagnetycznym

Źródłem promieniowania elektromagnetycznego niejonizującego są systemy wytwórcze i przesyłowe energii elektrycznej, stacje radiowe, telewizyjne i telefonii komórkowej, urządzenia diagnostyczne, terapeutyczne, urządzenia przemysłowe i urządzenia użytku domowego, słowem - promieniowanie to występuje powszechnie w środowisku. Ujemny wpływ na stan środowiska i zdrowie ludzi mają urządzenia, które emitują fale elektromagnetyczne wysokiej częstotliwości w postaci radiofal o częstotliwości od 0,1 do 300 MHz i mikrofal od 300 do 300 000 MHz, umieszczone w środowisku naturalnym. W gminie Kiełczygłów do sztucznych źródeł emisji pól elektromagnetycznych stanowiących potencjalne zagrożenie dla środowiska należą:

- linie elektroenergetyczne o napięciu znamionowym 400 kV i 110 kV,
- stacje bazowe telefonii komórkowej, zlokalizowane na terenie miejscowości: Głina, Kiełczygłów, Studzienica,
- urządzenia emitujące pola elektromagnetyczne wykorzystywane w: ośrodkach medycznych, policji, straży pożarnej.

4. Uwarunkowania wynikające ze stanu dziedzictwa kulturowego i zabytków oraz dóbr kultury współczesnej

4.1. Rys historyczny

Najstarsze ślady osadnictwa na obszarze gminy Kiełczygłów pochodzą z epoki kamiennej oraz neolitu (3000 – 1600 r. p.n.e.) i można je odnaleźć najczęściej na terasach nadzalewowych lokalnych rzek. Najliczniej reprezentowanymi obiektami są natomiast znaleziska pochodzące z czasów prasłowiańskiej kultury łżyckiej, której rozkwit datuje się na początki epoki żelaza (700 – 300 r. p.n.e.). Na terenie gminy zaliczyć do nich należy ciepłopalne cmentarze i duże grody obronne otaczane wałami i ścianami drewniano-ziemnymi. Ich ślady odnaleziono na obszarze miejscowości: Jaworznicza, Ławiana, Chorzew, Tuchań i Osina Mała.

Sama historia miejscowości gminnej - Kiełczygłowa nie jest odległa, choć według opracowania J. Kobierzyckiego sięga prawdopodobnie roku 1446 (pojawia się w dokumencie dotyczącym Andrzeja z Kiełczygłowa). Królewski tytuł własności wsi, wchodzącej w skład uposażenia starostwa wieluńskiego potwierdzają wzmianki z XVI wieku. W lustracji z 1554 r. wspomina się wieś „Kielcziglow”, którą zamieszkiwało 14 kmieci na 10 łanach i gdzie znajdowały się dwa niewielkie stawy z „młynikami”. W 1661r. należał do województwa sieradzkiego powiatu szadkowskiego. W okresie porzbirowym Kiełczygłów był własnością rządową, a po upadku Powstania Listopadowego i wydzieleniu tzw. majoratu (stanowiącego uposażenie zasłużonych oficerów i urzędników carskich) stał się m.in. własnością hrabiego Nesselrode. Był on ojcem popularnej w kręgach artystycznych Marii Kalergis (1822-1874) zwanej Białą Damą, uczennicy Fryderyka Chopina oraz przyjaciółki wielu znanych twórców i polityków tego okresu, np. H. Heinego, F. Liszta, R. Wagnera. Do legendy przeszła jej znajomość z Cyprianem Kamilem Norwidem.

Od 1954 r. kiedy to na skutek zmian w siatce podziału zasadniczego kraju, zniesiono wszystkie istniejące gminy tworząc w ich miejsce trzykrotnie mniejsze jednostki podziału terytorialnego – gromady, większość terenu gminy Kiełczygłów wchodziło w skład gromad: Chorzew, Huta, Kiełczygłów. 1 stycznia 1973 roku zniesiono gromady i osiedla, tworząc w ich miejsce gminy, w tym: Urząd Gminy w Kiełczygłowie. W 1975 r. powiat pajęczański został zlikwidowany, a jego teren znalazł się aż w trzech nowych województwach, przy czym przedmiotowy teren został wcielony do województwa sieradzkiego, w którym pozostawał do 1998 r. Od 1 stycznia 1999 r. wraz z wejściem w życie reformy administracyjnej, która przywróciła trójstopniowy podział administracyjny kraju, gmina Kiełczygłów znajduje się w powiecie pajęczańskim wchodzącym w skład województwa łódzkiego.

4.2. Zabytki nieruchome wpisane do rejestru zabytków

Lp.	Obiekt	Miejscowość	Nr ewid. działki	Czas powstania	Wpis do rejestru
1.	Dwór	Kiełczygłów	258/2	1 poł. XIX w.	A/71 z dnia 23.12.2008 r.
2.	Kapliczka przydrożna wraz z otoczeniem	Osina Mała	149, 334/1	XVII-XVIII w.	A/43 z dnia 02.10 2007 r.

4.3. Gminna ewidencja zabytków

W gminnej ewidencji zabytków ujęte zostały 32 obiekty architektoniczne i małej architektury (kapliczki, krzyże przydrożne). Ich położenie wskazano na załącznikach graficznych.

Lp.	Obiekt	Miejscowość	Nr ewid. działki	Czas powstania
1.	budynek mieszkalny	Brutus	625	pocz. XX w.
2.	krzyż	Brutus	834	1911 r.
3.	budynek dystansu drogowego w zespole stacji kolejowej PKP Chorzew-Siemkowice	Chorzew	154	ok. 1930 r.
4.	budynek gospodarczy w zespole stacji kolejowej PKP Chorzew-Siemkowice	Chorzew	154	ok. 1930 r.
5.	budynek gospodarczy w zespole stacji kolejowej PKP Chorzew-Siemkowice	Chorzew	154	ok. 1930 r.
6.	budynek magazynu towarowego w zespole stacji kolejowej PKP Chorzew-Siemkowice	Chorzew	154	1928 r.
7.	budynek mieszkalny w zespole stacji kolejowej PKP Chorzew-Siemkowice	Chorzew	154	ok. 1930 r.
8.	dworzec w zespole stacji kolejowej PKP Chorzew-Siemkowice	Chorzew	154	1928 r.
9.	szalet w zespole stacji kolejowej PKP Chorzew-Siemkowice (obiekt nieistniejący)	Chorzew	154	ok. 1930
10.	zespół stacji kolejowej PKP „Chorzew-Siemkowice”	Chorzew	część działki 154	1928-1930
11.	kapliczka	Dryganek Mały	112/1	1917 r.
12.	krzyż	Glina Duża	240	1907 r.

13.	chałupa	Gumnisko	267	1927 r.
14.	kapliczka	Huta	12	1936 r.
15.	budynek mieszkalny	Kielczygłów	141	kon. XIX w. – pocz. XX w.
16.	budynek mieszkalny (obiekt nieistniejący)	Kielczygłów	607/1	1925 r.
17.	cmentarz rzymsko-katolicki	Kielczygłów	1,2	ok. 1925 r.
18.	dwór obecnie Gminna Biblioteka Publiczna	Kielczygłów	258/2	1 poł. XIX w.
19.	kapliczka	Kielczygłów	169	1866 r.
20.	kapliczka	Kielczygłów	1	1921 r.
21.	krzyż	Kielczygłów Okupniki	433	1935 r.
22.	budynek mieszkalny	Kuszyna	35/2	1928 r.
23.	krzyż	Obrów	354	1912 r.
24.	krzyż	Obrów	354	2 poł. XIX w.
25.	kapliczka rzymsko-katolicka wraz z otoczeniem	Osina Mała	334/1	XVII/XVIII w.
26.	dom PKP w zespole domu PKP	Osina Mała	334/5	ok. 1930 r.
27.	budynek gospodarczy w zespole domu PKP	Osina Mała	334/5	ok. 1930 r.
28.	krzyż	Otok	32	1912 r.
29.	krzyż	Pierzyny Duże	198	lata 30-te XX w.
30.	chałupa	Studzienica	28/3	ok. 1900 r.
31.	budynek mieszkalny	Tuchań	308/2, 308/3	ok. 1920 r.
32.	dom PKP	Tuchań	393/3	lata 30-te XX w.
33.	krzyż	Tuchań	394	1812 r.
34.	nastawnia w zespole stacji kolejowej PKP „Chorzew-Siemkowice”	Tuchań	393/4	1928-1930 r.

Na obszarze gminy znajduje się szereg stanowisk archeologicznych, oznaczonych na rysunku studium, będących świadectwem wielowiekowego osadnictwa.

Zestawienie zbiorcze stanowisk archeologicznych na terenie Gminy Kielczygłów						
Lp.	Nr obsz. AZP	Nr st/ob	Miejscowość	Funkcja stanowiska	Kultura	Chronologia
1..	76-46	22	Kuszyna	osada	polska	okres nowożytny XVII-XVIII w.
2.	76-46	23	Kuszyna	osada	polska	okres nowożytny XVII-XVIII w.

*Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Gminy Kiełczygłów –
etap: wyłożenie do publicznego wglądu*

3.	76-46	24	Kuszyna	obozowisko	nieokreślona	epoka kamienia
4.	76-46	25	Kuszyna	śląd os	polska	panowanie Jana Kazimierza XVII w.
5.	76-46	26	Kuszyna	śląd os śląd os	przeworska polska	okres rzymski okres nowożytny
6.	76-46	27	Kuszyna	śląd os	nieokreślona	schyłek paleolitu
7.	76-46	28	Kiełczygłówek	śląd os śląd os	nieokreślona polska	epoka kamienia okres nowożytny XVII-XVIII w.
8.	76-46	29	Kiełczygłówek	śląd os	nieokreślona	schyłek paleolitu?
9.	76-46	30	Kiełczygłówek	śląd os.	nieokreślona	prawdopodobnie mezolit
10.	76-46	31	Kiełczygłówek	śląd os.	nieokreślona	epoka kamienia
11.	76-46	32	Kiełczygłówek	śląd os.	polska	XV-XVI w.
12.	76-47	1	Obrów	obozowisko osada śląd os. osada	nieokreślona nieokreślona pradziejowa nieokreślona	mezolit neolit/wcz.br. pradzieje okres nowożytny
13.	76-47	2	Obrów	śląd os. śląd os.	nieokreślona nowożytna	ep. kamienia okres nowożytny
14.	76-47	3	Obrów	śląd os. śląd os. śląd os.	nieokreślona pradziejowa nowożytna	ep. kamienia pradzieje okres nowożytny
15.	76-47	4	Obrów	obozowisko śląd os.	nieokreślona nowożytna	mezolit okres nowożytny
16.	76-47	5	Obrów	obozowisko	mazowszań- ska	sch. paleolit
17.	76-47	6	Obrów	osada	późnośredn.	późne średn.
18.	76-47	7	Obrów	osada śląd os.	nieokreślona pradziejowa	ep.kam/wcz. br. pradzieje
19.	76/47	14	Sówki	obozowisko śląd os.	nieokreślona KCGD	ep. kamienia neolit/ep. brązu
20.	76-47	15	Obrów	śląd os. śląd os. śląd os.	nieokreślona pradziejowa pradziejowa	ep. kamienia pradzieje późne średn.
21.	76-47	16	Obrów	śląd os.	nieokreślona	ep. kamienia
22.	76-47	17	Obrów	śląd os. śląd os.	nieokreślona nowożytna	ep. kamienia okres nowożytny
23.	76-47	18	Komorniki	śląd os.	nieokreślona	ep. kamienia
24.	76-47	19	Komorniki	śląd os. śląd os.	nieokreślona nowożytna	ep. kamienia okres nowożytny
25.	76-47	20	Komorniki	śląd os. śląd os. śląd os.	nieokreślona KPL pradziejowa	ep. kamienia neolit pradzieje
26.	76-47	21	Dąbrowa	śląd o.s	nieokreślona	mezolit?
27.	76-47	22	Dąbrowa	śląd os. osada śląd os.	nieokreślona przeworska późnośredn.	ep. kamienia OWR późne średn.
28.	76-47	23	Dąbrowa	śląd os.	nieokreślona	ep. kamienia
29.	76-47	24	Dąbrowa	osada osada	przeworska późnośredn.	OWR późne średn.
30.	76-47	66	Pierzyny Duże	śląd os. śląd os.	pradziejowa późnośredn.	pradzieje późne średn.

				osada	nowożytna	okres nowożytny
31.	76-47	70	Pierzyny Duże	osada	nowożytna	okres nowożytny
32.	76-47	71	Pierzyny Duże	ślad os.	średniow.	średniowiecze
33.	76-47	72	Pierzyny Małe	osada ślad os.	późnośredn. nowożytna	późne średn. okres nowożytny
34.	76-47	73	Huta	ślad os. osada	późnośredn. nowożytna	późne średn. okres nowożytny
35.	76-47	74	Huta	ślad os. ślad os.	przeworska późnośredn.	OWR późne średn.
36.	76-47	75	Pierzyny Małe	ślad os.	nieokreślona	ep. kamienia
37.	76-47	76	Pierzyny Małe	ślad os. osada	nieokreślona późnośredn.	ep. kamienia późne średn.
38.	76-47	77	Pierzyny Małe	ślad os. ślad os. osada ślad os.	nieokreślona przeworska późnośredn. nowożytna	mezolit OWR późne średn. okres nowożytny
39.	76-47	78	Pierzyny Małe	ślad os.	nieokreślona	ep. kamienia
40.	76-47	79	Pierzyny Małe	ślad os. ślad os. ślad os.	pradziejowa późnośredn. nowożytna	pradzieje późne średn. okres nowożytny
41.	76-47	80	Dąbrowa	ślad os.	nieokreślona	ep. kamienia
42.	76-47	81	Dąbrowa	ślad os. ślad os. ślad os.	przeworska późnośredn. nowożytna	OWR późne średn. okres nowożytny
43.	76-47	82	Dąbrowa	ślad os. ślad os.	nieokreślona nowożytna	ep. kamienia okres nowożytny
44.	76-47	109	Pierzyny Duże	ślad os.	nieokreślona	ep. kamienia
45.	76-47	110	Pierzyny Duże	osada	nowożytna	okres nowożytny
46.	77-46	32	Podrwinów	osada		XVII-XVIII w.
47.	77-47	1	Kielczygłów	ślad. os. „fortalicja”	przeworska? polska	okres rzymski? późne średn.?
48.	77-47	2	Beresie Małe	osada	polska	XVII-XIX w.
49.	77-47	3	Beresie Małe	osada	polska	XVIII-XIX w.
50.	77-47	4	Beresie Małe	osada	polska	XVII-XIX w.
51.	77-47	5	Brutus	ślad os.	łużycka	późna ep. brązu
52.	77-47	6	Brutus	ślad os.	łużycka?	ep. brązu
53.	77-47	7	Brutus	osada/piece garn. ?/	polska	XVIII-XIX w.
54.	77-47	8	Dąbrowa	osada	polska	XVII-XVIII w.
55.	77-47	9	Dryganek	ślad os. osada	nieokreślona polska	nieokreślony okr. pradz. XVII-XVIII w.
56.	77-47	10	Dryganek	osada	polska	XVIII-XIX w.
57.	77-47	11	Dryganek	ślad os. osada	nieokreślona polska	nieokreślony okr. pradz. XVIII-XIX w.
58.	77-47	12	Dryganek	osada	polska	XVIII-XIX w.
59.	77-47	13	Dryganek	osada	polska	XIII-XV w.
60.	77-47	14	Dryganek	osada	polska	XVIII-XIX w.

*Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Gminy Kielczygłów –
etap: wyłożenie do publicznego wglądu*

61.	77-47	15	Dryganek	osada? osada	przeworska polska	okres rzymski XVIII-XIX w.
62.	77-47	16	Glina Duża	osada	polska	XVIII-XIX w.
63.	77-47	17	Glina Duża	osada	polska	XVIII-XIX w.
64.	77-47	18	Glina Duża	osada	polska	XVIII-XIX w.
65.	77-47	19	Glina Mała	ślad os. osada	polska polska	późne średn. XVIII-XIX w.
66.	77-47	20	Glina Mała	osada	polska	XVII-XIX w.
67.	77-47	21	Glina Mała	osada	polska	XVIII-XIX w.
68.	77-47	22	Glina Mała	osada	polska	XVIII-XIX w.
69.	77-47	23	Glina Mała	ślad os. osada	nieokreślona polska	nieokreślona okr. pradz. XVIII-XIX w.
70.	77-47	26	Gumnisko	ślad os. osada	nieokreślona polska	nieokreślona okr. pradz. XVIII-XIX w.
71.	77-47	27	Gumnisko	osada	polska	XVIII-XIX w.
72.	77-47	28	Gumnisko	osada osada	przeworska polska	okres rzymski XVIII-XIX w.
73.	77-47	29	Gumnisko	osada	polska	XVII-XIX w.
74.	77-47	30	Huta	osada	polska	XVII-XIX w.
75.	77-47	31	Huta	osada	polska	XVII-XIX w.
76.	77-47	32	Kielczygłów	osada osada osada	przeworska polska polska	okres rzymski późne średn. XVI-XIX w.
77.	77-47	33	Kielczygłów	osada osada	przeworska polska	okres rzymski XIII-XV w.
78.	77-47	34	Kielczygłów	osada osada osada	przeworska polska polska	okres rzymski XIII-XV w. XVIII-XIX w.
79.	77-47	35	Kielczygłów	osada	polska	XV-XVI w.
80.	77-47	36	Kielczygłów	osada	polska	XVIII-XIX w.
81.	77-47	37	Kielczygłów	osada	polska	XVII-XIX w.
82.	77-47	38	Kielczygłów	ślad os. osada	polska polska	późne średn. XVIII-XIX w.
83.	77-47	39	Kielczygłów	osada	polska	XVIII-XIX w.
84.	77-47	40	Kolonia Kielczygłów	osada	polska	XVIII-XIX w.
85.	77-47	41	Kolonia Kielczygłów	osada	polska	XVIII-XIX w.
86.	77-47	42	Kolonia Kielczygłów	osada	polska	XVIII-XIX w.
87.	77-47	43	Kolonia Kielczygłów	osada	polska	XVII-XIX w.
88.	77-47	44	Kolonia Kielczygłów	osada ślad os. osada	przeworska polska polska	okres rzymski późne średn. XVIII-XIX w.
89.	77-47	45	Kolonia Kielczygłów	osada osada	przeworska? polska	okres rzymski? XVII-XVIII w.
90.	77-47	46	Kolonia Kielczygłów	ślad os. osada	łużycka? polska	ep. brązu XVIII-XIX w.

91.	77-47	47	Kule	osada	polska	XVIII-XIX w.
92.	77-47	48	Kule	ślad os.	przeworska	okres rzymski
93.	77-47	49	Kule	osada osada	przeworska polski	okres rzymski XVII-XIX w.
94.	77-47	50	Kule	osada	polska	XVI-XIX w.
95.	77-47	51	Kule	ślad os. osada	nieokreślona polska	nieokreślona okr. pradz. XVIII-XIX w.
96.	77-47	52	Lipie	osada	polska	XVIII-XIX w.
97.	77-47	53	Lipie	osada	polska	XVIII-XIX w.
98.	77-47	54	Lipie	ślad os. osada	polska polska	późne średn. XVI-XVIII w.
99.	77-47	55	Lipie	osada	polska	XVI-XIX w.
100.	77-47	56	Obrów	osada	polska	XVIII-XIX w.
101.	77-47	57	Osina Duża	ślad os.	łużycka?	późna epoka brązu? okres halsztacki?
102.	77-47	58	Osina Duża	osada	polska	XVIII-XIX w.
103.	77-47	59	Osina Duża	ślad os. osada	łużycka? polska	epoka brązu? XVIII-XIX w.
104.	77-47	60	Osina Duża	osada	polska	XVIII-XIX w.
105.	77-47	61	Osina Duża	osada	polska	XVIII-XIX w.
106.	77-47	62	Osina Duża	osada	polska	XVIII-XIX w.
107.	77-47	63	Osina Duża	osada	polska	XVIII-XIX w.
108.	77-47	64	Osina Duża	ślad os. osada	przeworska polska	okres rzymski XVIII-XIX w.
109.	77-47	65	Osina Duża	ślad os. osada	polska polska	późne średn. XVI-XIX w.
110.	77-47	66	Osina Duża	osada	polska	XVI-XIX w.
111.	77-47	67	Osina Duża	osada	polska	XVI-XIX w.
112.	77-47	68	Osina Mała	osada	polska	XVIII-XIX w.
113.	77-47	69	Osina Mała	osada	polska	XVIII-XIX w.
114.	77-47	70	Osina Mała	osada	łużycka?	epoka brązu?
115.	77-47	71	Otok	ślad os. osada	nieokreślona pradziejowa polska	nieokreślony okr. pradz. XVIII-XIX w.
116.	77-47	72	Otok	osada	polska	XVIII-XIX w.
117.	77-47	73	Podrwinów	huta szkła	polska	XVIII?-XIX w.
118.	77-47	74	Podrwinów	huta szkła	polska	XVIII?-XIX w.
119.	77-47	75	Studzienica	osada	polska	XVIII-XIX w.
120.	77-47	76	Studzienica	ślad os. ślad os. osada	łużycka polska polska	późna ep. brązu późne średn. XVI-XIX w.
121.	77-47	77	Studzienica	ślad os. osada	trzcieniecka polska	epoka brązu XVI-XIX w.
122.	77-47	78	Tuchań	osada	przeworska?	okres rzymski?
123.	77-48	12	Brutus	osada stała	pucharów	neolit

*Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Gminy Kiełczygłów –
etap: wyłożenie do publicznego wglądu*

					lejkowatych faza wiórecka	
124.	78-47	20	Chruścińskie	osada	polska	okres nowożytny XVI-XVIII w.
125.	78-47	21	Chruścińskie	ślad os. ślad os.	łużycka polska	okres halsztacki okres nowożytny XVII-XVIII w.
126.	78-47	22	Studzienica	osada	polska	okres nowożytny XVI-XVII w.
127.	78-47	23	Studzienica	osada	polska	okres nowożytny XVI-XVIII w.
128.	78-47	24	Skoczylasy	osada - strefa	polska	okres nowożytny XVI-XVII w.
129.	78-47	25	Skoczylasy	ślad os. ślad os.	łużycka? polska	ep. brązu-okres halsztacki? okres nowożytny
130.	78-47	26	Skoczylasy	cmentarzysko	łużycka	ep. brązu – okres halsztacki
131.	78-47	27	Skoczylasy	osada	łużycka	ep. brązu – okres halsztacki
132.	78-47	28	Skoczylasy	ślad os.	pradziejowa	ep. kamienia – ep. brązu
133.	78-47	29	Skoczylasy	ślad os. ślad os.	pradziejowa polska	ep. kamienia – ep. brązu okres nowożytny
134.	78-47	30	Jaworznicza	ślad os.	łużycka	okres halsztacki
135.	78-47	31	Jaworznicza	ślad os. osada	łużycka polska	okres halsztacki okres nowożytny XVII-XVIII w.
136.	78-47	32	Jaworznicza	osada ślad os.	łużycka polska	okres halsztacki okres nowożytny
137.	78-47	33	Ławiana	osada	polska	okres nowożytny XVI-XVIII w.
138.	78-47	34	Ławiana	ślad os.	łużycka	okres halsztacki
139.	78-47	35	Ławiana	osada	łużycka	ep. brązu – okres halsztacki
140.	78-47	36	Ławiana	ślad os.	łużycka	okres halsztacki
141.	78-47	37	Ławiana	ślad os.	pradziejowa	ep. kamienia
142.	78-47	38	Ławiana	ślad os. cmentarzysko?	pradziejowa łużycka	koniec neolitu – wcz. ep. brązu ep. brązu – okres halsztacki
143.	78-47	39	Ławiana	ślad os. osada	łużycka polska	okres halsztacki okres nowożytny XVII-XVIII w.
144.	78-47	40	Chorzew	osada	polska	okres nowożytny XVI-XVII w.
145.	78-47	41	Chorzew	osada	polska	okres nowożytny XVI-XVII w.
146.	78-47	42	Chorzew	osada	łużycka	okres halsztacki
147.	78-47	43	Chorzew	ślad os.	? nieokreślona	? nieokreślony
148.	78-47	44	Chorzew	ślad os. ślad os.	? nieokreślona polska	okres pradziejowy okres nowożytny XVII-XVIII w.
149.	78-47	45	Chorzew	ślad os.	łużycka	okres halsztacki

150.	78-47	46	Chorzew	śląd os. śląd os.	łużycka polska	okres halsztacki okres nowożytny
151.	78-47	47	Chorzew	śląd os. osada osada	pradziejowa przeworska polska	ep. brązu? okres lateński okres nowożytny XVI-XVIII w.
152.	78-47	48	Chorzew	śląd os. śląd os.	łużycka polska	okres halsztacki okres nowożytny
153.	78-47	49	Chorzew	osada śląd os.	polska polska	okres nowożytny XVI-XVIII w. późne średn.
154.	78-47	50	Chorzew	śląd os. osada osada	pradziejowa łużycka polska	ep. kamienia – ep. brązu okres halsztacki okres nowożytny XVI-XVIII w.
155.	78-47	51	Chorzew	śląd os. osada śląd os.	przeworska polska nieokreślona?	późny okres lateński okres nowożytny XVII-XIX w. nieokreślona?
156.	78-47	52	Chorzew	śląd os. osada	polska polska	późne średn. XV w. okres nowożytny XVI-XVIII w.
157.	78-47	53	Chorzew	śląd os.	przeworska	okres lateński
158.	78-47	54	Chorzew	śląd os. osada osada	nieokreślona przeworska polska	? nieokreślona późny okres lateński okres nowożytny XVI-XVII w.
159.	78-47	55	Chorzew	śląd os. osada śląd os.	pradziejowa przeworska polska	epoka brązu wczesny okres lateński okres nowożytny
160.	78-47	56	Chorzew	osada osada	łużycka polska	epoka brązu-okres halsztacki okres nowożytny XVII-XVIII w.
161.	78-47	57	Chorzew Stawiska	osada	przeworska	późny okres lateński
162.	78-47	58	Kolonia Chorzew	śląd os. osada osada	pradziejowa łużycka polska	epoka kamienia- epoka brązu okres halsztacki okres nowożytny XVII-XIX w.
163.	78-47	59	Kolonia Chorzew	osada	łużycka	epoka brązu-okres halsztacki
164.	78-47	60	Kolonia Chorzew	śląd os osada	pradziejowa polska	epoka kamienia- epoka brązu okres nowożytny XVI-XVII w.
165.	78-47	61	Kolonia Chorzew	osada	polska	okres nowożytny XVI-XVIII w.
166.	78-47	62	Kolonia Chorzew	śląd os. śląd os.	pradziejowa łużycka	epoka kamienia- epoka brązu okres halsztacki
167.	78-47	63	Kolonia Chorzew	śląd os.	polska	późne średn.

			pod Tuchaniem	osada	polska	okres nowożytny XVI-XVIII w.
168.	78-47	64	Tuchań	osada	łużycka	okres halsztacki
169.	78-47	65	Tuchań	osada?	?nieokreślona	?nieokreślona
170.	78-47	66	Tuchań	ślad os.	komornicka?	mezolit
171.	78-47	67	Tuchań	ślad os. ślad os.	pradziejowa łużycka	wczesna epoka brązu epoka brązu
172.	78-47	68	Tuchań	ślad os. ślad os.	łużycka polska	epoka brązu-okres halsztacki okres nowożytny XVI-XVII w.
173.	78-47	69	Tuchań	ślad os. osada	łużycka polska	okres halsztacki okres nowożytny XVI-XVIII w.
174.	78-47	70	Tuchań	osada	łużycka	okres halsztacki
175.	78-47	71	Tuchań	ślad os.	janisławicka?	mezolit
176.	78-47	72	Tuchań	ślad os. ślad os.	łużycka polska	okres halsztacki okres nowożytny XVI-XVIII w.
177.	78-47	73	Tuchań	osada	łużycka	okres halsztacki
178.	78-47	74	Tuchań	ślad os.	pradziejowa	epoka kamienia- epoka brązu
179.	78-47	75	Tuchań	ślad os. ślad os.	łużycka polska	okres halsztacki okres nowożytny XVII-XVIII w.
180.	78-47	76	Tuchań	osada osada	łużycka polska	okres halsztacki- wczesny okres lateński okres nowożytny XVI-XVIII w.
181.	78-47	77	Tuchań	ślad os. ślad os.	łużycka polska	epoka brązu-okres halsztacki okres nowożytny XVII-XVIII w.
182.	78-47	88	Siemkowice	osada	łużycka	epoka brązu okres IV-V
183.	78-47	89	Chorzew	ślad os. ślad os.	łużycka polska	okres halsztacki okres nowożytny XVII-XIX w.

Źródło. Karty ewidencji stanowisk archeologicznych uzyskane z Wojewódzkiego Urzędu Ochrony Zabytków w Łodzi

4.4. Obszary objęte ochroną na podstawie ustaleń miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego

Na obszarze gminy obowiązuje kilka miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego. Każdy z planów formułuje różne zasady ochrony zabytków i dziedzictwa kulturowego:

- 1) w **Uchwale Nr VII/43/2003 Rady Gminy w Kielczygłowie z dnia 19 maja 2003 r** – ustalono obowiązek „uzgadniania decyzji o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu projektowanej inwestycji z Wojewódzkim Konserwatorem Zabytków w Łodzi” w § 6.1 oraz „warunek ochrony środowiska kulturowego: I)ustala się obowiązek zapewnienia na koszt

- inwestora stałego nadzoru archeologicznego nad pracami ziemnymi związanymi z realizacją planowanej inwestycji” w § 9.
- 2) w **Uchwale Nr VII/47/2003 Rady Gminy w Kielczygłowie z dnia 30 czerwca 2003 r** – ustalono, iż „w przypadku znalezienia przy prowadzeniu prac ziemnych przedmiotu archeologicznego lub wykopaliska, należy o tym niezwłocznie powiadomić Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków w Łodzi a obiekt jednocześnie ochronić do czasu wydania przez WKZ stosownej decyzji” § 9.1
 - 3) w **Uchwale Nr VIII/47/2003 Rady Gminy w Kielczygłowie z dnia 30 czerwca 2003 r**, podobnie jak w poprzednio wymienionej uchwale Rady Miejskiej, wprowadzono obowiązek, iż w przypadku znalezienia przy prowadzeniu prac ziemnych przedmiotu archeologicznego lub wykopaliska, należy o tym niezwłocznie powiadomić Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków w Łodzi a obiekt jednocześnie ochronić do czasu wydania przez WKZ stosownej decyzji § 9.1
 - 4) w **Uchwale Nr XI/63/2003 Rady Gminy Kielczygłów z dnia 30 grudnia 2003 r**, ustalono zasady ochrony środowiska kulturowego, w tym § 13, w którym określono: „a) przenoszenie ich w miarę możliwości na inne miejsca przed podjęciem budowy zwałowiska zewnętrznego nadkładu Odkrywki Szczerców, b) przeprowadzenie wyprzedzającej dokumentacji obiektów, c) w przypadku wystąpienia zabytków i stanowisk archeologicznych winny zostać podjęte badania ratownicze, wszelkie odkryte w trakcie prac ziemnych przedmioty zabytkowe, obiekty nieruchome oraz nawarstwienia kulturowe podlegają ochronie prawnej w myśl przepisów ustawy z dnia 15 lutego 1962 r. o ochronie dóbr kultury (Dz. U. nr 10 poz.48, z późniejszymi zmianami) d) inwestor finansuje ratownicze badania archeologiczne oraz zobowiązany jest do powiadomienia Wojewódzkiej Służby Ochrony Zabytków W Łodzi, Delegatura w Piotrkowie Tryb. o terminie rozpoczęcia i zakończenia prac ziemnych z 7-dniowym wyprzedzeniem, celem zorganizowania nadzoru archeologiczno-konserwatorskiego (podstawa prawna: rozporządzenie Ministra Kultury i Sztuki z dnia 11 stycznia 1994 r. Dz. U. nr 16 poz.55)”
 - 5) w **Uchwale nr XX/113/2009 Rady Gminy Kielczygłów z dnia 22 maja 2009**, zasady ochrony dziedzictwa kulturowego i zabytków oraz dóbr kultury współczesnej odnoszą się do przepisu w § 6, pkt 3) lit. a) w przypadku prowadzenia prac ziemnych należy postępować zgodnie z przepisami o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami
 - 6) w **Uchwale nr XXIX/197/2013 Rady Gminy Kielczygłów z dnia 26 września 2013 r**, zasady ochrony dziedzictwa kulturowego i zabytków oraz dóbr kultury współczesnej określono w § 6
 - 1) w granicach obszaru objętego planem nie znajdują się żadne zabytki nieruchome znajdujące się w gminnej ewidencji zabytków;
 - 2) w przypadku odkrycia, w trakcie prowadzenia robót budowlanych lub ziemnych, przedmiotu, co do którego istnieje przypuszczenie, iż jest on zabytkiem, obowiązuje postępowanie zgodnie z przepisami odrębnymi;
 - 7) w **Uchwale nr XXIX/195/2013 Rady Gminy Kielczygłów z dnia 26 września 2013 r** wskazano: § 6 Zasady ochrony dziedzictwa kulturowego i zabytków oraz dóbr kultury współczesnej
 - 1) w granicach obszaru objętego planem, nie znajdują się żadne zabytki nieruchome nie będące zabytkami archeologicznymi ujęte w gminnej ewidencji zabytków

- 2) wszystkie zabytki archeologiczne wyznaczone w granicach obszaru objętego planem znajdują się w gminnej ewidencji zabytków
 - 3) dla zabytków, określonych w punkcie 1, wyznacza się strefę ochrony konserwatorskiej stanowisk archeologicznych, w której wszelkie działania wymagają postępowania zgodnego z przepisami odrębnymi odnoszącymi się do zabytków archeologicznych
 - 4) wyznacza się, strefę ochrony konserwatorskiej obserwacji archeologicznej, w której wszelkie inwestycje związane z prowadzeniem prac ziemnych wymagają postępowania zgodnego z przepisami odrębnymi odnoszącymi się do zabytków archeologicznych
- 8) w **Uchwale nr XXXV/241/2014 Rady Gminy w Kielczygłowie z dnia 12 września 2014 r** określono: § 8. Zasady ochrony dziedzictwa kulturowego i zabytków oraz dóbr kultury współczesnej:
- 1) w granicach obszaru objętego planem nie znajdują się żadne zabytki nieruchome znajdujące się w gminnej ewidencji zabytków
 - 2) w przypadku odkrycia, w trakcie prowadzenia robót budowlanych lub ziemnych, przedmiotu, co do którego istnieje przypuszczenie, iż jest on zabytkiem, obowiązuje postępowanie zgodnie z przepisami odrębnymi.
- 9) w **Uchwale nr XXXV/242/2014 Rady Gminy w Kielczygłowie z dnia 12 września 2014 r** określono: § 8. Zasady ochrony dziedzictwa kulturowego i zabytków oraz dóbr kultury współczesnej:
- 1) w granicach obszaru objętego planem, nie znajdują się żadne zabytki nieruchome nie będące zabytkami archeologicznymi ujęte w gminnej ewidencji zabytków;
 - 2) zabytki archeologiczne wskazane w granicach obszaru objętego planem znajdują się w gminnej ewidencji zabytków
 - 3) dla zabytków określonych w punkcie 2 wyznacza się strefę ochrony konserwatorskiej stanowisk archeologicznych, w której wszelkie działania wymagają postępowania zgodnego z przepisami odrębnymi odnoszącymi się do zabytków archeologicznych
 - 4) wyznacza się, strefę ochrony konserwatorskiej obserwacji archeologicznej, w której w przypadku realizacji inwestycji związanych z robotami ziemnymi, nakazuje się przeprowadzenie badań archeologicznych w formie nadzoru.
- 10) w **uchwale Nr V/25/2007 Rady Gminy w Kielczygłowie z dnia 23 marca 2007r**, gdzie w § 8, pkt 11 ustalono: Dla całego obszaru objętego planem: W zakresie ochrony dziedzictwa kulturowego i zabytków oraz dóbr kultury współczesnej:
- 1) strefa obserwacji archeologicznej: dla terenów objętych strefą występowania stanowisk archeologicznych przed przystąpieniem do wykonywania prac ziemnych związanych z zabudową i zagospodarowaniem terenu oraz zalesieniem wymagane jest uzyskanie zgody służb ochrony zabytków, roboty ziemne mogą być prowadzone na terenie stanowiska archeologicznego po uzyskaniu zgody służb ochrony zabytków, które określą zakres i sposób ochrony danego stanowiska,
 - 2) dla obiektów architektury będących w ewidencji konserwatorskiej:
 - a) cmentarz w miejscowości Kielczygłów
 - b) zespół dworca PKP i zespół domu PKP w miejscowości Chorzew,
 - c) zespół domu PKP w miejscowości Tuchań,
 - d) szkoła w miejscowości Huta,
 - e) kapliczki rzymsko-katolickie w miejscowości Obrów i Otok,
 - f) kapliczka rzymsko-katolicka murowana XVIII/Xix. w miejscowości Osina Mała,

g) domy, zagrody, chałupy, stodoły, obory wymienione w założeniach szczegółowych dla poszczególnych miejscowości,
prace związane z remontem, z przebudową tych obiektów wymagają uzgodnień ze służbami ochrony zabytków.

Dla wszystkich miejscowości na terenie objętym planem, w których występują stanowiska archeologiczne ustalono:

a) na terenie stanowisk archeologicznych (wskazanych na rysunku planu) roboty ziemne mogą być prowadzone po uzyskaniu zgody służb ochrony zabytków, które określą zakres i sposób ochrony danego stanowiska

b) na terenach strefy ochrony archeologicznej (wskazanych na rysunku planu) przed przystąpieniem do wykonywania prac ziemnych związanych z zabudową i zagospodarowaniem terenu oraz zalesieniem wymagane jest uzyskanie uzgodnienia służb ochrony zabytków.

5. Uwarunkowania wynikające z rekomendacji i wniosków zawartych w audycie krajobrazowym

Z uwagi na fakt, iż prace nad audytem krajobrazowym dla województwa łódzkiego są w dalszym ciągu prowadzone, nie formułuje się rekomendacji i wniosków do niniejszego studium.

6. Uwarunkowania wynikające z warunków i jakości życia mieszkańców, w tym ochrony ich zdrowia oraz zapewnienia dostępności osobom ze szczególnymi potrzebami, o których mowa w ustawie z dnia 19 lipca 2019 r. o zapewnienie dostępności osobom ze szczególnymi potrzebami, zgodnie z uniwersalnym projektowaniem

6.1. Rozwój, ruch naturalny i migracje ludności

Zgodnie z danymi Głównego Urzędu Statystycznego (stan na 31 XII 2020 r.) gminę zamieszkiwało 3 950 osób, z czego 49,6% stanowią mężczyźni. Gęstość zaludnienia wynosi 45 osób na 1 km². Ludność gminy stanowi niecałe 7,8% osób zamieszkujących powiat pączękański.

Na przestrzeni ostatnich lat liczba ludności kształtowała się w następujący sposób (stan na 31 XII):

Rok	Gmina Kielczygłów			Powiat ogółem	Województwo ogółem
	Ogółem	Mężczyźni	Kobiety		
2011	4 247	2 142	2 105	52 877	2 533 681
2012	4 205	2 122	2 083	52 700	2 524 651
2013	4 198	2 122	2 076	52 533	2 513 093
2014	4 170	2 103	2 067	52 293	2 504 136
2015	4 112	2 070	2 042	52 023	2 493 603
2016	4 096	2 044	2 052	52 003	2 485 323
2017	4 074	2 011	2 063	51 851	2 476 315
2018	4 032	1 991	2 041	51 597	2 466 322

2019	3 981	1 964	2 017	51 220	2 454 779
2020	3 950	1 958	1 992	50 952	2 437 970

Źródło: <http://swaid.stat.gov.pl>, Bank Danych Lokalnych

Powyższe zestawienie tabelaryczne wskazuje, że w ciągu ostatniej dekady nastąpił spadek liczby mieszkańców gminy o 7%.

Analiza stopnia feminizacji populacji gminy wykazuje, że w przedziale wiekowym do 65 roku życia w większości roczników mamy do czynienia z przewagą liczby mężczyzn nad kobietami. Dopiero w przedziale wiekowym powyżej 65 roku życia następuje wyraźny wzrost liczby kobiet nad mężczyznami. Jest to związane z większą długością życia mieszkanek gminy i większą śmiertelnością mężczyzn po 65 roku życia.

Na zmianę liczby mieszkańców ma wpływ wysokość przyrostu naturalnego (czyli różnicy między liczbą urodzeń i zgonów) oraz saldo migracji (a więc różnicy między napływem na dany teren i odpływem z niego).

W ostatnich 10 latach liczba zgonów przewyższała liczbę urodzeń, przyrost naturalny utrzymuje się na niekorzystnym poziomie, osiągając wartości od -9 do -36 osób/rok. Ujemne wartości wskaźnika przyrostu naturalnego świadczą o niskiej liczbie urodzeń i procesie starzenia się społeczeństwa gminy.

Szczegółowy rozkład zjawiska przedstawia poniższa tabela.

Rok	Urodzenia	Zgony	Przyrost naturalny
2011	37	50	-13
2012	43	55	-12
2013	31	52	-21
2014	36	65	-29
2015	33	58	-25
2016	31	56	-25
2017	49	58	-9
2018	36	53	-17
2019	32	68	-36
2020	40	65	-25

Źródło: <http://swaid.stat.gov.pl>, Bank Danych Lokalnych

Drugim, po przyroście naturalnym, czynnikiem mającym wpływ na liczbę ludności są migracje. Atrakcyjny rynek pracy, perspektywy rozwojowe oraz wyposażenie w dobrze rozwiniętą infrastrukturę społeczną sprzyjają podjęciu decyzji o osiedleniu się w danym miejscu.

Zmienność ruchu migracyjnego przedstawia poniższa tabela.

Rok	Napływ (zameldowania)	Odpływ (wymeldowania)	Saldo migracji
2010	22	38	-16
2011	18	41	-23
2012	27	43	-16
2013	39	44	-5
2014	0	0	0
2015	25	33	-8
2016	42	42	0
2017	34	56	-22
2018	21	55	-34
2019	23	30	-7

Źródło: <http://swaid.stat.gov.pl>, Bank Danych Lokalnych

Wskazane wyżej wartości, opisujące ruch migracyjny, pokazują, że w ciągu ostatniej dekady saldo migracji dla gminy Kielczygłów było niekorzystne i więcej ludzi opuszczało gminę, niż się w niej osiedlało.

6.2. Uwarunkowania społeczne w zakresie rynku pracy

Odsetek mieszkańców w wieku produkcyjnym jest wysoki i sięga blisko 61%. Jest on zbliżony do wskaźnika dla powiatu pajęczańskiego i województwa łódzkiego.

Jednostka terytorialna	Liczba osób ogółem	Udział osób w wieku przedprodukcyjnym	Udział osób w wieku produkcyjnym	Udział osób w wieku poprodukcyjnym
		%		
województwo łódzkie	2 437 970	17,1	58,3	24,7
powiat pajęczański	50 952	16,9	60,7	22,4
gmina Kielczygłów	3 950	15,0	60,8	24,3

Źródło: <http://swaid.stat.gov.pl>, Bank Danych Lokalnych, stan na 31.XII.2020 r.

Ludność w wieku przedprodukcyjnym, produkcyjnym i nieprodukcyjnym							
Ogółem	Liczba osób w wieku przedprodukcyjnym		Liczba osób w wieku produkcyjnym		Liczba osób w wieku poprodukcyjnym		Ludność w wieku poprodukcyjnym na 100 osób w wieku produkcyjnym
	razem	w tym kobiety	razem	w tym kobiety	razem	w tym kobiety	
3 950	592	295	2 400	1 065	958	632	39,9

Źródło: <http://swaid.stat.gov.pl>, Bank Danych Lokalnych, stan na 31.XII.2020 r.

Ze strukturą wieku i płci ludności jest powiązany również wskaźnik obciążenia ekonomicznego ludności, czyli ludność w wieku poprodukcyjnym na 100 osób w wieku produkcyjnym. Dla gminy Kielczygłów wskaźnik ten wynosi 39,9 osób i jest wyższy niż ten sam wskaźnik dla powiatu (36,9 osób) i niższy niż wskaźnik obciążenia ekonomicznego ludności dla województwa (42,3 osób). Im przedmiotowy wskaźnik jest wyższy, tym sytuacja demograficzna obszaru, z punktu widzenia ekonomicznego, jest gorsza i świadczy o starzeniu się społeczeństwa. Systematyczny przyrost osób w wieku poprodukcyjnym powoduje silną presję na system emerytalny (zapewnienie emerytur dla coraz liczniejszej populacji osób, które zakończyły aktywność zawodową) oraz na system opieki zdrowotnej (zapewnienie specjalistycznej opieki ludziom w podeszłym wieku).

Na koniec 2020 r. w gminie zarejestrowane były 283 podmioty gospodarcze, z czego 272 to podmioty sektora prywatnego (96,1%). Jednostki gospodarcze (tzn. wyodrębnione prawnie, organizacyjnie i ekonomicznie jednostki, prowadzące działalność gospodarczą) zarejestrowane według sekcji PKD z 2007 r. na obszarze gminy to według danych GUS (stan na 31 XII 2020 r.):

- rolnictwo, leśnictwo, łowiectwo, rybołówstwo (sekcja A) 11
- przetwórstwo przemysłowe (sekcja C) 50

▪ budownictwo (sekcja F)	49
▪ handel hurtowy i detaliczny, naprawa pojazdów samochodowych, włączając motocykle (sekcja G)	74
▪ transport i gospodarka magazynowa (sekcja H)	28
▪ działalność związana z zakwaterowaniem i usługami gastronomicznymi (sekcja I),	2
▪ informacja i komunikacja (sekcja J),	2
▪ działalność finansowa i ubezpieczeniowa (sekcja K)	3
▪ działalność związana z obsługą rynku nieruchomości (sekcja L)	3
▪ działalność profesjonalna, naukowa i techniczna (sekcja M)	9
▪ działalność w zakresie usług administrowania i działalność wspierająca (sekcja N)	5
▪ administracja publiczna i obrona narodowa, obowiązkowe zabezpieczenia społeczne (sekcja O)	10
▪ edukacja (sekcja P)	5
▪ opieka zdrowotna i pomoc społeczna (sekcja Q)	8
▪ działalność związana z kulturą, rozrywką i rekreacją (sekcja R)	5
▪ pozostała działalność usługowa (sekcja S), gospodarstwa domowe zatrudniające pracowników; gospodarstwa domowe produkujące wyroby i świadczące usługi na własne potrzeby (sekcja T)	19

Najpopularniejszym rodzajem działalności, wśród podmiotów gospodarczych, funkcjonujących na obszarze gminy, jest handel hurtowy i detaliczny oraz naprawa pojazdów samochodowych (sekcja G) - branżami tymi zajmuje się 26,1% podmiotów gospodarczych w gminie.

W strukturze działalności gospodarczej przeważają firmy małe. Wśród funkcjonujących w 2020 r. podmiotów 95,7% z nich stanowiły zakłady zatrudniające od 0 do 9 osób. Pozostałe zatrudniają mniej niż 50 osób. W większości są to firmy rodzinne, prowadzące działalność na własny rachunek, w różnych gałęziach usług.

Dane Powiatowego Urzędu Pracy w Pajęcznie wskazują, że bezrobocie w powiecie utrzymuje się od kilku lat na poziomie kilku procent. PUP podejmuje szereg działań mających na celu wsparcie finansowe przedsiębiorców i instytucji zatrudniających osoby bezrobotne, przygotowanie osób bezrobotnych do podjęcia zatrudnienia poprzez finansowanie szkolenia, staże i przygotowanie zawodowe

6.3. Zasoby mieszkaniowe. Warunki życia społeczeństwa.

Zasoby mieszkaniowe i ich wyposażenie to jeden z podstawowych warunków poziomu i jakości życia mieszkańców. Na budownictwo mieszkaniowe w gminie składa się przede wszystkim budownictwo prywatne. W roku 2019 w gminie zlokalizowane były 1 273 mieszkania, o łącznej powierzchni użytkowej 127 718 m². Przeciętna powierzchnia użytkowa mieszkania wynosiła 100,3 m², zaś na jedną osobę przypadało średnio 32,3 m² powierzchni użytkowej mieszkania.

W analizowanym okresie widoczny jest wzrost liczby mieszkań, ich powierzchni użytkowej oraz powierzchni użytkowej mieszkania przypadającej na 1 mieszkańca, co świadczy o stopniowo podnoszącym się standardzie warunków mieszkaniowych w gminie. Nie są to jednak wzrosty dynamiczne, raczej wskazujące na stagnację w ruchu budowlanym na

obszarze gminy.

	2011 r.	2012 r.	2013 r.	2014 r.	2015 r.	2016 r.	2017 r.	2018 r.	2019 r.	2020 r.
liczba mieszkań	1 244	1 244	1 246	1 249	1 252	1 257	1 258	1 263	1 268	1 273
powierzchnia użytkowa mieszkań (m ²)	123 115	123 115	123 510	124 019	124 455	125 423	125 669	126 321	126 976	127 718
przeciętna powierzchnia użytkowa mieszkania (m ²)	99,0	99,0	99,1	99,3	99,4	99,8	99,9	100,0	100,1	100,3
przeciętna powierzchnia użytkowa mieszkania na 1 osobę (m ²)	29,0	29,3	29,4	29,7	30,3	30,6	30,8	31,1	31,9	32,3

Źródło: <http://swaid.stat.gov.pl>, Bank Danych Lokalnych

Dane Głównego Urzędu Statystycznego pokazują, że intensywność ruchu budowlanego na obszarze gminy, w ostatnich latach, utrzymuje się na stałym poziomie. Rocznie oddawanych jest średnio do użytku zaledwie kilka mieszkań, zaś średnia powierzchnia mieszkania oddanego do użytku w ostatniej dekadzie wynosi 158,7 m².

	2011 r.	2012 r.	2013 r.	2014 r.	2015 r.	2016 r.	2017 r.	2018 r.	2019 r.	2020 r.
Ilość mieszkań oddanych do użytkowania (w szt.)	3	0	4	5	4	8	10	11	7	8
powierzchnia użytkowa mieszkań oddanych do użytkowania (m ²)	546	0	649	745	576	1272	1186	1394	846	1001
przeciętna powierzchnia użytkowa mieszkania oddanych do użytkowania (m ²)	182	0	162,25	149	144	159	118,6	126,7	120,8	125

Źródło: <http://swaid.stat.gov.pl>, Bank Danych Lokalnych

W 2020 r. wszystkie mieszkania na terenie gminy były wyposażone w sieć wodociagową. Instalacje centralnego ogrzewania posiadało 65,8% mieszkań. Niewystarczające, jak na obecne standardy, jest wyposażenie mieszkań w łazienki (około 79,5% mieszkań). Deficyt podstawowych urządzeń dotyczy przede wszystkim budynków starych. Z powyższej informacji wynika, że głównym kierunkiem działań gminy w zakresie komfortu życia mieszkańców, winno być wspieranie podnoszenia standardu wyposażenia istniejących budynków mieszkalnych w podstawową infrastrukturę techniczną, szczególnie w zakresie wyposażenia posesji w przyłącza kanalizacji sanitarnej.

6.4. Ochrona zdrowia i opieka społeczna

Na obszarze gminy działa jeden punkt opieki medycznej – Samodzielny Publiczny Zakład Podstawowej Opieki Zdrowotnej w Kiełczygłowie przekształcony z byłego Gminnego Ośrodka Zdrowie. W budynku funkcjonują gabinety:

- ogólny,
- pediatryczny,

- stomatologiczny,
- ginekologiczny,
- gabinet fizykoterapii
- pracownia EKG,
- punkt pobrań materiałów do badań laboratoryjnych
- punkt szczepień.

Na terenie gminy brak jest poradni specjalistycznych i laboratorium analiz lekarskich, dlatego z tego rodzaju usług służby zdrowia mieszkańcy korzystają w placówkach znajdujących się w Wieluniu, Pajęcznie, Działoszynie oraz Bełchatowie.

Główną instytucją świadczącą pomoc społeczną tutejszej ludności jest Gminny Ośrodek Pomocy Społecznej zlokalizowany w Kielczygłowie. Jego zadaniem jest przede wszystkim zaspokojenie niezbędnych potrzeb życiowych osobom wymagającym pomocy w codziennym życiu, w tym: bezrobotnym, niepełnosprawnym, ludziom starszym, dzieciom i młodzieży, bezdomnym, rodzinom i osobom dotkniętym problemem alkoholowym, osobom opuszczającym zakłady karne, ofiarą klęsk żywiołowych oraz rodzinom zagrożonym demoralizacją i patologią. Zakres i formy pomocy są zróżnicowane – zależą one od sytuacji życiowej osób wymagających pomocy.

6.5. Oświata i wychowanie

Na terenie gminy zlokalizowane są 2 szkoły podstawowe:

- Szkoła Podstawowa w Kielczygłowie,
- Szkoła Podstawowa w Chorzewie

oraz Publiczne Przedszkole w Kielczygłowie.

Liczba uczniów w szkołach podstawowych wg stanu na 2019 rok wynosiła 266 osób zebranych w 21 oddziałach.

Zadania z zakresu opieki i wychowania przedszkolnego w 2019 roku realizowane były przez Publiczne Przedszkole w Kielczygłowie, zaś liczba uczęszczających dzieci wynosiła 124 osoby.

6.6. Kultura i sport

Życie kulturalnie mieszkańców gminy Kielczygłów koncentruje się głównie wokół Gminnego Ośrodka Kultury w Kielczygłowie i Gminnej Biblioteki w Kielczygłowie wraz z filią w Chorzewie. Głównym celem działalności centrum jest kompleksowe rozpoznanie, rozbudzenie, zaspokajanie potrzeb i zainteresowań mieszkańców gminy w zakresie szeroko pojętej kultury, sportu i rekreacji.

W gminie działają ludowe zespoły artystyczne i twórcy ludowi. Przy Gminnym Ośrodku Kultury w Kielczygłowie działa Kapela Ludowa „Kielczygłowianie”. Poza tym w Gminnym Ośrodku Kultury działają: zespół teatralny, kółko plastyczne, teatrzyk dziecięcy i koło gimnastyczne.

Do obiektów zaspakajających potrzeby w zakresie sportu zaliczyć należy kompleks boisk wybudowanych w ramach programu „Moje Boisko – ORLIK 2012” oraz hala sportowa przy Szkole Podstawowej w Kielczygłowie, w której w czasie zimy trenują także piłkarze drużyny LKS Kielczygłów.

W gminie działa klub sportowy w Kielczygłowie i Szkolne Kluby Sportowe. Wiodącą jest sekcja piłki nożnej w LKS w Kielczygłowie, który uczestniczy w rozgrywkach piłkarskich klasy

A. Kluby otrzymują dotację z budżetu gminy, przy czym Szkolne Kluby Sportowe finansowane są w całości poza budżetem szkolnym. LKS otrzymuje wsparcie z Urzędu Gminy i od sponsorów prywatnych. Kluby sportowe mają swoje boiska, lecz nie posiadają właściwych zapleczy gospodarczych.

Poza 3 gospodarstwami agroturystycznymi: „Brzozowy Gaj” położony w Skoczylasach, „Pod Brzózka” usytuowany w Kolonii Chorzew oraz gospodarstwie znajdującym się na terenie miejscowości Ławiana, w gminie brak jest innej bazy noclegowej.

7. Uwarunkowania wynikające z zagrożenia bezpieczeństwa ludności i jej mienia

7.1. Zagrożenie powodziowe

Główne źródło zagrożeń w gminie stanowią obszary szczególnego zagrożenia powodzią i obszary, na których prawdopodobieństwo wystąpienia powodzi jest niskie i wynosi raz na 500 lat (0,2%). Największe odpływy notowane są w czasie roztopów wiosennych (powódzie roztopowe), przyczynami powodzi mogą być także intensywne opady atmosferyczne (powódzie opadowe) oraz zatory lodowe.

7.2. Zagrożenie wystąpieniem poważnej awarii przemysłowej

Na obszarze gminy nie znajdują się zakłady przemysłowe o dużym lub zwiększonym ryzyku wystąpienia poważnej awarii przemysłowej.

7.3. Zagrożenie bezpieczeństwa publicznego

Za bezpieczeństwo publiczne w gminie odpowiada Komenda Powiatowa Policji w Pajęcznie.

Do lokalnych jednostek służących potrzebom tutejszej ludności zaliczają się jednostki Ochotniczej Straży Pożarnej, mające siedziby w miejscowościach: Kielczygłów, Chorzew, Głina Duża, Obrów, Skoczylasy, Brutus, Huta.

Dwie jednostki OSP: w Kielczygłowie i w Chorzewie, działają w ramach Krajowego Systemu Ratownictwa Gaśniczego i koszty ich działalności w części ponoszone są przez budżet państwa.

Jednostki OSP z tereny gminy Kielczygłów biorą także udział w akcjach gaśniczych w sąsiednich gminach.

8. Uwarunkowania wynikające z potrzeb i możliwości rozwoju gminy, bilans terenów przeznaczonych pod zabudowę

Potrzeby gminy zobrazowane zostały między innymi poprzez ustalenia dotychczasowych dokumentów planistycznych i decyzji administracyjnych (obowiązujące studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego, obowiązujące miejscowe plany zagospodarowania przestrzennego, wydane pozwolenia na budowę).

Potrzeby rozwoju gminy uwidaczniają także wnioski mieszkańców i inwestorów, zgłoszone do niniejszego studium, z których wynika, że najpilniejszymi potrzebami w gminie są:

- zmiana zasięgu (rozszerzenie) terenów zabudowy zagrodowej i mieszkaniowej

jednorodzinnej,

- wyznaczenie terenów rozmieszczenia urządzeń wytwarzających energię z odnawialnych źródeł energii o mocy przekraczającej 100 kW - ogniwa fotowoltaiczne,
- rozszerzenie terenów zabudowy produkcyjnej.

Do potrzeb gminy należy zaliczyć także:

- podniesienie atrakcyjności gminy w zakresie funkcjonowania działalności gospodarczych,
- rozszerzenie terenów inwestycyjnych dla funkcjonujących w gminie podmiotów gospodarczych.

Za możliwości rozwoju gminy należy uznać:

- uwarunkowania środowiskowe nie powodujące ograniczeń w działalności gospodarczej,
- dobre warunki dla rozwoju sieci osadniczej – układ drogowy,
- uzbrojenie terenów budowlanych,
- infrastrukturę społeczną (szkolnictwo, opieka przedszkolna, opieka medyczna).

8.1. Analiza ekonomiczna

W ciągu minionej dekady odnotowano wyraźny wzrost dochodów gminy. W roku 2019 r. wpływy do budżetu gminy wyniosły 19 525 924 zł (zgodnie z danymi GUS). W przeliczeniu na jednego mieszkańca dochody gminy wynoszą 4 880 zł.

Dochody i wydatki gminy w latach 2010-2019:

Rok	Dochód (w zł)	Wydatki (w zł)
2010	10 959 386	10 974 497
2011	10 838 099	11 899 910
2012	11 938 008	16 451 912
2013	13 884 610	14 216 361
2014	13 573 972	13 721 615
2015	17 400 401	16 345 837
2016	16 431 338	15 915 342
2017	15 664 759	17 979 971
2018	16 842 326	16 467 528
2019	19 525 924	18 510 434

(Źródło: Bank danych Lokalnych, www.swaid.stat.gov.pl)

Największy udział w strukturze dochodów mają wpływy z udziału w podatkach stanowiących dochody własne, w szczególności z podatków budżetu państwa - podatek dochodowy od osób fizycznych (36,7%) oraz z podatku od nieruchomości (32,3%). W dalszej kolejności budżet gminy zasilają dotacje oraz subwencje ogólne z budżetu państwa.

Wydatków budżetowe w 2019 roku wyniosły 18 510 434 zł, z czego wydatki bieżące wyniosły 17 142 615 zł co stanowi 71,56 % wydatków ogółem. Udział wydatków na inwestycje stanowi zaledwie 7,4% wydatków budżetowych. W ostatniej dekadzie udział wydatków inwestycyjnych wahał się od 4,5% do 33,7% całkowitej

sumy wydatków. Kwota ta stanowi przede wszystkim nakłady na realizowane przez gminę inwestycje. Jednym z obszarów, któremu samorząd gminy poświęcał najwięcej uwagi, były remonty i utrzymanie dróg gminnych.

Podstawą gospodarki gminy jest rolnictwo. Użytki rolne zajmują około 4,5 tys. hektarów, co stanowi prawie 72% całej powierzchni gminy. Większość z nich – prawie 3,7 tys. hektarów jest wykorzystywana jako grunty orne. Łąki i pastwiska zajmują 0,81 tys. hektarów, a na gospodarstwa sadownicze przypada znikomy odsetek użytków rolnych (18 hektarów). Niestety warunki gruntowe nie sprzyjają produkcji rolniczej. W odniesieniu do gruntów orných gleby dobre klasy III i IV zajmują zaledwie 20 % ich całkowitej powierzchni. Gleby słabe i najslabsze klasy V i VI stanowią resztę powierzchni gruntów orných – jest to obszar ponad 3,5 tys. hektarów. Wzrostowi efektywności produkcji rolnej nie sprzyja również utrzymujące się rozdrobnienie gospodarstw rolnych na terenie gminy. Wśród 1433 gospodarstw zaledwie nieco ponad 8% (119) posiada powierzchnię większą niż 10 hektarów, co pozwala na osiąganie zysków z efektów skali produkcji rolnej. Można przypuszczać, że gospodarstwa poniżej 5 hektarów, których jest na terenie gminy aż 895, w znacznej części nie stanowią głównego źródła utrzymania ich właścicieli. Średnia powierzchnia indywidualnego gospodarstwa rolnego w gminie kształtuje się na poziomie około 5,5 ha, co w polskich warunkach jest wynikiem poniżej średniej krajowej, wynoszącej 9,48 ha. Na tym tle struktura powierzchniowa gospodarstw na obszarze gminy Kielczygłów prezentuje się słabo i może być przyczyną problemów związanych z efektywnością produkcji rolnej. Do najważniejszych czynników naturalnych wywierających decydujący wpływ na produkcję rolną, jej strukturę i wydajność zaliczyć należy warunki klimatyczne i glebowe, rzeźbę terenu oraz stosunki wodne. Istotnym czynnikiem w produkcji rolnej jest zmiana stosunków wodnych gleb wywołanych odwodnieniem związanym z funkcjonowaniem kopalni Bełchatów. Jednakże niski stopień urbanizacji, nieskażone środowisko oraz korzystne warunki przyrodnicze sprzyjają rozwojowi sektora produkcji żywności najwyższej jakości. Specjalizacją tutejszych rolników jest uprawa chrzanu, a gmina - prawdziwy potentat w produkcji tego warzywa, jest siedzibą Polskiego Związku Producentów Chrzanu.

Na obszarze gminy funkcjonuje blisko 300 podmiotów gospodarczych, z czego 272 należą do sektora prywatnego. Dominują przedsiębiorstwa prowadzone w postaci jednoosobowych działalności gospodarczych, gdzie liczba pracowników nie przekracza kilku osób. Firm zatrudniających więcej niż 10 pracowników funkcjonuje na obszarze gminy zaledwie 12. Największym podmiotem działającym w gminie jest WIREX Przedsiębiorstwo Prywatne, specjalizującym się w produkcji maszyn i urządzeń tartacznych.

8.2. Analiza środowiskowa

Charakterystyka przyrodnicza, dokonana w poprzednich rozdziałach, wykazuje, że na przeważającej powierzchni gminy nie ma przeciwwskazań czy barier środowiskowych dla

rozwoju zabudowy. Głównymi obszarami, na których występują lub mogą wystąpić czynniki przemawiające za ograniczaniem zabudowy są tereny lasów oraz obszary dolinne, stanowiące regionalne i lokalne korytarze ekologiczne, z uwagi na ich walory przyrodnicze, wskazane do ochrony przed nadmierną antropopresją.

Z punktu widzenia dbałości o środowisko wprowadzanie nowej zabudowy powinno opierać się na:

- zachowaniu odległości planowanej zabudowy od dróg, charakteryzujących się największym natężeniem ruchu, które zagwarantuje utrzymanie dopuszczalnych poziomów hałasu na terenach podlegających ochronie akustycznej,
- ograniczaniu rozlewania się zabudowy i niekontrolowanego zagospodarowania terenów rolniczych.

8.3. Analiza społeczna

Zasoby ludzkie to jeden z podstawowych czynników rozwoju społeczno-gospodarczego gminy. Trendy rozwoju ludności stanowią najważniejszą przesłankę oceny szans i możliwości rozwoju gminy oraz wskazują na przyszłe potrzeby w zakresie nowych mieszkań, obiektów infrastruktury społecznej i technicznej oraz miejsc pracy.

Uwarunkowania demograficzne stanowią istotny argument przemawiający za racjonalizacją polityki przestrzennej. Nowe tereny przeznaczone pod zainwestowanie, przede wszystkim pod zabudowę mieszkaniową, powinny uwzględniać faktyczne zmiany w zakresie przekształceń struktury funkcjonalno-przestrzennej gminy, tendencje w zakresie wzrostu średniej powierzchni mieszkań i potrzebę poprawy warunków zamieszkania w zakładanej perspektywie planistycznej, biorąc pod uwagę notowany od lat wzrost liczby mieszkańców.

Przemiany ekonomiczne ostatnich lat stworzyły warunki dla rozwoju budownictwa mieszkaniowego – indywidualnego i zbiorowego. Zjawisko odejścia od zabudowy wielopokoleniowej na rzecz zwiększonego indywidualizmu w osiedlaniu się sprawia, że obecnie rejestruje się zwiększony udział budynków mieszkalnych, zasiedlonych przez mniejszą liczbę ludzi.

Rozwój zabudowy mieszkaniowej w gminie nie jest dynamiczny i utrzymuje się na kilku mieszkań na rok (wg danych GUS). Na obszarze gminy dominującą formą zabudowy jest zabudowa zagrodowa i mieszkaniowa jednorodzinna.

8.4. Prognoza demograficzna

Prognoza demograficzna to twierdzenie o przyszłym stanie i strukturze ludności na określonym terytorium i w określonym czasie. Przewidywanie przyszłych kierunków zmian procesów demograficznych zawsze jest obarczone dużą niepewnością. Obecnie wydaje się być jednak zadaniem szczególnie trudnym. Prognoza demograficzna obejmuje przewidywanie kształtowania się w przyszłości zjawisk i procesów demograficznych, ich kierunków oraz tempa rozwoju, jak również przemian strukturalnych.

W perspektywie czasu zasadniczy wpływ na kształt polityki społecznej w całym województwie łódzkim, jak i w gminie, będą miały procesy demograficzne, które uwidoczniły się i nasiliły w ostatnich dekadach. Do tych procesów zaliczamy:

- zmieniony model rodziny (małodzietność rodzin, samotne rodzicielstwo),
- wzrost liczby rozwodów i związków nieformalnych,

- wzrastający odsetek małżeństw bezdzietnych,
- opóźnianie wieku zawierania małżeństw i rodzenia pierwszego dziecka,
- wzrost liczby jednoosobowych gospodarstw domowych,
- ujemny przyrost naturalny i malejąca dzietność,
- spadek liczby małżeństw,
- wzrost przeciętnej długości życia,
- migracje wewnętrzne i zagraniczne.

Zgodnie z prognozą demograficzną GUS opracowaną dla powiatu pajęczańskiego na lata 2014-2050, szacuje się, że w roku 2050 liczba mieszkańców w powiecie na obszarach wiejskich zmniejszy się o ok. 7,4 tys. osób, zatem w stosunku do 2020 r. liczba ludności zmniejszy się o ok. 19%. Przyjmując założenie, że tendencje demograficzne gminy nie będą w znaczący sposób odbiegały od prognoz dla powiatu pajęczańskiego oraz utrzymane zostaną dotychczasowe tendencje demograficzne gminy (spadek liczby ludności, ujemny przyrost naturalny, ujemne saldo migracji), liczba ludności gminy Kiełczygłów zmaleje o proporcjonalny procent, jak w powiecie, do 3 200 mieszkańców.

Zgodnie z „Prognozą gospodarstw domowych na lata 2016-2050”, wykonaną przez GUS, począwszy od 2026 r. rozpocznie się gwałtowny wzrost liczby osób w wieku 80 lat i więcej. Jest to związane z wchodzeniem w wiek późnej starości bardzo licznych roczników urodzonych pomiędzy końcem drugiej wojny światowej, a początkiem lat sześćdziesiątych. Zmiany w strukturze wiekowej, czyli starzenie się społeczeństwa oraz wzrost przeciętnej długości życia będą miały natomiast bardzo istotny wpływ na zarządzanie sferą usług publicznych na terenie gminy, między innymi będą wymagały zwiększenia nakładów na sferę związaną z zapewnieniem opieki osobom starszym.

Warto zauważyć, że również pomiędzy 2030 r. a 2042 r. na względnie stałym poziomie ustabilizuje się liczba osób pomiędzy 25 a 34 rokiem życia. Zakładając brak znacznego pogorszenia warunków ekonomicznych można się spodziewać, że zjawisko pozostawania osób w tym wieku w domu rodzinnym już około 2030 r. będzie znacznie mniej powszechne niż obecnie. Należy założyć, iż spodziewana poprawa sytuacji mieszkaniowej (związaną ze zmniejszaniem się liczby ludności, a w szczególności liczby ludzi młodych) spowoduje, że rozpad związku małżeńskiego lub partnerskiego znacznie częściej niż obecnie będzie prowadził do powstania nowego gospodarstwa domowego. Można przypuszczać, że pod koniec 2050 r. więcej będzie gospodarstw domowych zamieszkałych tylko przez jedną osobę w wieku średnim. W związku z tym, iż w latach 2016-2050 przewidywane jest zmniejszanie się liczby urodzeń, należy spodziewać się systematycznego spadku przeciętnej liczby dzieci w gospodarstwach domowych i wzrostu liczby i odsetka gospodarstw bez dzieci. Średnia liczba osób przypadających na gospodarstwo również będzie się systematycznie zmniejszać do początku lat trzydziestych XXI wieku.

8.5. Możliwości finansowe gminy

W ostatniej dekadzie zarówno dochody jak i wydatki gminy wzrosły blisko dwukrotnie. Większe dochody budżetowe przekładają się na wzrost potencjału inwestycyjnego gminy i możliwość wyposażenia poszczególnych miejscowości w niezbędną infrastrukturę techniczną i społeczną.

Poczynione inwestycje mogą stać się w przyszłości źródłem nowych dochodów budżetowych gminy, przede wszystkim w zakresie podatków od nieruchomości oraz udziału w

podatkach stanowiących dochody budżetu państwa.

8.6. Maksymalne zapotrzebowanie na nową zabudowę

Maksymalne zapotrzebowanie na nową zabudowę w skali gminy oszacowano na podstawie: analizy ekonomicznej, analizy środowiskowej, analizy społecznej, prognozy demograficznej i oceny możliwości finansowania gminy.

Ze względu na dynamikę zmian uwarunkowań społecznych, prawnych oraz zmiany w strukturze funkcjonalno-przestrzennej gminy przy określaniu zapotrzebowanie na nową zabudowę przyjęto perspektywę czasową do 2050 roku. Poza tym, z uwagi na niepewność procesów rozwojowych, zwiększono zapotrzebowanie o 30% w stosunku do wyników analiz.

Zapotrzebowanie na nową powierzchnię użytkową zabudowy mieszkaniowej

Zapotrzebowanie na nową powierzchnię użytkową zabudowy o funkcji mieszkaniowej w perspektywie do roku 2050 zostało określone w oparciu o powiązanie zapotrzebowania na nowe mieszkania z liczbą gospodarstw domowych.

Przyjęto, że liczba mieszkańców gminy zmaleje w perspektywie 30 lat o taki sam procent, jak w powiecie na obszarach wiejskich czyli o ok. 19%, tj. o ok. 750 osób do wartości 3 200 osób. W perspektywie nadchodzących lat zakładane jest zmniejszanie się liczby osób przypadających na gospodarstwo domowe. Dlatego też samo zmniejszenie liczby mieszkańców nie musi automatycznie znaczyć spadku zapotrzebowania na liczbę nowych mieszkań. Równocześnie nie można pomijać faktu stale podnoszącego się standardu mieszkań, w tym ich powierzchni użytkowej. Według danych GUS w gminie Kiełczygłów w latach 2010-2019 liczba mieszkań wzrastała średnio o kilka mieszkań. Równolegle wzrastała ich przeciętna powierzchnia użytkowa.

lata	2011	2012	2013	2014	2015	2016	2017	2018	2019
liczba mieszkań oddanych do użytkowania	3	0	2	3	3	5	1	5	5

(Źródło: Bank danych Lokalnych, www.swaid.stat.gov.pl)

Zakłada się, że przy zachowaniu obecnego tempa wzrostu liczby mieszkań, w roku 2050 może być o 120 mieszkań więcej niż obecnie. Natomiast powierzchni użytkowej mieszkań każdego roku przybywa średnio o około 650 m².

lata	2011	2012	2013	2014	2015	2016	2017	2018	2019
powierzchnia mieszkań oddanych do użytkowania	546	0	395	509	436	968	246	652	655
średnia powierzchnia mieszkania oddanego do użytkowania	182	0	197,5	169,7	145,3	193,6	246	130,4	131

(Źródło: Bank danych Lokalnych, www.swaid.stat.gov.pl)

Powyższa tabela wyraźnie wskazuje, że budynki mieszkalne oddawane do użytkowania w ciągu ostatniej dekady miały średnią powierzchnię użytkową około 150 m². Zakładając, że liczba mieszkań w ciągu najbliższych 30 lat w gminie wzrośnie o wskazane

wyżej 120 sztuk, to do 2050 roku może przybyć ok. 18 tys. m² powierzchni użytkowej dla zabudowy mieszkaniowej. Przyjmując założenie, że wskazaną wielkość można zwiększyć o 30% daje to zapotrzebowanie na poziomie 23,4 tys. m² powierzchni użytkowej mieszkań do roku 2050.

Zapotrzebowanie na nową powierzchnię użytkową zabudowy usługowej

Liczba i zakres działania instytucji świadczących usługi dla ludności jest podstawowym czynnikiem wpływającym na jakość i poziom życia mieszkańców. Stanowi również o poziomie rozwoju gospodarczego obszaru tj.: wpływa na jakość kapitału społecznego oraz odpowiada za tworzenie nowych miejsc pracy.

Istniejące tereny usługowe zlokalizowane na terenie gminy, związane są przede wszystkim z zaspokojeniem podstawowych potrzeb mieszkańców, w tym z zakresu szeroko rozumianej infrastruktury społecznej, w skład której wchodzi placówki:

- edukacji i wychowania, tj. przedszkola, szkoły,
- ochrony zdrowia i opieki społecznej, np.: przychodnie, apteki, placówki pomocy społecznej,
- kultury fizycznej, sportu, np.: boiska sportowe,
- rekreacji i wypoczynku,
- kultury i sztuki, np. domy kultury, biblioteki,
- administracji i bezpieczeństwa publicznego.

Obecnie rozkład usług nie jest równomierny w obrębie gminy. Największa koncentracja funkcji usługowej jest w miejscowości gminnej. W pozostałych wsiach na obszarze gminy udział usług jest znacznie mniejszy i ogranicza się w głównej mierze do usług podstawowych, w szczególności handlu. W niektórych miejscowościach lokalizowane są ponadto usługi oświaty, kultu religijnego czy też ochotnicze straże pożarne. W wielu przypadkach pełnią one funkcje centrotwórcze dla danej jednostki osadniczej.

Z uwagi na powyższe czynniki nie przewiduje się zwiększonego zapotrzebowania na tereny usługowe. Nowe funkcje usługowe mogą być realizowane jako funkcja uzupełniająca wyznaczona w ramach terenów zabudowy mieszkaniowej i zagrodowej wyznaczonej w planie.

Zapotrzebowanie na nową powierzchnię użytkową zabudowy produkcyjnej

Liczba zarejestrowanych na terenie gminy podmiotów gospodarczych od dekady utrzymuje się na porównywalnym poziomie z nieznacznym wzrostem. W latach 2011-2020 liczba podmiotów gospodarczych wzrosła o 41 przedsiębiorstwa, z 242 do 283, z czego 235 stanowiły podmioty prywatne. W gminie funkcjonuje kilka dużych podmiotów produkcyjnych i to głównie ich rozwój warunkuje zapotrzebowanie na nową powierzchnię użytkową. W związku z tym konieczne są działania wyprzedzające i zabezpieczające tereny pod inwestycje.

Rozwój gminy powinien przebiegać wielotorowo. Promocją winny być objęte zarówno rozwiązania nowatorskie, ale też produkty niszowe, bazujące na lokalnym rzemiośle. Najważniejsze wydaje się zróżnicowanie i rozbudowa potencjału gospodarczego gminy. Zadaniem gminy jest zaś stworzenie warunków do prowadzenia działalności gospodarczej, wspierania podmiotów przez odpowiednią politykę i promocję. Istotnym elementem wsparcia są działania związane z planowaniem przestrzennym i rozwojem infrastruktury technicznej na terenach wykorzystywanych i możliwych do wykorzystania do celów gospodarczych.

Wskazuje się, że zapotrzebowanie na nową powierzchnię użytkową zabudowy

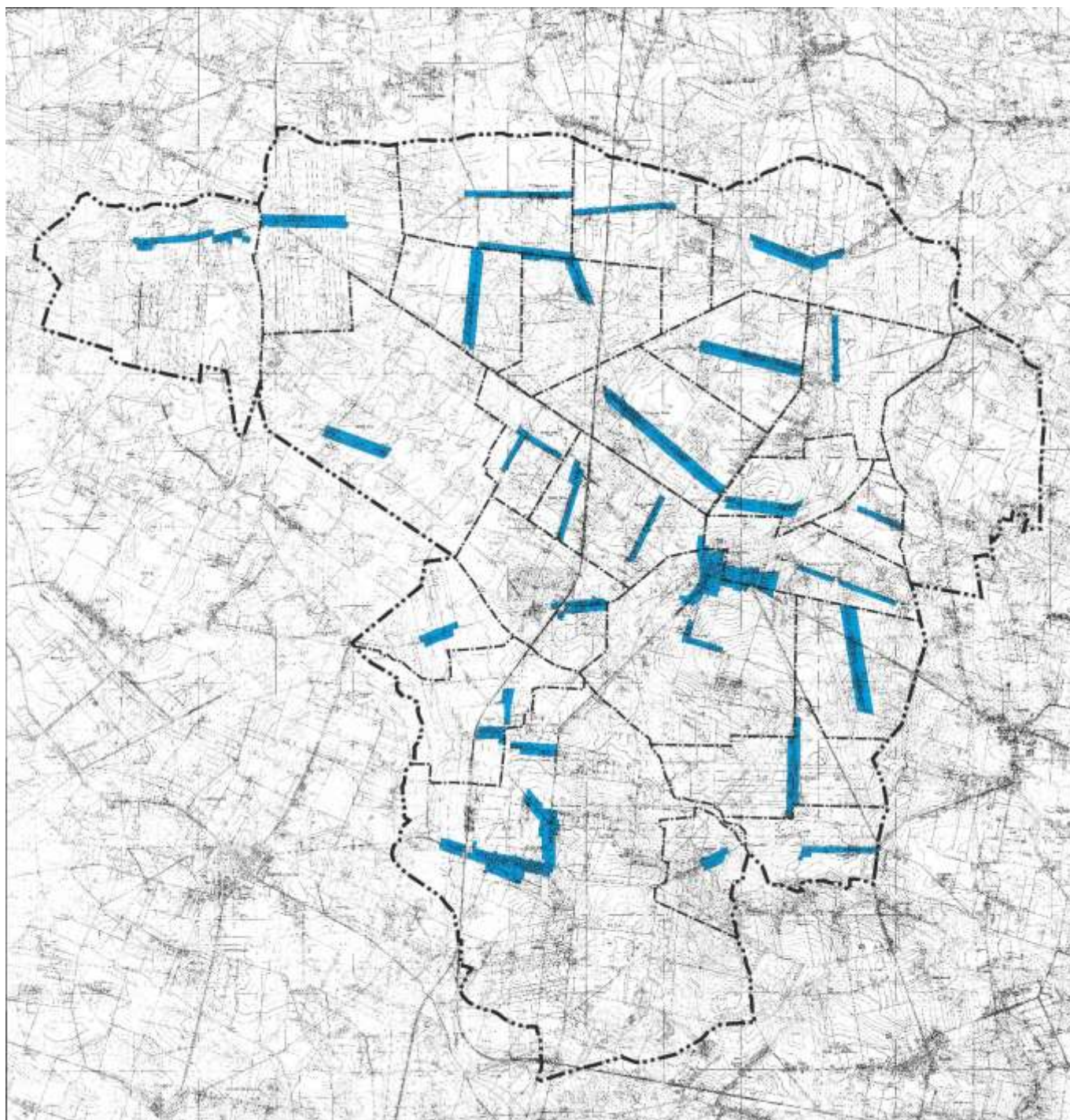
produkcyjnej i produkcyjno-usługowej dla nowych i istniejących podmiotów wyrażone poprzez wnioski zgłoszone w trakcie procedury sporządzania projektu studium oraz w czasie ją poprzedzającym, może wynieść nawet 12 ha (około 20 ha powierzchni terenu).

W obowiązujących planach miejscowych ustalono rezerwy terenów pod rozwój funkcji produkcyjnej i produkcyjno-usługowej, w stopniu niewystarczającym dla zapewnienia możliwości rozwoju potencjalnych inwestorów zainteresowanych lokalizowaniem w gminie swoich przedsięwzięć. Stąd też potrzeba ustalenia zasięgu terytorialnego terenów stanowiących rezerwę pod rozwój funkcji produkcyjnej.

Dodatkowym czynnikiem mającym wpływ na zapotrzebowanie na nowe tereny inwestycyjne jest postępujący rozwój produkcji energii ze źródeł niekonwencjonalnych. Wraz ze zmniejszaniem się udziału paliw stałych w produkcji energii konieczne będzie stopniowe przechodzenie na źródła odnawialne. W świetle obowiązujących przepisów na obszarze gminy praktycznie niemożliwa stała się realizacja elektrowni wiatrowych. W przypadku Kiełczygłowa zakłada się rozwój farm fotowoltaicznych.

8.7. Chłonność obszarów

Kolejnym etapem sporządzanego bilansu jest oszacowanie chłonności obszarów. W celu przedstawienia chłonności obszarów, rozumianej jako możliwość lokalizowania na tych obszarach nowej zabudowy, wyznaczone zostały obszary o w pełni wykształconej zwartej strukturze funkcjonalno-przestrzennej w granicach jednostek osadniczych w rozumieniu art. 2 pkt 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 2003 r. o urzędowych nazwach miejscowości i obiektów fizjograficznych (Dz. U. z 2019 r. poz. 1443). Jako obszary o w pełni wykształconej zwartej strukturze funkcjonalno-przestrzennej w granicach jednostek osadniczych zakwalifikowano obszary zurbanizowane, w których struktura przestrzenna, ciągi komunikacyjne i wyposażenie w infrastrukturę techniczną oraz społeczną zostały zrealizowane w takim zakresie, że zlokalizowanie na tych obszarach nowej zabudowy nie wymaga istotnych nowych inwestycji infrastrukturalnych (np. budowy nowych dróg, szkół, nowej sieci infrastruktury technicznej czy zwielokrotnienia przepustowości istniejących sieci uzbrojenia). Dla potrzeb niniejszego bilansu, po analizie lokalnych uwarunkowań przyjęto zasięg obszarów o w pełni wykształconej zwartej strukturze funkcjonalno-przestrzennej w granicach jednostek osadniczych zgodnie z poniższym schematem.

Następnie przeanalizowano rezerwy terenowe w ramach wskazanych obszarów oraz rezerwy terenowe obszarów przeznaczonych w planach miejscowych pod zabudowę. W celu obliczenia możliwej do uzyskania chłonności obszarów, wyrażonej w powierzchni użytkowej zabudowy, przyjęto wskaźniki intensywności zabudowy w wysokości:

- dla zabudowy mieszkaniowej, włączając w to zabudowę mieszkaniową jednorodzinną, mieszkaniowo-usługową oraz zagrodową – 0,3,
- dla zabudowy usługowej, w tym usług sportu i rekreacji – 0,5,
- dla zabudowy produkcyjnej i produkcyjno-usługowej – 0,6,

stanowiące uśrednione wartości wskaźników wskazanych w obowiązujących planach miejscowych oraz studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego.

Rezerwy terenowe w ramach obszarów o w pełni wykształconej zwartej strukturze funkcjonalno-przestrzennej w granicach jednostek osadniczych z rozróżnieniem funkcji zabudowy, ilustruje poniższa tabela:

Rezerwy terenowe w ramach obszarów o w pełni wykształconej zwartej strukturze funkcjonalno-przestrzennej w granicach jednostek osadniczych [powierzchnia w ha]			
Jednostka osadnicza	Tereny zabudowy mieszkaniowej	Tereny zabudowy usługowej, w tym usług sportu i rekreacji	Tereny zabudowy produkcyjnej i produkcyjno-usługowej
Kuszyna	7,10	-	-
Kiełczygłówek	7,71	0,13	0,26
Pierzyny Duże i Małe	5,57	-	-
Lipie	11,91	-	-
Dąbrowa	4,05	-	-
Huta	7,71	0,35	-
Obrów	4,43	-	-
Glina Duża	10,86	-	-
Glina Mała	2,12	-	-
Brutus	-	-	-
Otok	2,44	-	-
Kule	9,87	-	-
Dryganek	17,79	-	-
Beresie Duże	4,81	-	-
Beresie Małe	4,31	-	-
Osina Duża i Mała	5,79	-	-
Gumnisko	4,87	-	-
Podrwinów	3,89	-	-
Tuchań	5,18	-	-
Chorzew	20,48	-	-
Ławiana	1,74	-	-
Chruścińskie	2,27	-	-
Skoczylasy	5,49	-	-
Studzienica	11,87	-	-
Kiełczygłów	3,92	-	-
Kiełczygłów Okupniki	2,31	-	0,92
SUMA	168,49	0,48	1,18

Chłonność powierzchni użytkowej w ramach w/w obszarów dla poszczególnych jednostek osadniczych z wyodrębnieniem funkcji zabudowy, ilustruje poniższa tabela:

Chłonność obszarów o w pełni wykształconej zwartej strukturze funkcjonalno-przestrzennej w granicach jednostek osadniczych [powierzchnia w ha]			
Jednostka osadnicza	Tereny zabudowy mieszkaniowej	Tereny zabudowy usługowej, w tym usług sportu i rekreacji	Tereny zabudowy produkcyjnej i produkcyjno-usługowej

Kuszyna	2,13	-	-
Kielczygłówek	2,31	0,07	0,16
Pierzyny Duże i Małe	2,23	-	-
Lipie	3,57	-	-
Dąbrowa	1,22	-	-
Huta	2,31	0,18	-
Obrów	1,33	-	-
Glina Duża	3,26	-	-
Glina Mała	0,64	-	-
Brutus	-	-	-
Otok	0,73	-	-
Kule	2,96	-	-
Dryganek	5,34	-	-
Beresie Duże	1,44	-	-
Beresie Małe	1,29	-	-
Osina Duża i Mała	1,74	-	-
Gumnisko	1,46	-	-
Podrwinów	1,17	-	-
Tuchań	1,55	-	-
Chorzew	6,14	-	-
Ławiana	0,52	-	-
Chruścińskie	0,68	-	-
Skoczylasy	1,65	-	-
Studzienica	3,56		
Kielczygłów	1,18	-	-
Kielczygłów Okupniki	0,69	-	0,55
SUMA	54,63	0,25	0,71

Powierzchnia terenów, na których jest możliwość lokalizacji nowej zabudowy, przeznaczonych w obowiązujących planach miejscowych, wynosi obecnie około 480 ha. Rezerwy terenowe ilustruje poniższa tabela:

Rezerwy terenowe w ramach obszarów przeznaczonych w planach miejscowych pod zabudowę [powierzchnia w ha]			
Jednostka osadnicza	Tereny zabudowy mieszkaniowej	Tereny zabudowy usługowej, w tym usług sportu i rekreacji	Tereny zabudowy produkcyjnej i produkcyjno-usługowej
Kuszyna	11,88	0,36	-
Kielczygłówek	5,78	-	0,50
Pierzyny Duże i Małe	11,87	0,28	-
Lipie	2,73	-	-
Dąbrowa	13,37	0,10	-
Huta	1,51	0,73	-
Obrów	13,80	0,81	-
Glina Duża	2,88	-	-
Glina Mała	18,12	-	-
Brutus	20,02	-	-
Otok	6,73	-	-

Kule	7,45	-	-
Dryganek	17,54	-	-
Beresie Duże	0,34	-	-
Beresie Małe	2,29	-	-
Osina Duża i Mała	25,67	1,09	1,15
Gumnisko	4,21	-	2,70
Podrwinów	8,13	-	-
Tuchań	19,13	-	-
Chorzew	136,52	-	1,54
Ławiana	15,13	0,95	-
Chruścińskie	11,59	1,42	-
Skoczylasy	6,61	-	0,26
Studzienica	-	-	-
Kiełczygłów	21,03	-	0,62
Kiełczygłów Okupniki	79,86	2,78	-
SUMA	464,19	8,52	6,77

W oparciu o powyższe rezerwy, na podstawie przyjętych współczynników intensywności zabudowy, wyliczono chłonność obszarów przeznaczonych w planach miejscowych pod zabudowę.

Chłonność obszarów w ramach obszarów przeznaczonych w planach miejscowych pod zabudowę [powierzchnia w ha]			
Jednostka osadnicza	Tereny zabudowy mieszkaniowej	Tereny zabudowy usługowej, w tym usług sportu i rekreacji	Tereny zabudowy produkcyjnej i produkcyjno-usługowej
Kuszyna	3,56	0,18	-
Kiełczygłówek	1,73	-	0,3
Pierzyny Duże i Małe	3,56	0,14	-
Lipie	0,82	-	-
Dąbrowa	4,01	0,05	-
Huta	0,45	0,36	-
Obrów	4,14	0,40	-
Glina Duża	0,86	-	-
Glina Mała	5,44	-	-
Brutus	6,01	-	-
Otok	2,02	-	-
Kule	2,24	-	-
Dryganek	5,26	-	-
Beresie Duże	0,10	-	-
Beresie Małe	0,69	-	-
Osina Duża i Mała	7,70	0,55	0,69
Gumnisko	1,26	-	1,62
Podrwinów	2,44	-	-
Tuchań	5,74	-	-
Chorzew	40,96	-	0,92
Ławiana	4,54	0,48	-
Chruścińskie	3,48	0,71	-
Skoczylasy	1,98	-	0,16

Studzienica	-	-	-
Kielczygłów	6,31	-	0,37
Kielczygłów Okupniki	23,96	1,39	-
SUMA	139,26	4,26	4,06

W oparciu o powyższe rezerwy terenowe, na podstawie ustalonych współczynników intensywności zabudowy (m.in. w obowiązujących planach miejscowych), wyliczono maksymalną możliwą do uzyskania chłonność obszarów, rozumianą jako możliwość lokalizowania na tych obszarach nowej zabudowy, wyrażoną w powierzchni użytkowej zabudowy, w podziale na funkcje zabudowy.

Rodzaj zabudowy	Chłonność obszarów o w pełni wykształconej zwartej strukturze funkcjonalno-przestrzennej w granicach jednostek osadniczych oraz chłonności obszarów przeznaczonych w planach miejscowych pod zabudowę [w ha]
mieszkaniowa	193,89
usługowa, w tym usług sportu i rekreacji	4,51
produkcyjna, produkcyjno-usługowa	4,77

Wartość chłonności terenów przeznaczonych pod zabudowę zawsze traktować należy jedynie orientacyjnie, ze świadomością, iż o rzeczywistym „obciążeniu” teren, decyduje przede wszystkim jego faktyczne zainwestowanie. Prawdopodobnie nie dojdzie do sytuacji, w której wszystkie możliwe zostaną zabudowane. Wpływ na to będą miały następujące czynniki:

- wiejski charakter gminy wpływający na chęć/potrzebę posiadania działki o większej powierzchni, aniżeli wskazuje minimalny „normatyw” powierzchniowy określony w planie miejscowym, w tym w celach rekreacyjnych czy z uwagi na oczekiwany komfort zamieszkiwania,
- potrzeba lub konieczność posiadania większej działki, z uwagi na uwarunkowania rodzinne, bądź z uwagi na prowadzoną działalność gospodarczą np. w formie nieuciążliwych usług, które wymagają dodatkowej powierzchni pod zabudowę budynku usługowego, kolejnych miejsc parkingowych itp.,
- inne czynniki.

8.8. Porównanie maksymalnego w skali gminy zapotrzebowania na nową zabudowę oraz sumy powierzchni użytkowej zabudowy na obszarach o w pełni wykształconej zwartej strukturze funkcjonalno-przestrzennej w granicach jednostki osadniczej oraz na obszarach przeznaczonych w planach miejscowych pod zabudowę

Porównanie zapotrzebowania na nową zabudowę z chłonnością terenów ma na celu wskazanie priorytetów w zakresie wyznaczania nowych terenów przeznaczonych pod zabudowę.

Rodzaj zabudowy	Zapotrzebowanie na nową powierzchnię użytkową zabudowy (w ha)	Chłonność obszarów [w ha]	Różnica pomiędzy zapotrzebowaniem na nową zabudowę a chłonnością obszarów (w ha)
mieszkaniowa	2,34	193,89	- 191,55
usługowa	0	4,51	- 4,51
produkcyjno-usługowa	12,00	4,77	+ 7,33

Maksymalne zapotrzebowanie na nową zabudowę nie przekracza sumy chłonności obszarów w zakresie funkcji mieszkaniowej (w tym zagrodowej, mieszkaniowej jednorodzinnej, mieszkaniowo-usługowej), usługowej i produkcyjno-usługowej. W związku z tym nie przewiduje się nowych terenów zabudowy zagrodowej, mieszkaniowej jednorodzinnej, mieszkaniowo-usługowej poza obszarami o w pełni wykształconej zwartej strukturze funkcjonalno-przestrzennej w granicach jednostek osadniczych oraz poza obszarami przeznaczonymi w planach miejscowych pod zabudowę.

8.9. Możliwości finansowania przez gminę wykonania sieci komunikacyjnych i infrastruktury technicznej oraz społecznej, służących realizacji zadań własnych gminy

W związku z koniecznością uzbrojenia obszarów obecnie niezabudowanych, przeznaczonych w obowiązujących planach miejscowych pod zabudowę, istnieje potrzeba rozbudowy sieci wodociągowej.

W celu zapewnienia właściwego finansowania inwestycji, związanych z obsługą terenów zabudowy, gmina rokrocznie przeznaczona znaczną część budżetu dla realizacji zadań inwestycyjnych.

Dyscyplina budżetowa oraz racjonalność wydatków, w ramach poszczególnych projektów, pozwalają stwierdzić, że możliwości finansowe gminy umożliwią wykonanie sieci komunikacyjnych i infrastruktury technicznej. Ponadto zakłada się, że realizacja infrastruktury odbywać się będzie etapowo w ciągu najbliższych lat, w zależności od ustalonych w przyszłości priorytetów w zakresie wyposażania określonych terenów. Zakłada się finansowanie w/w działań przede wszystkim na podstawie dochodów własnych gminy, a także poprzez pozyskanie różnego rodzaju dotacji.

Ze względu na fakt, iż realizacja infrastruktury zostanie rozłożona w dłuższym horyzoncie czasowym i będzie przebiegać etapowo, w zależności od stopnia zainwestowania poszczególnych terenów, nie ma konieczności weryfikacji zapotrzebowania na nową zabudowę w celu jego dostosowania do możliwości finansowania przez gminę planowanego uzbrojenia terenów.

Analiza struktury dochodów gminy wskazuje, że kondycja finansowa jest korzystna i daje możliwość aktywnej i efektywnej gospodarki inwestycyjnej. Kondycja finansowa gminy pozwala stwierdzić, iż większość inwestycji infrastrukturalnych związanych z koniecznością uzbrojenia obszarów obecnie niezabudowanych, przeznaczonych w planach miejscowych pod zabudowę, jest możliwa do realizacji przy równoczesnym utrzymaniu równowagi budżetowej.

Należy zaznaczyć tu również, iż część inwestycji związanych zarówno z realizacją infrastruktury komunikacyjnej jak i technicznej będzie, tak jak dotychczas, częściowo współfinansowana ze źródeł zewnętrznych.

8.10. Potrzeby inwestycyjne gminy wynikające z konieczności realizacji zadań własnych, związane z lokalizacją nowej zabudowy

Realizacja potrzeb w zakresie nowej zabudowy na obszarach przeznaczonych pod zabudowę w planach miejscowych pociągnie za sobą konieczność realizacji nowej infrastruktury drogowej. Wynika to z faktu, że nowa zabudowa, wskazana została na obszarach użytkowanych dotychczas rolniczo. W celu zapewnienia właściwej obsługi komunikacyjnej nowych terenów, po stronie gminy wystąpi obowiązek powiązania komunikacyjnego nowych terenów z istniejącym układem drogowym. Uruchamianie przez gminę nowych terenów przeznaczonych pod zabudowę wiąże się także z koniecznością rozbudowy infrastruktury technicznej – sieci wodociągowej i kanalizacyjnej.

9. Uwarunkowania wynikające ze stanu prawnego gruntów

W strukturze własności gruntów, na terenie gminy, przeważa własność prywatna oraz Skarbu Państwa. Wysoki udział gruntów stanowiących własność Skarbu Państwa wynika z istniejącej struktury zagospodarowania terenu gminy, w ramach której dużą część stanowią grunty lasów państwowych.

10. Uwarunkowania wynikające z występowania obiektów i terenów chronionych na podstawie przepisów odrębnych

Na terenie gminy nie wyznaczono wieloprzestrzennych form ochrony przyrody ani obszarów Natura 2000, występują natomiast pomniki przyrody i użytki ekologiczne.

10.1. Pomnik przyrody

Wykaz pomników przyrody zlokalizowanych na obszarze gminy Kielczygłów.

Lp.	Miejscowość i nr działki	Opis
1.	Kule, dz. 113/2	lipa drobnolistna (<i>Tilia cordata</i>)
2.	Otok dz. nr 16	dąb szypułkowy (<i>Quercus robur</i>)
3.	Brutus dz. 262/7	dąb szypułkowy (<i>Quercus robur</i>)

Podstawę prawną ochrony powyższych obiektów stanowi Rozporządzenie Wojewody Sieradzkiego z dnia 3 lutego 1998 r. w sprawie uznania za pomnik przyrody (Dz. Urz. Woj. Sieradzkiego, dn.19.02.1998 r. Nr 3, poz.9).

10.2. Użytki ekologiczne

Na obszarze gminy zlokalizowane są dwa użytki ekologiczne:

- bagno, położone w obrębie Beresie Duże, dz. nr 108, podstawa ochrony Rozporządzenie Nr 18/2000 Wojewody Łódzkiego z 22.05.2000 r. w sprawie uznania za użytki ekologiczne (Dz. Urz. Woj. Łódz. z 31.05.2000 r. Nr 73, poz. 391),

- bagno, położone w obrębie Beresie Duże, dz. nr 93, podstawa ochrony Rozporządzenie Nr 18/2000 Wojewody Łódzkiego z 22.05.2000 r. w sprawie uznania za użytki ekologiczne (Dz. Urz. Woj. Łódz. z 31.05.2000 r. Nr 73, poz. 391).

11. Uwarunkowania wynikające z występowania obszarów naturalnych zagrożeń geologicznych

Na obszarze gminy nie występują obszary naturalnych zagrożeń geologicznych, w szczególności obszary narażone na niebezpieczeństwo osuwania się mas ziemnych.

12. Uwarunkowania wynikające z występowania udokumentowanych złóż kopalin, zasobów wód podziemnych oraz udokumentowanych kompleksów podziemnego składowania dwutlenku węgla

Na obszarze gminy znajdują się następujące udokumentowane złoża kopalin:

- Kule – złoża wapieni i margli, położone w środkowej części gminy. W granicach złóża zalega seria wapieni, margli i wapieni marglistych, należących do wyższej części dolnego kimerydu. Wstępnie rozpoznane zasoby bilansowe określono na poziomie 92 869 tys. ton. Kopalina posiada korzystne parametry dla przemysłu cementowego oraz daje możliwość wykorzystania części jego zasobów dla przemysłu wapienniczego. Profil złoża charakteryzuje się dużą zmiennością. Grubość nadkładu, który w niektórych miejscach sięga nawet ponad 30 m, przy średniej jego miąższości oscylującej w granicy 8,5 m oraz średniej miąższości złoża 42,4 m powoduje, że część złoża może nie spełniać wymogów bilansowości. Ponadto znajduje się ono w obrębie zbiornika wód podziemnych GZWP 326 (J3) Częstochowa (E), gdzie wapienie charakteryzują się wysokim zawodnieniem.

Prawie cały obszar gminy z wyjątkiem wschodniego fragmentu w obrębie Brutus położony jest w zasięgu Głównego Zbiornika Wód Podziemnych nr 326 Częstochowa (E).

Zasoby wód podziemnych wykorzystywane gospodarczo są związane z utworami jury i czwartorzędu. Komunalne ujęcie wody w Kielczygłowie, posiadające zatwierdzone zasoby w kategorii "B" w ilości $Q_e = 50 \text{ m}^3/\text{h}$ przy depresji $S=10,5 \text{ m}$, ujmuje wody podziemne późnej jury, składa się z dwóch studni.

Oprócz studni ujęcia gminnego w Kielczygłowie na terenie gminy występują także inne otwory hydrogeologiczne o parametrach określonych w poniższej tabeli:

lokalizacja studni (właściciel/ użytkownik)	głębokość otworu (m)	stratygrafia ujętego piętra wodonośnego	wydajność maksymalna (m^3/h)	rzędna wysokościowa studni (m n.p.m.)
Glina Mała – Obrów (szkoła)	70	jura	5,57	169,4
Chorzew, Przedsiębiorstwo Geologiczne Katowice	56	neogen	4,24	192,5
Chorzew szkoła podstawowa	38	czwartorzęd kenozoik	10,1	198,3
Kielczygłów szkoła podstawowa	50	czwartorzęd kenozoik	50	175

Chorzew PKP budynki mieszkalne	121	czwartorzęd	70,3	186,6
--------------------------------	-----	-------------	------	-------

Na obszarze gminy nie występują udokumentowane kompleksy podziemnego składowania dwutlenku węgla.

13. Uwarunkowania wynikające z występowania terenów górniczych wyznaczonych na podstawie przepisów odrębnych

W granicach gminy występują następujące tereny górnicze związane z eksploatacją złóż:

- Teren górniczy Pole Bełchatów ustanowiony decyzją BKK/PK/714/95 Ministra Ochrony Środowiska, Zasobów Naturalnych i Leśnictwa z dnia 26 kwietnia 1995 r.,
- Teren górniczy Pole Szczerców ustanowiony decyzją nr 25/97 Ministra Ochrony Środowiska, Zasobów Naturalnych i Leśnictwa z dnia 1 października 1997 r.

Zasięg terenów górniczych ujawniony został na załącznikach graficznych do studium.

14. Uwarunkowania wynikające ze stanu systemów komunikacji i infrastruktury technicznej

14.1. Układ komunikacyjny

Układ drogowy obsługujący gminę i zapewniający jej powiązania komunikacyjne z obszarem zewnętrznym tworzy sieć dróg powiatowych.

Na obszarze gminy swój przebieg mają następujące drogi powiatowe:

- nr 1929E relacji Rusiec – Głina Duża – do drogi 2311E,
- nr 2311E relacji Widawa – Wola Wiązowa – Kiełczygłów – Studzienica – Rzęśnia - Stróża,
- nr 3501E relacji Działoszyn (ul. Ożegowska) - Kiełczygłów,
- nr 3504 E relacji Mazaniec – Kiełczygłów,
- nr 3505E relacji Kiełczygłów – Grabowiec,
- nr 3506E relacji Chorzew – Grabowice,
- nr 4526E relacji Kuźnica Strobińska – Dąbrówki Kobyłańskie – Obrów.

Sieć powiązań wewnętrznych zapewniają drogi gminne wymienione poniżej:

- nr 117309E – Kiełczygłówek – Kuszyna – Kuźnica,
- nr 109052E – Lipie – Beresie Duże – Delfina,
- nr 109102E – Zalaszy – Pierzyny Duże – Kiełczygłówek,
- nr 109103E – Huta – Dryganek Duży – Kule – Otok,
- nr 109104E – Dryganek – Głina Duża – Głina Mała – Brutus,
- nr 109105E – Dryganek Duży – Osina Duża,
- nr 109108E – Obrów – Sówki,
- nr 109101E – Rzęśnia – Brutus – Marcekin,
- nr 109106E – Kiełczygłów – Kolonia Kiełczygłów,
- nr 109109E – Kiełczygłów Okupniki – Skoczylasy – Pęciki,
- nr 109107E – Podrwinów – Tuchań – Chorzew – Kolonia Chorzew,
- nr 109110E – Kolonia Chorzew,
- nr 109051E – Chorzew – Młynki,

- nr 109111E – Huta – Komorniki,
- nr 109112E – Gumnisko – Osina Mała – Beresie Małe,
- nr 109113E – Gumnisko – Wyręba,
- nr 109114E – Tuchań,
- nr 109115E – Chorzew – Tuszyn.

Większość dróg gminnych charakteryzuje się zadowalającym stanem technicznym. Część z nich jednak wymaga przebudowy bądź modernizacji, szczególnie w zakresie szerokości jezdni i rodzaju nawierzchni.

Ponadto na obszarze gminy występuje szereg dróg wewnętrznych, przeważnie o nawierzchniach asfaltowych i zmiennej szerokości pasa drogowego, pełniących drugorzędną rolę w układzie komunikacyjnym.

Przez teren gminy przebiega magistrała kolejowa relacji Chorzów Batory – Tarnowskie Góry – Inowrocław – Bydgoszcz – Tczew (nr 131), która zapewnia dobrą łączność z krajowymi ośrodkami przemysłowymi, w tym z: Gdynią, Zduńską Wolą, Herbami, Tarnowskimi Górami oraz linia kolejowa relacji Chorzew/Siemkowice – Częstochowa (nr 146).

W miejscowości Chorzew znajduje się stacja węzłowa Chorzew/Siemkowice, dysponująca bocznicą kolejową, na której może odbywać się przeładowywanie towarów. Stacja na Hucie odgrywa drugorzędną rolę (zatrzymuje się na niej jedynie część pociągów pasażerskich).

14.2. Infrastruktura techniczna

14.2.a. Zaopatrzenie w wodę

Sieć wodociągowa zasilająca obszar gminy jest dobrze rozwinięta i obejmuje swoim zasięgiem wszystkie tereny zabudowane (stopień zwodociągowania miejscowości wynosi 100 %). Długość sieci wodociągowej na terenie gminy wynosi 64,2 km i wszystkie budynki mieszkalne były do niej przyłączone. Tylko jedno ujęcie, w miejscowości Kiełczygłów, zaopatruje wodociąg wiejski. Woda jest z niego dostarczana do miejscowości: Kiełczygłów, Kolonia Kiełczygłów, Studzienica. Pozostała część gminy zasilana jest z ujęć znajdujących się na terenie gmin ościennych, w tym:

1. hydroforni w Rzaśni - zaopatruje w wodę miejscowości: Chruścińskie, Skoczylasy, Jaworznicza, Okupniki, Dryganek Duży, Osina Duża, Osina Mała, Beresie Małe, Tuchań, Kolonia Chorzew, Chorzew, Gumnisko, Podrwinów, Kule, Brutus, Wyręba.
2. hydroforni w Chabielicach (gm. Szczerców) - zaopatruje w wodę miejscowości: Obrów, Dąbrowa, Pierzyny Duże, Pierzyny Małe, Huta, Lipie,
3. hydroforni Siemkowice (gm. Siemkowice) – zaopatruje w wodę miejscowość Beresie Duże.

14.2.b. Kanalizacja sanitarna

Gmina Kiełczygłów nie posiada zbiorczego systemu kanalizacji sanitarnej. Gospodarka ściekami odbywa się w oparciu o rozwiązania indywidualne, w szczególności zbiorniki bezodpływowe na nieczystości ciekłe i przydomowe/przyzakładowe oczyszczalnie ścieków. Za priorytet uznaje się budowę kanalizacji i oczyszczalni ścieków.

14.2.c. Zaopatrzenie w energię elektryczną

Obszar gminy obsługiwany jest przez PGE Dystrybucję S.A., Oddział Łódź – Teren, Rejon Energetyczny Wieluń. Rozdział oraz dystrybucja energii odbywa się ze stacji elektroenergetycznych „Siemkowice” i „Rusiec” (zlokalizowanych na terenie gmin ościennych), za pośrednictwem sieci rozdzielczej (dystrybucyjnej) średniego napięcia 15 kV. Część z nich z racji złego stanu i długich obwodów pilnie wymaga modernizacji. Występują rzadkie spadki napięć i niedobory mocy, co jest szczególnie istotne dla potencjalnie większych odbiorców (duże gospodarstwa rolne). Sieć dystrybucyjna energii elektrycznej jest zbudowana głównie z linii napowietrznych.

Przez teren gminy przebiega dwutorowa linia elektroenergetyczna 400 kV Rogowiec – Trębaczew, Ostrów – Trębaczew oraz linia 110 kV relacji Trębaczew - Rusiec.

14.2.d. Zaopatrzenie w gaz

Na terenie gminy brak jest sieci gazowej gazu ziemnego. Zaopatrzenie w gaz odbywa się ze źródeł indywidualnych w ramach poszczególnych siedlisk, podmiotów czy instytucji.

14.2.e. Zaopatrzenie w ciepło

Zaopatrzenie w ciepło opiera się na indywidualnych źródła ciepła oraz lokalnych kotłowniach, zasilanych głównie paliwem stałym.

14.2.f. Gospodarka odpadami

Odpady komunalne, wytwarzane w ramach poszczególnych gospodarstw domowych oraz instytucji, odbierane są przez wyspecjalizowane firmy oraz transportowane na składowisko odpadów w Dylowie A (gmina Pajęczno).

Od roku 2001 na terenie gminy funkcjonuje selektywna zbiórka odpadów prowadzona na zlecenie i ze środków Starostwa Powiatowego w Pajęcznie przez Eko-Region Sp. z o.o.

Gospodarka odpadami działa w oparciu o zorganizowany system zbiórki odpadów komunalnych, wykorzystujący do tego celu kontenery i pojemniki rozmieszczone w dogodnych miejscach odbioru oraz w pobliżu posesji. Na terenie gminy funkcjonuje system selektywnej zbiórki odpadów. Prowadzone są zbiórki odpadów wielkogabarytowych i problemowych.

Odpady przemysłowe (*czyli wszystkie grupy i rodzaje odpadów, które pochodzą z procesów produkcyjnych zakładów przemysłowych*) z terenu gminy Kielczygłów odbierane są przez firmy posiadające specjalne zezwolenia na ich zbieranie i transport.

14.2.g. Telekomunikacja

Gmina posiada dobrze rozwiniętą sieć telefoniczną. Wraz z rozwojem technologicznym, sieć telefonii stacjonarnej traci na znaczeniu na rzecz łączności bezprzewodowej oraz internetu. Zakłada się, że w najbliższych latach proces ten będzie uległ pogłębieniu.

15. Uwarunkowania wynikające z zadań służących realizacji ponadlokalnych celów publicznych

Planowane inwestycje celu publicznego o znaczeniu ponadlokalnym:

- prace na linii kolejowej CE65 na odcinku Chorzów Batory – Tarnowskie Góry – Karsznice – Inowrocław – Bydgoszcz – Maksymilianowo,
- prace na linii kolejowej nr 146 na odcinku Wyczerpy - Chorzew Siemkowice,
- budowa linii kolejowej Wieluń – Chorzew – Siemkowice (obecnie opracowywane jest Wstępne Studium Planistyczno-Prognostyczne w ramach II etapu naboru do Programu Uzupełnienia Lokalnej i Regionalnej Infrastruktury Kolejowej – Kolej + do 2028 roku dla projektu liniowego pn. Budowa linii łączącej linię kolejową Nr 131 (Chorzew Siemkowice) z linią kolejową Nr 181 (Wieluń)),
- rekultywacja zamkniętych składowisk odpadów komunalnych w Studzienicy,
- modernizacja konstrukcji istniejących budynków i budowa nowych o konstrukcjach odpornych na zalanie. Uszczelnianie budynków, stosowanie materiałów wodoodpornych. Trwałe zabezpieczenie terenu wokół budynków. Wdrożenie i realizacja programu dopłat dla właścicieli budynków przeznaczonych do umocnienia w obszarze zagrożenia powodzią o Q1%,
- budowa i usprawnienie lokalnych systemów ostrzegania przed powodzią. Wprowadzenie Elektronicznego Systemu Ostrzegania Powodziowego.

16. Uwarunkowania wynikające z wymagań dotyczących ochrony przeciwpowodziowej

Na terenie gminy występuje:

- obszar szczególnego zagrożenia powodzią, na którym prawdopodobieństwo wystąpienia powodzi jest średnie i wynosi raz na 100 lat ($p=1\%$),
- obszar szczególnego zagrożenia powodzią, na którym prawdopodobieństwo wystąpienia powodzi jest wysokie i wynosi raz na 10 lat ($p=10\%$).

Na terenie gminy występuje także obszar, na którym prawdopodobieństwo wystąpienia powodzi jest niskie i wynosi raz na 500 lat ($0,2\%$).

Sposób zagospodarowania wskazanych obszarów musi uwzględniać przepisy Prawa Wodnego, a w szczególności obowiązujące zakazy.

III KIERUNKI ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO

1. Kierunki zmian w strukturze przestrzennej gminy oraz w przeznaczeniu terenów, uwzględniające bilans terenów przeznaczonych pod zabudowę

1.1. Struktura przestrzenna i kierunki zagospodarowania

Kierunki zmian struktury przestrzennej powinny być oparte o zasadę zrównoważonego rozwoju. Wprowadzane zmiany muszą mieć na celu zwiększanie konkurencyjności obszaru gminy w regionie, co przekłada się na podnoszenie jakości życia mieszkańców oraz rozwój społeczno-gospodarczy. Z tego powodu należy dążyć do uporządkowania struktur przestrzennych poprzez tworzenie czytelnie wyodrębnionych stref zabudowy (mieszkaniowej, usługowej, produkcyjnej, rekreacji indywidualnej) oraz terenów rolnych i leśnych.

Podstawą osiągnięcia celów polityki przestrzennej i określenia kierunków rozwoju przestrzennego jest wykorzystanie uwarunkowań, wynikających ze środowiska przyrodniczego i kulturowego, położenia i powiązań zewnętrznych gminy, dotychczasowego zainwestowania i zagospodarowania gminy. Uwzględnienie wytycznych, zawartych w dostępnych opracowaniach oraz bilans potrzeb i możliwości rozwoju gminy pozwala określić funkcję poszczególnych jednostek i obszarów oraz założenia polityki przestrzennej.

Na podstawie bilansu terenów przeznaczonych pod zabudowę, Studium wyznacza zasięg rozwoju przestrzennego osadnictwa w obrębie poszczególnych miejscowości. Rozwój zabudowy zagrodowej, mieszkaniowej jednorodzinnej, mieszkaniowo-usługowej, rekreacji i usług sportu, usługowej i produkcyjno-usługowej odbywał się będzie poprzez lokalizację zabudowy w obrębie obszarów o w pełni wykształconej zwartej strukturze funkcjonalno-przestrzennej w granicach poszczególnych jednostek osadniczych oraz na obszarach przeznaczonych w obowiązujących planach miejscowych pod zabudowę. Kierunki zagospodarowania stanowią uaktualnienie, kontynuację i rozwinięcie wytycznych zawartych zarówno we wcześniejszej edycji studium, jak również obowiązujących w planach miejscowych. Zakłada się maksymalne wykorzystanie istniejących walorów gospodarczych (nie zapominając o wartościach przyrodniczo-kulturowych), przyjmując za główny kierunek dalszą stymulację, rozwój i podniesienie rangi gminy w strukturze regionu.

W celu równoważenia rozwoju i kształtowania harmonijnych struktur funkcjonalno-przestrzennych, podczas określania Kierunków zagospodarowania przestrzennego uwzględnione zostały poniższe zasady zagospodarowania i kształtowania przestrzeni, wpływające na ład przestrzenny i wzmocnienie atutów rozwojowych:

- zachowanie czytelnych granic między obszarami zabudowy a terenami otwartymi,
- ograniczanie urbanizacji na terenach, które nie mają możliwości objęcia zbiorczymi systemami infrastruktury technicznej,
- kształtowanie struktur funkcjonalno-przestrzennych z poszanowaniem atutów lokalizacyjnych, wynikających z ukształtowania terenu i walorów krajobrazowych,
- lokalizacja terenów zieleni urządzonej jako integralnej części struktur funkcjonalno-przestrzennych.

Założenia polityki przestrzennej gminy Kiełczygłów:

- rozwój przestrzenny i funkcjonalny układu osadniczego, zgodnie z przeznaczeniem terenów określonym na załączniku graficznym,
- rozwój i poprawa funkcjonowania infrastruktury technicznej, przy czym podczas realizacji nowych zamierzeń inwestycyjnych należy ograniczyć negatywną ingerencję w tereny cenne przyrodniczo i krajobrazowo,
- wspieranie inwestycji proekologicznych, w tym poprzez realizację inwestycji związanych z pozyskiwaniem energii ze źródeł odnawialnych,
- tworzenie warunków dla rozwoju przedsiębiorczości lokalnej,
- rozwój intensywnego rolnictwa na obszarach o korzystnych warunkach naturalnych, wprowadzenie nowych technologii w produkcji roślinnej i zwierzęcej (rolnictwo ekologiczne, specjalistyczne),
- inwestycje podkreślające indywidualność i promujące gminę, świadczące o gospodarce opierającej się na zasadach zrównoważonego rozwoju.

Równoległe z postępowaniem urbanizacji zakłada się podjęcie działań, mających na celu poprawę stanu środowiska przyrodniczego poprzez:

- redukcję emisji zanieczyszczeń,
- ograniczenia zabudowy w ramach terenów otwartych o najwyższych walorach środowiska przyrodniczego, które tworzą strefę systemu ekologicznego gminy i pozostawienie ich w dotychczasowym zagospodarowaniu.

1.2. Przeznaczenie terenów

Określona na załączniku nr 3 studium polityka funkcjonalno-przestrzenna wyznacza funkcję podstawową (przeważającą na danym terenie) oraz funkcję uzupełniającą (towarzyszącą funkcji podstawowej) obszarów. W ramach obszarów w planach miejscowych będą ustalone tereny o funkcjach wskazanych w tabeli. Same kierunki zagospodarowania przestrzennego nie są natomiast ścisłym przesądzeniem o formie oraz granicach zainwestowania i użytkowania - na terenach tych mogą być również realizowane inne formy zabudowy, pod warunkiem niepozostawiania w sprzeczności z formami określonymi w studium.

W polityce funkcjonalno-przestrzennej posłużono się obszarami, w ramach których mogą funkcjonować tereny opisane w poniższej tabeli:

Charakterystyka przeznaczenia terenów	
Przeznaczenie terenu	Wytyczne i zalecenia
Tereny zabudowy zagrodowej	• lokalizacja zabudowy zagrodowej, • lokalizacja budowli rolniczych, • budynki o różnych funkcjach (mieszkaniowej, gospodarczej i inwentarskiej) powinny tworzyć jednolity zespół, spójny z zabudową terenów sąsiednich, • możliwość lokalizacji zakładów przetwórstwa rolnego, nie należących do przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko, z ograniczeniem uciążliwości do granic własności terenu, • możliwość lokalizacji obiektów związanych z usługami turystyczno – rekreacyjnymi (agroturystyką).
Tereny zabudowy mieszkaniowej	• lokalizacja zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej,

jednorodzinnej	• budynki o funkcjach (mieszkaniowej i gospodarczej) powinny tworzyć jednolity zespół, spójny z zabudową terenów sąsiednich.
Tereny zabudowy mieszkaniowo-usługowej	• lokalizacja zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, • lokalizacja zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej, • lokalizacja zabudowy usługowej, • dopuszcza się lokalizację parkingów, • dopuszcza się lokalizację zespołów garażowych.
Tereny zabudowy usługowej	• lokalizacja obiektów usługowych i rzemieślniczych oraz związanej z nimi infrastruktury i zagospodarowania, • lokalizacja szkół, przedszkoli, żłobków, strażnic itp., współdziałających z nimi jednostek: np. świetlic, bibliotek oraz towarzyszących im obiektów mieszkaniowych i gospodarczych (domy nauczyciela itp.), • lokalizacja obiektów kultu religijnego (kościół, kaplic, sal parafialnych itp.) oraz towarzyszących im obiektów mieszkaniowych i gospodarczych (plebanie itp.), • dopuszcza się lokalizację obiektów sportowych i rekreacyjnych – boiska, place zabaw, tężnie, korty tenisowe, siłownie plenerowe, trybuny, terenowe urządzenia sportowe oraz wszelka związana z nimi infrastruktura itp., • dopuszcza się lokalizację zespołów garażowych, • obowiązek realizacji miejsc postojowych w liczbie odpowiadającej charakterowi prowadzonej działalności lub zagwarantowanie możliwości korzystania z parkingów ogólnodostępnych, • dopuszcza się lokalizację parkingów.
Tereny zabudowy produkcyjno-usługowej	• lokalizacja zakładów produkcyjnych, rzemieślniczych, usługowych, składów, magazynów, baz budowlanych, baz sprzętu technicznego, baz transportowych oraz parków technologicznych, • dopuszcza się obiekty związane z obsługą ruchu samochodowego – stacja paliw, parkingi oraz obiekty związane z doraźną obsługą pojazdów, • możliwość lokalizacji zakładów przetwórstwa rolnego i spożywczego, • dopuszcza się możliwość dalszego funkcjonowania zabudowy mieszkaniowej zlokalizowanej w ramach terenu, przy zachowaniu norm akustycznych, • obowiązek realizacji miejsc postojowych w liczbie odpowiadającej charakterowi prowadzonej działalności lub zagwarantowanie możliwości korzystania z parkingów ogólnodostępnych.
Tereny rekreacji indywidualnej	• lokalizacja budynków rekreacji indywidualnej, • lokalizacja budynków gospodarczych i garażowych, • maksymalne zachowanie istniejącego drzewostanu.
Tereny rekreacyjno-wypoczynkowe, obsługi turystyki	• lokalizacja budynków usługowych, związanych z obsługą turystyki i terenów rekreacyjno-wypoczynkowych- ośrodki wypoczynkowe, pensjonaty, hotele, obiekty gastronomiczne itp., • lokalizacja obiektów sportowych i rekreacyjnych – boiska, place zabaw, tężnie, korty tenisowe, siłownie plenerowe,

	trybuny, terenowe urządzenia sportowe oraz wszelka związana z nimi infrastruktura itp., • lokalizacja budynków usługowych, związanych z obsługą usług sportu i rekreacji, • lokalizacja pól namiotowych i pól kempingowych, • lokalizacja terenów służących organizacji imprez plenerowych, • dopuszcza się lokalizację pozostałej zabudowy usługowej związanej z przeznaczeniem terenu – np. handel, • dopuszcza się realizację tymczasowych obiektów kubaturowych pełniących funkcje usługowe.
Tereny urządzeń i obiektów infrastruktury technicznej	• lokalizacja urządzeń i obiektów służących zaopatrzeniu w wodę, energię elektryczną, energię ciepłą, gaz, dotyczących telekomunikacji, gospodarki ściekowej i unieszkodliwiania odpadów oraz innej infrastruktury technicznej związanej z obsługą terenu.
Tereny obsługi komunikacji	• podstawowe przeznaczenie terenu zakłada zagospodarowanie związane z obsługą ruchu samochodowego – stacja paliw, parkingi oraz obiekty związane z doraźną obsługą pojazdów, • dopuszcza się lokalizację funkcji usługowej, w szczególności związanej z obsługą ruchu samochodowego.
Tereny składowiska odpadów	• lokalizacja urządzeń i obiektów służących funkcjonowaniu punktu selektywnej zbiórki odpadów komunalnych, • obowiązek rekultywacji nieczynnej części składowiska odpadów.
Tereny zwałowiska zewnętrznego kopalni węgla brunatnego	• lokalizacja zwałowiska nadkładu związanego z funkcjonowaniem zakładu górniczego wraz z niezbędną infrastrukturą, • warunki zagospodarowania i eksploatacji - zgodnie z wydanymi koncesjami i decyzjami, • w ramach terenu dopuszcza się lokalizację infrastruktury, obiektów i urządzeń związanych z obsługą zakładu górniczego.
Tereny kolejowe	• lokalizacja linii kolejowej, • lokalizacja parkingów, • lokalizacja budynków służących obsłudze ruchu kolejowego, • możliwość lokalizacji budynków mieszkalnych.
Tereny leśne	• lokalizacja lasów i zadrzewień wraz z obiektami i urządzeniami służącymi prowadzeniu racjonalnej gospodarki leśnej, • w ramach funkcji terenu zakłada się wszelkie działania mające na celu utrzymanie kompleksów leśnych jako ważnego elementu ekosystemu, z możliwością jego powiększenia, • dopuszcza się tworzenie polan śródleśnych, rowów i zbiorników melioracyjnych, • poza działaniami prowadzonymi w ramach gospodarki leśnej zakłada się wykorzystanie jako bazy rekreacyjnej służącej aktywnemu wypoczynkowi, • propagowanie polityki ekologicznej, świadomego i racjonalnego korzystania z zasobów naturalnych oraz

	wdrażanie rozwiązań służących ochronie i umiejętnemu kształtowaniu środowiska stanowi element polityki, której celem ma być utrzymanie i powiększenie terenów wolnych od zabudowy, w tym terenów leśnych, składających się na system ekologiczny gminy, • popularyzacja miejsc o wysokich walorach krajobrazowych i przyrodniczych, przez realizację ścieżek dydaktycznych, szlaków turystycznych, infrastruktury obsługującej ruch podróźnych oraz obiekty małej architektury, w tym: altany ekologiczne itp.
Tereny przeznaczone do zalesienia	• określone przeznaczenie terenu jest kierunkiem polityki (stopniowe zalesienie gruntów prowadzące do powiększenia terenów leśnych oraz rozbudowy systemu ekologicznego), nie wyklucza obecnej formy użytkowania (grunty orne, łąki, itp.) do czasu docelowego zagospodarowania, • zakaz realizacji nowej zabudowy za wyjątkiem obiektów, budynków i urządzeń służących gospodarce leśnej, • dopuszcza się, w przypadku braku możliwości innych rozwiązań, lokalizację obiektów i urządzeń infrastruktury technicznej, • do czasu zalesienia, obowiązuje użytkowanie gruntów zgodne z obecnym sposobem ich wykorzystywania, • zachowanie istniejących siedlisk zabudowy mieszkaniowej zlokalizowanych w ramach terenu z możliwością ich modernizacji, rozbudowy, nadbudowy, przebudowy.
Tereny zieleni urządzonej	• lokalizacja ogólnodostępnej zieleni - parków, skwerów, zieleńców, • lokalizacja obiektów małej architektury (rzeźb, ławek, koszy itp.), oświetlenia oraz terenowych urządzeń sportowych jako elementów integralnego wyposażenia terenu, • dopuszcza się udostępnienie parków do celów dydaktycznych, • zaleca się ochronę, konserwację oraz maksymalne zachowanie istniejącego drzewostanu.
Tereny cmentarzy	• lokalizacja cmentarzy wraz z możliwością realizacji obiektów i urządzeń związanych z podstawową funkcją terenu (kaplica, dom pogrzebowy, kwiaciarnia, szalety itp.) oraz jej obsługą (miejsce gromadzenia odpadów), • obowiązek zachowania stref sanitarnych, wynikających z przepisów odrębnych.
Tereny rolne	• lokalizacja gruntów rolnych, łąk i pastwisk, sadów i zakrzewień, • ochrona dolin rzecznych oraz ostoi fauny i flory przez tworzenie miejscowych zadrzewień, • utrzymywanie w jak największym stopniu naturalnych skupisk roślinności wysokiej, • ogranicza się do minimum przeznaczenie gleb chronionych na cele nierolnicze, w szczególności pod zabudowę, • dopuszcza się lokalizację budowli rolniczych, • dopuszcza się lokalizację rozproszonej zabudowy zagrodowej oraz adaptację istniejących siedlisk z

	możliwością budowy, rozbudowy, przebudowy i nadbudowy budynków, • dopuszcza się tworzenie rowów i zbiorników melioracyjnych, • dopuszcza się realizację stawów rybnych, • dopuszcza się zalesianie, nie wyznaczonych do tego celu na rysunku studium, terenów rolnych (klas IVb-VI), • dopuszcza się eksploatację, nie wyznaczonych na rysunku studium, złóż kopalin po ich udokumentowaniu oraz uzyskaniu wymaganych decyzji i koncesji zezwalających na wydobycie.
Tereny wód powierzchniowych	• lokalizacja rzek, cieków, rowów, istniejących i projektowanych zbiorników wodnych, • zapewnienie możliwości dojazdu do terenów wód powierzchniowych.
Tereny zbiorników retencyjnych	• lokalizacja zbiornika małej retencji, • zapewnienie możliwości dojazdu do terenów wód powierzchniowych.

2. Kierunki i wskaźniki dotyczące zagospodarowania oraz użytkowania terenów oraz tereny wyłączone spod zabudowy

2.1. Minimalne i maksymalne parametry i wskaźniki urbanistyczne

Przeznaczenie terenu	Maksymalna powierzchnia zabudowy - dotyczy budynków bez utwardzeń terenu (%)	Minimalny udział powierzchni biologicznie czynnej (%)	Maksymalna wysokość budynków
Tereny zabudowy zagrodowej	60	30	14 m
Tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej	60	30	12 m
Tereny zabudowy mieszkaniowo-usługowej	60	20	12 m
Tereny zabudowy usługowej	65	15	15
Tereny zabudowy produkcyjno-usługowej	70	5	14 m
Tereny rekreacji indywidualnej	50	40	8 m
Tereny rekreacyjno-wypoczynkowe, obsługi turystyki	30	60	6 m
Tereny obsługi komunikacji	50	20	6 m

Określona w powyższej tabeli maksymalna wysokość budynków nie dotyczy inwestycji

celu publicznego z zakresu łączności, masztów, silosów, kościołów, kaplic, zadaszeń nad trybunami, boiskami i terenowymi urządzeniami sportowymi oraz innych obiektów wynikających z technologii produkcji. W przypadku obiektów budowlanych o wysokości równej i większej od 50 m n.p.t., zachodzi konieczność zgłoszenia planowanej inwestycji do Szefostwa Służby Ruchu Lotniczego Sił Zbrojnych RP przed wydaniem decyzji o pozwoleniu na budowę w celu uzgodnienia lokalizacji oraz ustalenia sposobu oznakowania przeszkodowego tych obiektów.

Pozostałe, nie wymienione w powyższej tabeli tereny, ze względu na ich specyfikę należy potraktować odrębnie, a parametry i wskaźniki sprecyzować indywidualnie na etapie opracowania planu miejscowego.

2.2. Wytyczne dotyczące zasad określania w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego ustaleń studium w zakresie kierunków i wskaźników zagospodarowania oraz użytkowania i przeznaczenia terenów

W miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego należy uściślić granice terenów zabudowy, uwzględniając istniejące uwarunkowania, w szczególności istniejącą zabudowę oraz projektowaną, nie określoną na rysunku ze względu na skalę opracowania oraz nie istniejącą w chwili obecnej, lecz dopuszczoną zapisami studium, pozostałe struktury przestrzenne (np. infrastrukturę techniczną). Ponadto zagospodarowując każdy z określonych terenów, należy dążyć do uzupełnienia istniejącej struktury, poprzez wypełnianie luk w pasmach zabudowy, porządkowania przestrzeni oraz tworzenia lokalnych wnętrz urbanistycznych, przy czym nowa zabudowa powinna stanowić uzupełnienie istniejącej struktury i nawiązywać do jej charakteru. Obiekty budowlane należy dostosować dla potrzeb osób niepełnosprawnych, zgodnie z przepisami odrębnymi.

Tereny, nie wymienione w tabeli w dziale III rozdziale 1 podrozdziale 1.2. niniejszego dokumentu, ze względu na ich specyfikę należy potraktować odrębnie, a parametry i wskaźniki ustalać indywidualnie na etapie opracowania planu miejscowego.

Niezależnie od określonego przeznaczenia, w każdym z terenów, uwzględniając przepisy odrębne, dopuszcza się:

- lokalizację (budowę) urządzeń, obiektów i infrastruktury technicznej, związanej z zaopatrzeniem w wodę, energię elektryczną i ciepło, gospodarką ściekową, gazem oraz telekomunikacją,
- lokalizację nie wyznaczonych w studium, ciągów komunikacyjnych, parkingów, zbiorników wodnych oraz lokalnych przestrzeni zieleni urządzonej i rekreacji (skwery, place zabaw, siłownie plenerowe, tężnie, boiska, trybuny, terenowe urządzenia sportowe oraz wszelka związana z nimi infrastruktura),
- zachowanie istniejącego sposobu zagospodarowania terenu, pomimo określenia w studium innego kierunku zagospodarowania, w tym w przypadku nie uzyskania zgody na zmianę przeznaczenia gruntów rolnych, stanowiących użytki rolne klas I–III, na cele nierolnicze lub gruntów leśnych na cele nieleśne.

Wskaźniki dotyczące zagospodarowania i użytkowania terenów należy traktować jako wielkości wyjściowe i każdorazowo ustalać je w odniesieniu do lokalnych uwarunkowań. Przy sporządzaniu planów miejscowych, każdorazowo należy przeanalizować uwarunkowania przestrzenne danego terenu w odpowiednim stopniu uszczegółowienia oraz dostosować

podane wielkości do zamierzeń przyjętych założeń urbanistycznych i kompozycyjnych. Dopuszcza się zmianę wskaźników dotyczących zagospodarowania i użytkowania terenów, w szczególności w odniesieniu do terenów istniejącej zabudowy. W przypadku wydzielania działek pod tereny czy urządzenia infrastruktury technicznej dopuszcza się indywidualne określenie wielkości ich powierzchni dostosowanej do rodzaju inwestycji oraz istniejącego stanu zagospodarowania.

2.3. Tereny wyłączone spod zabudowy oraz tereny wskazane do ograniczenia zabudowy

Ze względu na oddziaływanie obiektów i urządzeń infrastruktury technicznej, potrzebę utrzymania rezerw terenowych dla inwestycji infrastrukturalnych oraz konieczność zachowania zasobów środowiska i wymogów ładu przestrzennego w studium określono tereny, na których wymagane jest w jak największym stopniu ograniczenie ewentualnego zagospodarowania.

Ograniczenie zabudowy nie oznacza definitywnego braku możliwości realizacji nowych obiektów kubaturowych. W szczególności należy uwzględnić i zachować istniejącą zabudowę. Dopuszcza się również realizację niezbędnych urządzeń i obiektów infrastruktury technicznej, zakładając jak najmniejszą ingerencję w środowisko przyrodnicze i krajobraz.

Tereny wskazane do ograniczenia zabudowy to:

- obszary szczególnego zagrożenia powodzią,
- tereny leśne (z wyjątkiem obiektów służących gospodarce leśnej),
- strefy ochronne wokół cmentarzy, zgodnie z przepisami o cmentarzach – pas szerokości co najmniej 150 m od cmentarza wolny od zabudowań mieszkalnych, zakładów produkujących artykuły żywności, zakładów żywienia zbiorowego bądź przechowujących artykuły żywności oraz od studzien, źródeł, strumieni, służących do czerpania wody pitnej lub dla potrzeb gospodarczych; odległość ta może być zmniejszona do 50 m pod warunkiem, że teren w odległości 50-150 m od cmentarza posiada sieć wodociągową i wszystkie budynki korzystające z wody są do tej sieci podłączone,
- obszary zlokalizowane w pasie ochronnym o szerokości 150 m od stopy zwałowiska zewnętrznego nadkładu (z wyjątkiem obiektów związanych z funkcjonowaniem kopalni i jej zaplecza, obiektami służącymi do obsługi infrastruktury technicznej zwałowiska zewnętrznego oraz przyszłych obiektów zrealizowanych w ramach rekultywacji),
- strefy ochronne związane z ograniczeniami w zabudowie oraz zagospodarowaniu i użytkowaniu terenów, wynikające z lokalizacji urządzeń wytwarzających energię z odnawialnych źródeł energii o mocy przekraczającej 100 kW (farmy wiatrowe i fotowoltaiczne), w ramach których ustala się zakaz sytuowania terenów chronionych akustycznie, zgodnie z przepisami odrębnymi,
- strefy oddziaływania obiektów infrastruktury technicznej, w szczególności linii elektroenergetycznych najwyższych (400 kV) i wysokich (110 kV) napięć,
- strefy w których ograniczeniu podlega lokalizacja funkcji mieszkaniowej, wyznaczone zgodnie z ustawą z dnia 20 maja 2016 r. o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych (zasięg stref pokazano na załączniku graficznym).

3. Obszary oraz zasady ochrony środowiska i jego zasobów, ochrony przyrody i krajobrazu kulturowego i uzdrowisk

Przepisy o ochronie środowiska określają wytyczne odnośnie zapewnienia warunków utrzymania równowagi przyrodniczej i racjonalnej gospodarki zasobami środowiska. Z tego powodu należy dążyć do eliminowania i ograniczenia zagrożeń oraz podejmowania działań, które będą temu zapobiegać. Kształtowanie struktur funkcjonalno-przestrzennych powinno uwzględniać racjonalne wykorzystanie przestrzeni, co wiąże się z lokalizowaniem funkcji i odpowiednim sposobem zagospodarowania terenu, zgodnym z jego predyspozycjami przyrodniczymi (walorami i wrażliwością na degradację). W związku z czym, rozwój układów zabudowy powinien maksymalnie wykorzystywać już istniejące zainwestowanie (w szczególności sieć drogową i systemy infrastruktury technicznej) i zagospodarowanie terenów.

Ochrona środowiska, wyrażona poprzez rozwiązania planistyczne, które należy uwzględnić przy sporządzaniu miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego, ma na celu poprawę warunków życia ludzi poprzez poprawę jakości środowiska oraz proekologiczny rozwój przestrzenny oparty o minimalizację konfliktów wywołanych postępującą urbanizacją. Cele te powinny być realizowane w szczególności poprzez ochronę elementów środowiska określonych poniżej.

3.1. Powierzchnia ziemi

Na terenie gminy brak jest terenów związanych z eksploatacją kruszywa naturalnego. Nie oznacza to jednak braku obszarów dotkniętych zmianami powierzchni terenu. Największy wpływ na ukształtowanie powierzchni w gminie ma zachodnia część zwałowiska zewnętrznego powstałego w wyniku zdejmowania nadkładu ze złoża Bełchatów – Pole Szczerców. W granicach gminy zwałowisko zajmuje powierzchnię około 140 ha (przy czym całe zwałowisko będzie miało powierzchnię około 1260 ha, wysokość 140 m i objętość 910 mln m³).

Odpowiednio zagospodarowane zwałowisko zewnętrzne może przyczynić się do stworzenia „pozytywnej” formy terenu, która po zakończeniu procesu rekultywacji na nowo wpisze się w krajobraz gminy (jak to ma miejsce np. w przypadku zwałowiska zewnętrznego złoża Bełchatów – Pole Bełchatów, usytuowanego na obszarze gminy Kamieńsk).

3.2. Wody powierzchniowe i podziemne

W wyniku intensywnie prowadzonego odwodnienia Pola Bełchatów i Pola Szczerców zmieniły się warunki krążenia wód podziemnych, a znaczna część gminy została objęta lejem depresji.

W związku z powyższym, niezwykle ważne staje się odpowiednie gospodarowanie istniejącymi zasobami wodnymi. W celu ich ochrony ustala się następujące zasady:

- budowę systemu kanalizacji sanitarnej i deszczowej eliminującej w maksymalny sposób indywidualne sposoby utylizacji ścieków sanitarnych i deszczowych,
- na obszarach przewidzianych do objęcia sanitarną kanalizacją zbiorczą, do czasu jej wybudowania, odprowadzanie ścieków do szczelnych zbiorników bezodpływowych na nieczystości ciekłe należy traktować jako rozwiązanie tymczasowe,
- oczyszczanie ścieków w przydomowych oczyszczalniach lub odprowadzanie ścieków do szczelnych zbiorników bezodpływowych na nieczystości ciekłe jest dopuszczalne

jedynie na obszarach, które z uzasadnionych ekonomicznie względów nie zostaną przewidziane do objęcia zbiorczą kanalizacją sanitarną, przy czym lokalizowanie oczyszczalni przydomowych ogranicza się do miejsc, na których odprowadzanie ścieków do gruntu nie będzie zagrażało jakości wód podziemnych lub powierzchniowych (szczególnie w obrębie stref ochronnych ujęć i zbiorników wód powierzchniowych i podziemnych),

- dostosowanie lokalizacji nowych obiektów do struktur hydrogeologicznych,
- na terenach zurbanizowanych stosować nowe technologie, wpływające na czystość i ilość odprowadzanych ścieków, w tym budowę i modernizację urządzeń oczyszczających ścieki technologiczne,
- zakaz przekształcania studni na zbiorniki na nieczystości ciekłe,
- zachować w możliwie najpełniejszym stopniu ciągi zieleni towarzyszącej ciekom wodnym (skupiska zieleni nadwodnej, lasów łęgowych),
- kompleksowe rozwiązanie odprowadzania wód opadowych i roztopowych pochodzących z ciągów komunikacyjnych, placów i parkingów oraz oczyszczenie ich zgodnie z obowiązującymi przepisami,
- priorytet stosowania błękitno-zielonej infrastruktury celem retencji wód opadowych i roztopowych. Dla zmniejszenia ilości ścieków wprowadzanych do kanalizacji deszczowej oraz redukcji i spowolnienia spływu powierzchniowego rekomenduje się wykorzystanie wód opadowych i roztopowych w miejscu ich powstawania, m.in. poprzez stosowanie zbiorników retencyjnych na wody opadowe i roztopowe lub odpowiednio zaprojektowanych różnorodnych rozwiązań opartych na przyrodzie (BZI), np. stawy retencyjne, rowy infiltracyjne, niecki i rowy bioretencyjne, deszczowe place zabaw, ogrody deszczowe, zielone przystanki, zielone dachy, zielone fasady, nawierzchnie przepuszczalne, podłoża strukturalne. Błękitno-zielona infrastruktura może uzupełniać lub zastępować tradycyjne rozwiązania, magazynując i oczyszczając wody opadowe i roztopowe. Dobór rodzaju odpowiednich rozwiązań będzie uzależniony od wielu czynników, np. warunków lokalnych (fizjografii, charakterystyki gleb) czy istniejącego zagospodarowania.

Ustala się następujące zasady ochrony istniejących urządzeń melioracji wodnych:

- w przypadku przeznaczenia gruntów zdrenowanych na cele inne niż rolnicze, konieczna będzie przebudowa sieci melioracyjnej w sposób zapewniający właściwe odwodnienie terenów przyległych,
- obowiązek przebudowy urządzeń melioracyjnych w sposób umożliwiający funkcjonowanie systemu drenarskiego, w przypadku zmiany użytkowania terenów, na których występują urządzenia melioracyjne, po wcześniejszym uzgodnieniu z organem właściwym w sprawie ochrony urządzeń melioracji wodnych,
- obowiązek wystąpienia do organu właściwego w sprawie ochrony urządzeń melioracji wodnych o wykreślenie z ewidencji urządzeń melioracji wodnych powierzchni zajętej na przedmiotowy cel.

Dla części gminy położonej w zasięgu Głównego Zbiornika Wód Podziemnych nr 326 Częstochowa (E) zaleca się utrzymanie wysokiego reżimu sanitarnego, realizowanego poprzez ograniczanie lokalizacji inwestycji mogących mieć negatywny wpływ na przedmiot ochrony, w szczególności ograniczenie zrzutu zanieczyszczeń (substancji biogennych, organicznych i toksycznych) do gruntu i wód powierzchniowych.

W granicach gminy znajdują się projektowane zbiorniki ujęte w Wojewódzkim Programie Małej Retencji dla województwa łódzkiego wraz z Aneksem zatwierdzonego Uchwałą Nr 581/10 Zarządu Województwa Łódzkiego z dnia 13 kwietnia 2010 r., do których zaliczyć należy:

- zbiornik „Chorzew” – projektowany na rzece Struga, o powierzchni 25 ha, pojemności 625 tys. m³, średniej głębokości 2,5 m,
- zbiornik „Ławiana” – projektowany na rzece Nieciecz, o powierzchni 38 ha, pojemności 760 tys. m³, średniej głębokości 2,0 m,
- zbiornik „Obrów” – projektowany na rzece Kanał Obrowski, Nieciecz, o powierzchni 105 ha, pojemności 1260 tys. m³, średniej głębokości 1,2 m,
- zbiornik „Wyręba” - projektowany na rzece Nieciecz, o powierzchni 75 ha, pojemności 1125 tys. m³, średniej głębokości 1,5 m.

3.3. System ekologiczny i walory krajobrazowe

System ekologiczny gminy będący składową systemu wojewódzkiego i krajowego ma za zadanie ochronę istniejących walorów przyrodniczych, zapewnienie równowagi biocenotycznej. Zawiera on takie charakterystyczne elementy przestrzenne jak:

- korytarze ekologiczne – czyli struktury charakteryzujące się pasmowym przebiegiem, które łączą się z obszarami węzłowymi oraz z terenami do nich przylegającymi tworząc sieć o znaczeniu lokalnym i regionalnym. Stanowią one schronienie dla wielu gatunków roślin i zwierząt zapewniając im odpowiednie warunki do przemieszczania się. Umożliwiają migrację organizmów oraz ich wzajemne kontakty np. przez doliny rzeczne. Na obszarze gminy zaliczyć do niego można korytarz ekologiczny rzeki Niecieczy, który jest powiązany z doliną Warty,
- ciągi ekologiczne – które stanowią istotne powiązania o znaczeniu lokalnym, złożone z dolin mniejszych rzek i cieków. Włączenie ich w system ekologiczny zapewni im ochronę hydrologiczną. Na terenie gminy znajduje się kilkanaście ciągów ekologicznych stanowiących uzupełnienie głównego korytarza ekologicznego rzeki Niecieczy,
- lokalne obszary węzłowe – powierzchniowe strefy o dużym bogactwie biologicznym wpływające na równowagę terenów zlokalizowanych w ich sąsiedztwie. Wyróżniają się one z otoczenia bogactwem ekosystemów oraz obfitują w różne gatunki. W zależności od rodzajów tworzących je ekosystemów, można wyróżnić węzły o charakterze wodno - torfowiskowym, leśnym, mozaikowym (wieloekosystemowym).

W celu ochrony systemu ekologicznego i walorów krajobrazowych należy:

- zdecydowanie ograniczyć możliwość lokalizacji nowej zabudowy na terenach charakteryzujących się wysokimi walorami przyrodniczymi (w tym: w dolinie rzeki Nieciecz i dolinach innych mniejszych cieków),
- objąć ochroną przyrodnicze struktury zieleni wysokiej, średniej i niskiej, w tym wszystkich terenów stanowiących lub mogących stanowić system ponadlokalnych, lokalnych węzłów, ciągów i korytarzy ekologicznych, mających wpływ na funkcjonowanie przyrody i odtwarzanie jej zasobów,
- naturalne tereny zielone znajdujące się w bezpośrednim sąsiedztwie obszarów zurbanizowanych, w razie zaistnienia takiej potrzeby, zagospodarowywać na tereny: sportu, rekreacji, wypoczynku, które będą charakteryzować się dużą powierzchnią

biologicznie czynną i będą w niewielkim sposób zniekształcać tereny przyrodnicze przez co utrzymają ciągłość systemu ekologicznego,

- zachować naturalne ukształtowanie dolin z systemem zadrzewień i zakrzewień,
- zakazać rozpraszania i lokalizowania zabudowy na terenach otwartych,
- stosować zieleń izolacyjną dla terenów szczególnie uciążliwych dla środowiska i negatywnie wpływających na krajobraz gminy.

3.4. Zasoby surowców naturalnych

Baza surowcowa gminy nie jest bogata i składa się na nią udokumentowane złoża kopalin pospolitych „Kule”.

Zasady i warunki ich ochrony w związku z wykonywaniem prac geologicznych i wydobywaniem kopalin muszą uwzględniać zapisy prawa geologicznego i górniczego. Warunki zagospodarowania złoża, sposób i wielkość wydobywania, granice obszaru i terenu górniczego oraz kierunki rekultywacji powinny być zgodne z wydanymi koncesjami górnictwem.

Na obszarze gminy zabrania się wydobywania kopalin wykonywanego inaczej niż jako koncesjonowana działalność gospodarcza, a przy eksploatacji surowców należy stosować technologie, które mają najmniejszy negatywny wpływ na środowisko.

Na terenie gminy Kiełczygłów nie występują obiekty ani obszary, dla których wyznacza się w złożu kopaliny filar ochronny.

3.5. Powietrze atmosferyczne

W celu poprawy jakości powietrza, podstawowym kierunkiem działania musi być ograniczenie emisji zanieczyszczeń. Studium proponuje w tym celu następujące działania:

- minimalizację emisji u źródła jego powstawania,
- utrzymanie urządzeń infrastruktury technicznej w dobrym stanie technicznym,
- ograniczenie zanieczyszczeń powstałych w tzw. „niskiej emisji”, czyli emisji pyłów i szkodliwych gazów pochodzącej z domowych pieców grzewczych, w których spalanie węgla odbywa się w nieefektywny sposób, poprzez:
 - ograniczenie stosowania wysokoemisyjnych paliw na rzecz paliw gazowych, olejowych i źródeł odnawialnych,
 - stosowanie energooszczędnych materiałów budowlanych,
 - wykonywanie termomodernizacji budynków,
- edukację ekologiczną społeczeństwa w zakresie potrzeb i możliwości ochrony powietrza, w tym oszczędności energii i stosowania odnawialnych źródeł energii,
- tworzenie preferencji dla lokalizacji nowych podmiotów gospodarczych, wykorzystujących przyjazne środowisku technologie wytwarzania,
- preferencje dla szerszego wykorzystania odnawialnych źródeł energii,
- wprowadzenie pasów zieleni wzdłuż tras komunikacyjnych,
- preferencje dla stosowania technologii eliminujących szkodliwe emisje.

3.6. Hałas

Na terenie gminy zdefiniowano trzy podstawowe źródła hałasu: przemysłowy, komunikacyjny, komunalny, z czego najbardziej uciążliwy zwłaszcza dla osób mieszkających w bezpośrednim sąsiedztwie linii kolejowej nr 131 jest hałas powodowany przez kolej.

Ustala się następujące zasady ochrony akustycznej:

- na terenach chronionych akustycznie (zgodnie z rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 14 czerwca 2007 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku) obowiązuje zakaz przekraczania norm hałasu,
- w przypadku natężonego hałasu wywołanego ruchem komunikacyjnym należy przewidzieć realizację ekranów akustycznych,
- należy dążyć do naturalnego zabezpieczenia szlaków komunikacyjnych przed hałasem poprzez zastosowanie zieleni przydrożnej,
- lokalizacja nowej zabudowy mieszkaniowej powinna uwzględniać strefy ochronny akustycznej związane z występowaniem obiektów o zwiększonej uciążliwości akustycznej: np. urządzenia infrastruktury technicznej, elektrownie wiatrowe, tereny eksploatacji powierzchniowej.

Ze względu na planowane tereny rozmieszczenia urządzeń wytwarzających energię z odnawialnych źródeł energii o mocy przekraczającej 500 kW - farmy fotowoltaiczne, w studium wyznaczono strefy, w których muszą się zawrzeć wszystkie strefy ochronne, związane z ograniczeniami w zabudowie oraz zagospodarowaniu terenu, wynikające z lokalizacji tych urządzeń. Przedmiotowe strefy dotyczą zwłaszcza przewidywanego oddziaływania akustycznego planowanych inwestycji i ich niekorzystnego wpływu na zabudowę mieszkaniową. Studium nie określa liczby urządzeń wytwórczych, ich konkretnej lokalizacji, mocy ani gabarytów, tym samym nie precyzuje oddziaływania związanego z ich funkcjonowaniem. Wyznaczone obszary dopuszczają swobodne rozmieszczenie ogniw fotowoltaicznych przy uwzględnieniu granic stref, poza które nie może wykroczyć negatywne oddziaływanie (ograniczenia w zabudowie oraz zagospodarowaniu terenu) związane z ich lokalizacją. Szczegółowe określenie lokalizacji oraz zasięgu stref ochronnych nastąpi na etapie sporządzania miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego.

3.7. Promieniowanie elektroenergetyczne

Do głównych działań jakie należy podjąć w zakresie ochrony przed promieniowaniem elektromagnetycznym na terenie gminy należy zakaz lokalizowania nowych obiektów przeznaczonych na pobyt ludzi w strefach ochronnych wyznaczonych wzdłuż istniejących linii elektroenergetycznych 400 kV, 110 kV oraz 15kV. Minimalna szerokość stref wynosi:

- 80 m dla linii 400 kV (po 40 m na każdą stronę od osi linii),
- 36 m dla linii 110 kV (po 18 m na każdą stronę od osi linii),
- 15 m dla linii 15 kV (po 7,5 m w obie strony od osi linii).

Na terenach, na których występuje przekroczenie dopuszczalnego poziomu promieniowania elektromagnetycznego (rzeczywiste zmierzone poziomy promieniowania elektromagnetycznego), ustala się obowiązek dostosowania zabudowy i zagospodarowania terenu do rzeczywistych, zmierzonych poziomów promieniowania elektromagnetycznego oraz zakazuje się realizacji pomieszczeń przeznaczonych na pobyt ludzi. Dopuszcza się skablowanie napowietrznych linii elektroenergetycznych w przypadku wystąpienia takich możliwości technicznych.

3.8. Obszary ochrony przyrody

Na obszarze gminy nie planuje się ustanowienia nowych form ochrony przyrody.

W ustaleniach miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego w stosunku do

form ochrony przyrody należy wziąć pod uwagę wytyczne określone w obowiązujących przepisach, dotyczących ochrony przyrody, jak również aktualne dokumenty, określające zasady ochrony istniejących form ochrony przyrody.

4. Obszary i zasady ochrony dziedzictwa kulturowego i zabytków oraz dóbr kultury współczesnej

Przepisy o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami zobowiązują wszystkich obywateli do ochrony dóbr kultury, natomiast samorząd terytorialny zobowiązuje do zapewnienia w tym celu warunków prawnych, organizacyjnych i finansowych. Na mocy przepisów o ochronie zabytków w studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy uwzględnia się w szczególności ochronę zabytków nieruchomych wpisanych do rejestru, zabytków nieruchomych znajdujących się w gminnej ewidencji zabytków oraz stanowisk archeologicznych. Obiekty o szczególnych walorach kulturowych i historycznych należy chronić poprzez odpowiednie działania konserwatorskie. Niniejsze studium określa podstawowy kierunek tych działań. Dla właściwego ustalenia działań z zakresu niezbędnej i pożądanej ochrony dóbr kultury celowe jest opracowanie studium ochrony i kształtowania krajobrazu dla obszaru całej gminy.

Zabiegi konserwatorskie mają na celu głównie:

- zachowanie walorów historycznych,
- wyeksponowanie regionalnej odrębności,
- eliminację elementów zagrażających ochronie i eksponowaniu zabytków,
- zachowanie równowagi pomiędzy ochroną dóbr kultury a rozwojem przestrzennym.

W celu ochrony zabytków wpisanych do rejestru zabytków oraz ujętych w gminnej ewidencji zabytków w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego należy przyjąć następujące zasady:

- wszelkie działania przy zabytkach wpisanych do rejestru wymagają postępowania zgodnego z przepisami odrębnymi,
- obowiązuje priorytet zachowania, odtwarzania i eksponowania walorów zabytkowych w/w zabytków, obiekty o walorach historycznych czy architektonicznych, będące charakterystycznymi elementami historycznej zabudowy, a przede wszystkim obiekty znajdujące się w ewidencji zabytków – należy przewidzieć do trwałej adaptacji, z zachowaniem tradycyjnych dla lokalnej tradycji budowlanej form i faktur. Adaptacja i modernizacja winna odbywać się na zasadach zapewniających zachowanie istotnych dla miejscowej tradycji form architektonicznych, proporcji, detalu, materiałów i faktur wypraw zewnętrznych. W wypadku, gdy wystąpi konieczność rozbiórki zabytku włączonego do ewidencji (uzasadniona względami technicznymi – w sytuacji, gdy nie jest możliwe opanowanie zagrożenia dla bezpieczeństwa) postępowanie takie musi być prowadzone zgodnie z przepisami o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami,
- na obszarach zabytkowych i w sąsiedztwie zabytków nowa zabudowa powinna stanowić harmonijnie zakomponowaną całość z istniejącymi elementami zabudowy historycznej, uwzględniając układ, skalę, gabaryty, proporcje, sposób kompozycji i wyprawę elewacji zewnętrznych,
- wszelkie zmiany w otoczeniu i sąsiedztwie zabytków, a także na obszarach zabytkowych (w rejestrze i w ewidencji), których charakter może mieć wpływ na walory zabytków (np. ekspozycyjne) – przebudowa istniejących i budowa nowych obiektów, a

także sposób zagospodarowania przestrzeni – nie mogą pogorszyć stanu zachowania zabytku ani naruszać jego wartości.

Ponadto za kierunek działania należy przyjąć:

- zachowanie i konserwację zabudowy zabytkowej i posiadającej walory kulturowe,
- zachowanie historycznego układu rozplanowania,
- zachowanie historycznych podziałów własnościowych,
- zachowanie komponowanych układów terenowych i zaprojektowanej zieleni,
- usunięcie dysharmonizujących nawarstwień.

Na obszarze lokalizacji zabytku archeologicznego realizację robót ziemnych lub dokonywanie zmiany charakteru dotychczasowej działalności, należy przeprowadzić badania archeologiczne zgodnie z przepisami odrębnymi dotyczącymi ochrony zabytków. W ramach wyznaczonych stref ochrony archeologicznej nakazuje się przeprowadzenie badań archeologicznych w formie nadzoru archeologicznego przy realizacji robót ziemnych lub dokonaniu zmiany dotychczasowej działalności wiążącej się z naruszeniem struktury gruntu. Wydanie pozwolenia na nadzór archeologiczny regulują przepisy odrębne.

5. Kierunki rozwoju systemów komunikacji i infrastruktury technicznej

Istotnym czynnikiem rozwoju społeczno-gospodarczego jest odpowiednia infrastruktura. Stanowi ona fundament dla wszelkiej działalności gospodarczej oraz wyznacznik warunków życia i pracy ludności. Infrastruktura zawsze warunkuje ten rozwój, a w niektórych przypadkach może nawet go stymulować. Niewystarczające wyposażenie infrastrukturalne wpływa niekorzystnie na:

- zainteresowanie potencjalnych inwestorów zarówno w dziedzinie produkcji, jak i usług,
- powstawanie inicjatyw lokalnych, dotyczących tzw. małej przedsiębiorczości,
- możliwości wykorzystania walorów turystycznych i rekreacyjnych,
- produkcję rolną, jej jakość i wykorzystanie surowców rolniczych oraz zasobów pracy na wsi.

5.1. Układ komunikacyjny

Na układ komunikacyjny gminy składa się sieć dróg powiatowych i gminnych, uzupełniona przez drogi wewnętrzne. Sieć drogowa zapewnia dobrą dostępność do terenów zurbanizowanych i możliwość ich właściwego skomunikowania.

W ramach istniejącego układu, w celu poprawy płynności ruchu i zwiększenia bezpieczeństwa, przewiduje się:

- przebudowę i modernizację dróg powiatowych i gminnych do wymaganych parametrów,
- budowę sieci dróg dojazdowych wewnątrz nowo wyznaczonych terenów zabudowy,
- przebudowę skrzyżowań w celu zwiększenia poziomu bezpieczeństwa,
- budowę ścieżek rowerowych.

Zgodnie z aktualnie obowiązującymi przepisami, sieć drogowa powinna zostać sparametryzowana. Wytyczne studium w tym zakresie dotyczą w szczególności szerokości pasa drogowego uzależnionego od klasy drogi. Klasy dróg powinno się przyjmować zgodnie z przepisami dotyczącymi dróg publicznych.

Poza drogami wskazanymi na załączniku graficznym studium, w zależności od potrzeb społeczności lokalnej, możliwa jest realizacja nowych dróg, których przebieg zostanie ustalony w drodze decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej, decyzji o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu lub w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego.

Uzupełnienie sieci dróg publicznych stanowi struktura dróg wewnętrznych przeważnie o nawierzchniach gruntowych i zmiennej szerokości pasa drogowego pełniących drugorzędną rolę w układzie komunikacyjnym gminy.

Zakłada się rozwój systemu przewozów pasażerskich poprzez istniejący układ linii autobusowych, które łączą przedmiotowy obszar z najważniejszymi ośrodkami powiatu oraz województwa.

Studium utrzymuje przebieg magistrali kolejowej relacji Chorzów Batory – Tarnowskie Góry – Inowrocław – Bydgoszcz – Tczew (nr 131) oraz linii kolejowej relacji Chorzew/Siemkowice – Częstochowa (nr 146) uwzględniając planowane inwestycje w zakresie:

- prace na linii kolejowej CE65 na odcinku Chorzów Batory – Tarnowskie Góry – Karsznice – Inowrocław – Bydgoszcz – Maksymilianowo,
- prace na linii kolejowej nr 146 na odcinku Wyczerpy - Chorzew Siemkowice.

5.2. Infrastruktura techniczna

5.2.a. Zaopatrzenie w wodę

Wszystkie miejscowości gminy Kielczygłów są zwodociągowane, a wydajność eksploatowanego ujęcia gminnego wraz z ujęciami zlokalizowanymi w gminach sąsiednich, tj. Rzaśni, Szczercowie i Siemkowicach jest wystarczająca dla zaspokojenia potrzeb gminy. Wraz z przeznaczaniem nowych terenów pod zabudowę konieczne jest podjęcie działań zmierzających do jak najszybszej rozbudowy sieci wodociągowej, zwiększania jej niezawodności, obniżania awaryjności i strat ilości wody oraz zapewnienia odpowiedniej ilości wody dla celów przeciwpożarowych, określonej w przepisach dotyczących zaopatrzenia w wodę oraz dróg pożarowych. Kolejne inwestycje wodociągowe na terenie gminy zakładają modernizację i wymianę wyeksploatowanej sieci.

W rejonach oddalonych od sieci wodociągowej oraz w przypadku użytkowania wody do celów niewymagających wody uzdatnionej (w tym m.in. dla rolnictwa) pobór wody odbywać się będzie z istniejących lub perspektywicznych indywidualnych ujęć wody podziemnej.

5.2.b. Kanalizacja

Rozwój przestrzenny gminy w najbliższych latach pociągnie za sobą zwiększone zapotrzebowanie na wodę, a tym samym proporcjonalny będzie wzrost wytwarzanych ścieków.

Najważniejszymi inwestycjami z zakresu gospodarki ściekami będzie budowa oczyszczalni ścieków zlokalizowanej w miejscowości Kielczygłów oraz sieci kanalizacji sanitarnej wraz z przyłączami do wszystkich budynków mieszkalnych, użyteczności publicznej dla miejscowości Kielczygłów i Kolonii Kielczygłów.

Zakłada się, że do czasu wybudowania zbiorczej sieci kanalizacji sanitarnej ścieki odprowadzane będą do systemów kanalizacji indywidualnej w tym: szczelnych zbiorników bezodpływowych na nieczystości ciekłe lub przydomowych oczyszczalni ścieków. Po

skanalizowaniu terenów powinno nastąpić podłączenie wszystkich działek zabudowanych do sieci kanalizacyjnej i likwidacja szamb.

W miejscach, gdzie budowa zbiorczych systemów będzie technicznie lub ekonomicznie nieuzasadniona zakłada się, że odprowadzanie ścieków odbywać się będzie do przydomowych oczyszczalni lub szczelnych zbiorników bezodpływowych na nieczystości ciekłe.

Podczas budowy kanalizacji sanitarnej zostanie zaprojektowana i wykonana kanalizacja deszczowa ze szczególnym uwzględnieniem obszarów zwartej zabudowy mieszkaniowej, usługowej oraz terenów produkcyjno-usługowych. Należy przewidzieć odprowadzanie wód opadowych i roztopowych pochodzących z ciągów komunikacyjnych, placów i parkingów oraz oczyszczenie ich zgodnie z obowiązującymi przepisami.

Sieć kanalizacji deszczowej może uzupełniać lub zastępować błękitno-zielona infrastruktura, która poprzez odpowiednio zaprojektowane różnorodne rozwiązania oparte na przyrodzie, magazynuje i oczyszcza wody opadowe i roztopowe.

5.2.c. Zaopatrzenie w energię elektryczną

W związku z przeznaczeniem nowych terenów pod zabudowę przewiduje się rozbudowę sieci elektroenergetycznej. Dla zaopatrzenia w energię terenów planowanych pod zainwestowanie, niezbędne jest przeznaczenie w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego powierzchni pod stacje transformatorowe i linie elektroenergetyczne. Rozbudowa elementów układu energetycznego (budowa sieci elektroenergetycznych średniego i niskiego napięcia lub rozbudowa istniejących sieci) powinna następować równocześnie z przeznaczaniem nowych terenów pod zabudowę.

Na terenach, których walory estetyczne powinny być podkreślone, sieć rozdzielczą wykonywać należy w wersji kablowej. Należy także podejmować działania zmierzające do systematycznej modernizacji i rozbudowy infrastruktury elektroenergetycznej, mającej na celu zaspokojenie potrzeb, ujawniających się wraz z sukcesywnym rozwojem przestrzennym gminy i jej aktywizacją gospodarczą.

W ramach prowadzonych prac związanych z przebudową i rozbudową sieci drogowej oraz infrastruktury technicznej na terenie gminy należy dążyć do kablowania istniejących napowietrznych linii elektroenergetycznych i napowietrznych linii oświetlenia ulicznego.

Wzdłuż istniejących napowietrznych linii elektroenergetycznych określono strefy ochronne związane z ograniczeniami w zabudowie i zagospodarowaniu terenu o szerokości:

- 80 m (po 40 m w obie strony od osi linii) dla linii 400kV,
- 36 m (po 18 m w obie strony od osi linii) dla linii 110kV,
- 15 m (po 7,5 m w obie strony od osi linii) dla linii 15kV.

w stosunku do których wszelkie ograniczenia w zabudowie i zagospodarowaniu terenu zostaną określone w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego.

W stosunku do stref ochronnych linii 110kV i 15kV wszelkie ograniczenia w zabudowie i zagospodarowaniu terenu zostaną określone po uprzednim uzgodnieniu danej inwestycji z właścicielem linii.

Dopuszcza się budowę wielotorowych, wielonapięciowych linii elektroenergetycznych po trasie istniejącej linii elektroenergetycznej 400 kV. Istniejąca linia elektroenergetyczna zostanie w takim przypadku poddana rozbiórce przed realizacją nowych linii. Dopuszcza się także odbudowę, rozbudowę, przebudowę i nadbudowę istniejących linii oraz linii, które w

przyszłości zostaną ewentualnie wybudowane na ich miejscu. Realizacja inwestycji po trasie istniejącej linii nie wyłącza możliwości rozmieszczenia słupów oraz podziemnych, naziemnych lub nadziemnych obiektów i urządzeń niezbędnych do korzystania z linii w innych niż dotychczasowe miejscach.

Najistotniejszą dla systemu elektroenergetycznego inwestycją, przewidzianą w studium, jest realizacja urządzeń wytwarzających energię z odnawialnych źródeł energii. Wskazane przedsięwzięcia pociągną za sobą wzbogacenie systemu energetycznego oraz spowodują wzrost udziału czystej energii uzyskiwanej ze źródeł odnawialnych. Planowane inwestycje wymuszą rozbudowę istniejących sieci, a jej zakres będzie odpowiadał planowanej mocy przyłączeniowej ww. źródeł.

5.2.d. Odnawialne źródła energii

Ze względu na konieczność obniżenia emisyjności sektora energetycznego oraz potrzebę dywersyfikacji wytwarzania energii zakłada się rozwój na terenie gminy odnawialnych źródeł energii, które stanowią alternatywę dla tradycyjnych, nieodnawialnych nośników energii (paliw kopalnych), w zakresie produkcji energii elektrycznej i wytwarzania ciepła. Rozwój wykorzystania odnawialnych źródeł energii jest jednym z podstawowych kierunków polskiej polityki energetycznej (*Polityka energetyczna Polski do 2030 roku, M.P. z 2010 r. nr 2, poz. 11*).

W celu intensyfikacji ilości energii produkowanej ze źródeł odnawialnych w studium wskazuje się lokalizację terenów rozmieszczenia urządzeń wytwarzających energię z odnawialnych źródeł energii o mocy przekraczającej 500 kW wraz z ich strefami ochronnymi związanymi z ograniczeniami w zabudowie oraz zagospodarowaniu i użytkowaniu terenu. W gminie zakłada się rozwój przede wszystkim urządzeń wytwarzających energię z ogniw fotowoltaicznych. Wskazane przedsięwzięcia pociągną za sobą wzbogacenie systemu energetycznego oraz spowodują wzrost udziału czystej energii uzyskiwanej ze źródeł odnawialnych. Rozmieszczenie funkcji mieszkaniowej na obszarze gminy oraz w gminach ościennych wyklucza w zasadzie możliwość sytuowania elektrowni wiatrowych jako źródeł czystej energii, z uwagi na obowiązujące otoczenie prawne. Przy rozmieszczeniu urządzeń wytwarzających energię ze źródeł odnawialnych należy brać pod uwagę sąsiedztwo linii elektroenergetycznych NN 400 kV. Studium dopuszcza lokalizację paneli fotowoltaicznych poza strefą skrzyżowaniową linii elektroenergetycznych, tj. w odległości nie mniejszej niż 17 m od osi linii o napięciu 400 kV. Nie dopuszcza się lokalizowania paneli fotowoltaicznych w odległości mniejszej niż 100 m od osi słupów linii elektroenergetycznej 400 kV.

W studium wrysowano także strefy, w których ograniczeniu podlega lokalizacja funkcji mieszkaniowej, wyznaczonych zgodnie z ustawą z dnia 20 maja 2016 r. o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych.

5.2.e. Zaopatrzenie w gaz

Przewiduje się rozwój infrastruktury gazowniczej w oparciu o sieć dystrybucyjną wraz z przyłączami.

5.2.f. Zaopatrzenie w ciepło

W gminie nie funkcjonuje zorganizowany system zaopatrzenia w ciepło. Sposób ogrzewania budynków opiera się na wykorzystaniu lokalnych źródeł ciepła. W celu

ograniczenia szkodliwej emisji spalin powinna być kontynuowana modernizacja/wymiana źródeł ciepła, a kolejnym krokiem do stworzenia ekologicznie czystego obszaru powinno stać się wykorzystywanie odnawialnych źródeł energii.

5.2.g. Gospodarka odpadami

Najważniejszym zadaniem strategicznym gminy w zakresie gospodarki odpadami jest ograniczenie do minimum negatywnego oddziaływania odpadów na środowisko oraz maksymalny wzrost ich gospodarczego wykorzystania. Służyć temu ma szereg przedsięwzięć, w tym:

- zapobieganie powstawaniu odpadów realizowane poprzez:
 - stosowanie czystych technologii produkcji,
 - selektywną zbiórkę odpadów i powtórne wykorzystanie;
- program działań edukacyjnych, którego celem będzie stworzenie kontaktu ze społeczeństwem i przekazanie mu obrazu potrzeb, zachowań i celów, jakim jest reorganizacja i wdrożenie nowoczesnej gospodarki odpadami;
- rozbudowa istniejącego systemu gospodarki odpadami.

Za główne cele gospodarki odpadami realizowanymi na terenie gminy należy uznać:

- objęcie wszystkich mieszkańców gminy zorganizowaną selektywną zbiórką odpadów komunalnych,
- wdrożenie na obszarze gminy przydomowych metod kompostowania odpadów kuchennych ulegających biodegradacji oraz odpadów zielonych,
- organizacja i rozwijania systemu zbierania odpadów wielkogabarytowych,
- organizacja i rozwijania systemu zbierania odpadów budowlanych,
- wdrożenie systemu ewidencji rodzaju i ilości odpadów przemysłowych na terenie gminy,
- wdrażanie nowoczesnych technologii odzysku i unieszkodliwiania odpadów, w tym metod termicznego przekształcania odpadów,
- wdrożenie systemu edukacji ekologicznej w zakresie gospodarki odpadami,
- utworzenie ponadgminnych struktur gospodarki odpadami komunalnymi, dla realizacji wspólnych przedsięwzięć (we współpracy z powiatem).

Objęcie wszystkich mieszkańców gminy zbiórką odpadów pomoże wyeliminować niekontrolowane wprowadzanie odpadów komunalnych do środowiska, czyli zapobiegnie powstawaniu tzw. „dzikich wysypisk”, dlatego też należy podjąć restrykcyjne działania polegające na karaniu osób i podmiotów gospodarczych składujących swoje odpady w miejscach innych niż wyznaczone do tego celu.

5.2.h. Telekomunikacja

Przewiduje się rozwój sieci teleinformatycznych, w tym budowę sieci światłowodowych i objęcie nowo wyznaczonych terenów zintegrowanym systemem telekomunikacyjnym, połączonym z systemami sieci wojewódzkiej i krajowej, z zachowaniem wymogów ustawy o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych. Dla zwiększenia dostępności sieci internetowej i rozwoju społeczeństwa informacyjnego, wskazuje się na rozwój szerokopasmowego dostępu do internetu.

Wszelkie zakazy i ograniczenia określone w niniejszym studium nie dotyczą realizacji inwestycji celu publicznego z zakresu łączności.

6. Obszary, na których rozmieszczone będą inwestycje celu publicznego o znaczeniu lokalnym

W gminie przewiduje się realizację następujących celów publicznych o znaczeniu lokalnym:

- budowę oczyszczalni ścieków w miejscowości Kielczygłów,
- budowę, przebudowę i modernizację dróg gminnych i konieczne w tym zakresie ukształtowanie dróg w nowych liniach rozgraniczających stosownie do obecnych i przyszłościowych kategorii dróg.

7. Obszary, na których rozmieszczone będą inwestycje celu publicznego o znaczeniu ponadlokalnym, zgodnie z ustaleniami planu zagospodarowania przestrzennego województwa

Na obszarze gminy nie występują przedsięwzięcia umieszczone w programach zadań rządowych.

Planowane inwestycje celu publicznego o znaczeniu ponadlokalnym zgodnie z ustaleniami Planu zagospodarowania przestrzennego województwa łódzkiego:

- prace na linii kolejowej CE65 na odcinku Chorzów Batory – Tarnowskie Góry – Karsznice – Inowrocław – Bydgoszcz – Maksymilianowo,
- prace na linii kolejowej nr 146 na odcinku Wyczerpy - Chorzew Siemkowice,
- budowa linii kolejowej Wieluń – Chorzew – Siemkowice (obecnie opracowywane jest Wstępne Studium Planistyczno-Prognostyczne w ramach II etapu naboru do Programu Uzupełnienia Lokalnej i Regionalnej Infrastruktury Kolejowej – Kolej + do 2028 roku dla projektu liniowego pn. Budowa linii łączącej linię kolejową Nr 131 (Chorzew Siemkowice) z linią kolejową Nr 181 (Wieluń)),
- rekultywacja zamkniętych składowisk odpadów komunalnych w Studzienicy,
- modernizacja konstrukcji istniejących budynków i budowa nowych o konstrukcjach odpornych na zalanie. Uszczelnianie budynków, stosowanie materiałów wodoodpornych. Trwałe zabezpieczenie terenu wokół budynków. Wdrożenie i realizacja programu dopłat dla właścicieli budynków przeznaczonych do umocnienia w obszarze zagrożenia powodzią o Q1%,
- budowa i usprawnienie lokalnych systemów ostrzegania przed powodzią. Wprowadzenie Elektronicznego Systemu Ostrzegania Powodziowego.

8. Obszary, dla których obowiązkowe jest sporządzenie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego na podstawie przepisów odrębnych, w tym obszary wymagające przeprowadzenia scaleń i podziału nieruchomości oraz obszary przestrzeni publicznej.

Katalog przypadków, kiedy sporządzenie planu miejscowego jest obligatoryjne obejmuje:

- obszary wymagające przeprowadzenia scaleń i podziałów (na podstawie art. 10 ust. 2 pkt 8 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym) – na obszarze gminy nie przewiduje się rozmieszczenia takich obszarów;

- strefę „A” ochrony uzdrowiskowej w przypadku uzyskania przez gminę decyzji ministra właściwego do spraw zdrowia potwierdzającej możliwości prowadzenia lecznictwa uzdrowiskowego na swoim obszarze (na podstawie art. 38b ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o lecznictwie uzdrowiskowym, uzdrowiskach i obszarach ochrony uzdrowiskowej oraz gminach uzdrowiskowych) – na obszarze gminy brak strefy „A” ochrony uzdrowiskowej;
- nieruchomości zajętych pod byłe lotniska wojskowe, przekazanych właściwym jednostkom samorządu terytorialnego (na podstawie art. 98 ust 2 ustawy z dnia 10 lipca 2015 r. o Agencji Mienia Wojskowego) – na obszarze gminy brak jest takich nieruchomości;
- tereny objęte planem generalnym, tj. planem generalnym lotniska użytku publicznego stanowiącym plan rozwoju tego lotniska (na podstawie art. 55 ust. 9 ustawy z dnia 3 lipca 2002 r. Prawo Lotnicze) – na obszarze gminy brak istniejącego oraz planowanego lotniska użytku publicznego;
- tereny byłych hitlerowskich obozów zagłady (na podstawie art. 5 ust. 1 ustawy z dnia 7 maja 1999 r. o ochronie terenów byłych hitlerowskich obozów zagłady) – na obszarze nie występują tereny byłych hitlerowskich obozów zagłady;
- obszary, na których utworzono park kulturowy (na podstawie art. 16 ust. 6 ustawy z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami) – na obszarze gminy brak istniejących parków kulturowych.

Przestrzeń publiczna to obszar mający szczególne znaczenie dla zaspokojenia potrzeb mieszkańców, poprawy jakości ich życia i sprzyjające nawiązywaniu kontaktów społecznych ze względu na ich położenie oraz cechy funkcjonalno-przestrzenne. Wspólnie użytkowana i kształtowana przestrzeń przez lokalną społeczność jest podstawą jej istnienia, integracji oraz rozwoju sąsiadujących z nią terenów. Wyznaczone w studium obszary przestrzeni publicznej obejmują tereny zlokalizowane w centrum miejscowości Kiełczygłów są objęte ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego.

9. Obszary, dla których gmina zamierza sporządzić miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego, w tym obszary wymagające zmiany przeznaczenia gruntów rolnych i leśnych na cele nierolnicze i nieleśne

Gmina zamierza sporządzić miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego na obszarach przeznaczonych do zabudowy na których przewiduje się zmianę dotychczasowego zagospodarowania. Granice obszarów wymagających zmiany przeznaczenia gruntów rolnych i leśnych na cele nierolnicze i nieleśne przedstawiono na rysunku studium.

10. Kierunki i zasady kształtowania rolniczej i leśnej przestrzeni produkcyjnej

Atrakcyjność krajobrazu naturalnego, obszary leśne, rozległe użytki zielone oraz pola czy doliny rzeczne stanowią dobro gminy, o które należy zadbać w odpowiedni sposób. Dbłość o ład przestrzenny należy do zadań samorządu terytorialnego, a uporządkowanie przestrzeni rolno-leśnej powinno polegać na docelowym określeniu na terenie gminy sposobu użytkowania gruntów o kierunku rolnym lub leśnym, poprzez wyznaczenie linii

rozgraniczającej lasy oraz grunty przewidziane do zalesienia, od gruntów przeznaczonych wyłącznie na cele rolne. Przebieg granicy rolno-leśnej powinien być wyznaczony w oparciu o warunki glebowo-przyrodnicze oraz naturalne granice fizjograficzne i wprowadzony do miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego gminy.

10.1. Rolnicza przestrzeń produkcyjna

Ustala się następujące kierunki zagospodarowania przestrzennego terenów rolnych:

- ograniczenie do minimum przeznaczania gleb chronionych na cele nierolnicze,
- wykorzystanie terenu na cele produkcji rolniczej ze znacznym udziałem gospodarki polowej,
- poprawianie wartości użytkowej gleb oraz zapobieganie obniżania ich produktywności,
- rozwój rolnictwa ekologicznego, szczególnie na gruntach najwyższych klas,
- zmianę struktury agrarnej (zwiększenie średniej wielkości gospodarstw),
- dopuszcza się lokalizację rozproszonej zabudowy zagrodowej oraz adaptację istniejących siedlisk z możliwością budowy, rozbudowy, przebudowy i nadbudowy budynków oraz budowy budowli rolniczych,
- przy budowie, rozbudowie lub modernizacji obiektów związanych z działalnością rolniczą, a także innych obiektów budowlanych, należy stosować takie rozwiązania, które ograniczają skutki ujemnego oddziaływania na grunty,
- utrzymanie tras komunikacyjnych i ciągów infrastruktury technicznej z dopuszczeniem ich uzupełnień w niezbędnym zakresie,
- zakaz zrzutu ścieków do rowów melioracyjnych i bezpośrednio do gleby,
- zachowanie istniejącej sieci rowów i systemów drenarskich zapewniających prawidłowe funkcjonowanie odwodnienia i odbioru wód; przy zmianie ich przeznaczenia konieczna jest kompleksowa przebudowa sieci drenarskich, pod nadzorem organu właściwego w sprawie ochrony urządzeń melioracji wodnych.

10.2. Leśna przestrzeń produkcyjna

Tereny leśne bez względu na formę własności, pełnią funkcje ochronne, gospodarcze i turystyczno-wypoczynkowe. Ustala się następujące kierunki zagospodarowania przestrzennego dla terenów leśnych (lasów państwowych i prywatnych):

- ochronę istniejących ekosystemów leśnych i zadrzewień śródpolnych wraz z możliwością powiększenia w oparciu o obowiązujące przepisy,
- prowadzenie gospodarki leśnej z uwzględnieniem ostoi gniazdowania i bytowania ptactwa (łącznie z zachowaniem drzew dziuplastych),
- na terenach leśnych dopuszcza się tworzenie polan śródleśnych i realizację cieków melioracyjnych,
- dopuszcza się przeprowadzenie, w razie braku innych możliwości, obiektów i urządzeń infrastruktury technicznej (najlepiej z wykorzystaniem istniejących dróg, duktów i przecinek),
- w odniesieniu do dróg i szlaków stosuje się odpowiednio przepisy, jak dla dróg dojazdowych i pożarowo-leśnych,
- ochronę gleb leśnych,
- ograniczenia stosowania środków chemicznych,
- wykorzystanie terenów dla potrzeb turystyki i wypoczynku, z wykluczeniem rozwoju

funkcji osadniczych, przy zachowaniu następujących zasad:

- ruch turystyczny pieszy powinien odbywać się na wyznaczonych trasach, z określeniem rejonów swobodnej penetracji terenu, uzgodnionych z właściwym Nadleśnictwem,
- ruch turystyczny powinien być ograniczony do wyznaczonych przez właściwe Nadleśnictwo i odpowiednio urządzonych tras śródleśnych,
- dopuszcza się urządzenie punktów widokowych i miejsc wypoczynku,
- rozwój urządzeń związanych z turystyką, wypoczynkiem i sportem, a także niezbędnych urządzeń z zakresu gospodarki leśnej oraz komunikacji i infrastruktury technicznej warunkuje się spełnieniem wymogów w zakresie ochrony środowiska przyrodniczego i krajobrazu.

Powyższe ustalenia mają na celu ochronę terenów wartościowych oraz zobowiązania właścicieli do zachowania odpowiedniej równowagi w ekosystemach, kształtowania ich równowagi i naturalnej odporności. Realizacja powyższych zasad ma na celu wyrównanie i ujednolicenie stanu systemów lasów prywatnych do lepszych jakościowo lasów państwowych.

12. Obszary rozmieszczenia obiektów handlowych o powierzchni sprzedaży powyżej 2000 m²

Na terenie gminy nie wyznacza się obszarów rozmieszczenia obiektów handlowych o powierzchni sprzedaży powyżej 2000 m².

13. Obszary szczególnego zagrożenia powodzią, obszary osuwania się mas ziemnych, osiadania terenu i drgań sejsmicznych

Obszary szczególnego zagrożenia powodzią wyznaczono w dolinie rzeki Nieciecz. Zostały one wskazane na rysunku Studium w oparciu o mapy zagrożenia powodziowego i mapy ryzyka powodziowego.

Sposób zagospodarowania wskazanych obszarów musi uwzględniać przepisy Prawa Wodnego, a w szczególności obowiązujące zakazy. Na obszarach szczególnego zagrożenia powodzią o p=1% i p=10% obowiązuje zakaz zabudowy z wyjątkiem przebudowy, nadbudowy i rozbudowy wyłącznie na cele mieszkaniowe pod warunkiem ograniczenia strat powodziowych i zachowaniem bezpieczeństwa.

W celu zminimalizowania szkód powstałych w wyniku powodzi lub podtopień należy regularnie dbać o sprawność urządzeń melioracyjnych, które są jednym z elementów systemu infrastruktury zapobiegających powodziom oraz realizować założenia ujęte w Wojewódzkim Programie Małej Retencji dla województwa łódzkiego wraz z Aneksiem poprzez budowę projektowanych zbiorników retencyjnych.

Na obszarze gminy nie występują obszary naturalnych zagrożeń geologicznych, w szczególności obszary narażone na niebezpieczeństwo osuwania się mas ziemnych.

Teren gminy znajduje się w zasięgu leja depresji spowodowanego odkrywkową eksploatacją węgla brunatnego, co przyczynia się do obniżenia zwierciadła wód podziemnych zasilających ciek. Według stanu na grudzień 2019 r. gmina znajduje się w zasięgu wpływu odwodnienia i pozostanie w zasięgu leja depresji KWB Bełchatów zgodnie z prognozą do 2025 r., zawartą w „Operacie wodnoprawnym na odwodnienie Zakładu Górniczego KWB Bełchatów”.

W wyniku prowadzonego przez kopalnię odwodnienia może dochodzić do procesów osiadania powierzchni terenu. Przedstawione na rysunku studium prognozowane wartości osiadań gruntu należy uwzględnić przy sporządzaniu planów miejscowych.

Zasięg i skalę procesów sejsmicznych wywołanych przemieszczaniem mas ziemnych i skalnych w ramach eksploatacji węgla brunatnego określają wskazane na rysunku studium izolinie szczytowych prędkości drgań gruntu PGV, których wartości należy uwzględnić przy sporządzaniu planów miejscowych.

14. Obiekty lub obszary, dla których wyznacza się w złożu kopaliny filar ochronny

Na terenie gminy nie występują obiekty lub obszary, dla których wyznacza się w złożu kopaliny filar ochronny.

15. Obszary pomników zagłady i ich stref ochronnych oraz obowiązujące na nich ograniczenia prowadzenia działalności gospodarczej, zgodnie z przepisami ustawy z dnia 7 maja 1999 r. o ochronie terenów byłych hitlerowskich obozów zagłady (Dz. U. z 2015 r. poz. 2120)

Na obszarze gminy nie występują obszary pomników zagłady i ograniczenia prowadzenia działalności gospodarczej, zgodnie z przepisami ustawy z dnia 7 maja 1999 r. o ochronie terenów byłych hitlerowskich obozów zagłady.

16. Obszary wymagające przekształceń, rehabilitacji, rekultywacji lub remediacji

Na terenie gminy Kielczygłów, do terenów wymagających przekształceń zgodnie z przyjętymi planami odnowy zalicza się tereny miejscowości: Kielczygłów, Chorzew, Huta, Kielczygłówek.

Ich rozwój ma nastąpić w oparciu o ożywienie gospodarcze i turystyczne, przy jednoczesnym zaspokojeniu potrzeb społecznych i kulturalnych oraz poszanowanie dziedzictwa kulturowego i lokalnej tożsamości. Przekształcenia te wymagają inwestycji w zakresie infrastruktury oraz szeroko rozumianego porządkowania i kształtowania przestrzeni publicznej. Za strategiczne cele uznano:

1. Rozwój infrastruktury technicznej (poprawy jakości życia mieszkańców), w tym kształtowanie centrum miejscowości jako obszaru przestrzeni publicznej. Do zadań tych zaliczono:
 - na terenie miejscowości Kielczygłów – uporządkowanie przestrzeni publicznej, budowę oczyszczalni ścieków wraz z siecią kanalizacyjną, przebudowę przedszkola publicznego i ośrodka zdrowia,
 - na terenie miejscowości Chorzew – uporządkowanie przestrzeni publicznej, przebudowę przedszkola publicznego, szkoły podstawowej,
 - na terenie miejscowości Huta - uporządkowanie przestrzeni publicznej, przebudowę budynku po filii szkoły podstawowej,
 - na terenie miejscowości Kielczygłówek – uporządkowanie przestrzeni publicznej,
2. Rozwój infrastruktury turystycznej, w tym:

- na terenie miejscowości Kiełczygłów – wyznaczenie szlaków turystycznych, budowę stanowisk informacyjnych i infrastruktury towarzyszącej, miejsc widokowych, budowę boiska przy szkole podstawowej,
- na terenie miejscowości Chorzew – wyznaczenie szlaków turystycznych, budowę stanowisk informacyjnych i infrastruktury towarzyszącej budowę placu zabaw, boiska rekreacyjnego,
- na terenie miejscowości Huta – zagospodarowanie placu za strażnicą, budowę boiska rekreacyjnego, urządzenie siłowni w świetlicy,
- na terenie miejscowości Kiełczygłówek – budowę boiska wielofunkcyjnego, placu zabaw,

3. Rozwój infrastruktury związanej z kulturowym krajobrazem miejscowości, do których zaliczono:

- na terenie miejscowości Kiełczygłów – modernizację biblioteki publicznej, Gminnego Ośrodka Kultury, OSP Kiełczygłów, renowację pomnika,
- na terenie miejscowości Chorzew – modernizację OSP Chorzew.
- na terenie miejscowości Huta - przebudowę i rozbudowę świetlicy w budynku OSP,
- na terenie miejscowości Kiełczygłówek – przebudowę i rozbudowę świetlicy w budynku komunalnym.

Do obszarów wymagających rekultywacji zaliczono teren składowiska odpadów w Studzienicy. Zakłada się rekultywację składowiska w kierunku leśnym oraz prowadzenie monitoring środowiska, który powinien objąć swoim zasięgiem emisję różnego rodzaju substancji do gleb, wód i powietrza.

Ponadto za obszar wymagający rekultywacji można już w chwili obecnej uznać teren realizowanego zwałowiska zewnętrznego Pola Szczerców powstałego z mas ziemnych i skalnych przemieszczanych w związku z wydobywaniem kopalin ze złoża. Zakłada się, iż po ukształtowaniu teren zwałowiska wraz z polami retencyjno – osadowymi zlokalizowanymi między jego stopą a granicą zajęcia terenu zostanie zrekultywowany w kierunku leśnym, zadrzewieniowym i rolnym. Dopuszcza się również inne niż w/w kierunki rekultywacji tj. rekreacyjno-sportowy czy gospodarczy (w tym dopuszczenie lokalizacji urządzeń wytwarzających energię z odnawialnych źródeł energii).

Na terenie gminy nie wyznacza się terenów wymagających remediacji i rehabilitacji.

17. Obszary zdegradowane

Na obszarze gminy nie występują obszary zdegradowane.

18. Granice terenów zamkniętych i ich stref ochronnych

Na obszarze gminy do terenów zamkniętych, zgodnie z Decyzją nr 14 Ministra Infrastruktury z dnia 18 września 2020 r. w sprawie ustalenia terenów zamkniętych, przez które przebiegają linie kolejowe (Dz. Urz. MI poz. 38 z późn. zm.), zaliczono tereny zlokalizowane pod liniami kolejowymi.

19. Obszary funkcjonalne o znaczeniu lokalnym

W granicach gminy nie wyznacza się obszarów funkcjonalnych o znaczeniu lokalnym.

IV PODSUMOWANIE

1. Polityka funkcjonalno-przestrzenna

Sporządzenie studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy jest niezbędnym ogniwem procesu planowania przestrzennego, który ustawowo jest postępowaniem ciągłym. Studium, jako etap poprzedzający plany miejscowe, wskazuje zakres możliwości realizacji przedsięwzięć planistycznych, idei i zamierzeń rozwoju oraz ograniczeń czy ochrony, w bliższej i dalszej perspektywie czasowej.

W trakcie opracowywania niniejszego dokumentu kierowano się zasadą zrównoważonego rozwoju. Dokument ten spełnia jego podstawowe kryteria:

- cele społeczne realizowane przez takie kształtowanie struktur przestrzennych, aby umożliwić społeczeństwu stopniowe osiągnięcie poprawy jakości życia, poprzez proporcjonalne rozmieszczenie ludności w stosunku do miejsc pracy i układów osadniczych, zachowanie prawidłowych relacji funkcjonalno-przestrzennych między ośrodkami zamieszkania, pracy, odpoczynku, usług i administracji, wskazanie korzystnego techniczno-przestrzennego standardu środowiska człowieka,
- cele kulturowe osiąmane przez takie kształtowanie struktur przestrzennych, które chronią istniejące dziedzictwo kulturowe przed zniszczeniem lub dewastacją, poprzez powiązanie obiektów historycznych z krajobrazem naturalnym i wkomponowanie ich we współczesne struktury funkcjonalno-przestrzenne oraz tworzenie nowych istotnych wartości kulturowych,
- cele ekologiczne osiąmane przez kształtowanie struktur przestrzennych hamujących dewastację środowiska i tworzących warunki umożliwiające jego aktywną ochronę poprzez zgodność charakteru i struktury zagospodarowania przestrzennego z cechami i walorami środowiska przyrodniczego, zgodność intensywności zagospodarowania z naturalną chłonnością środowiska oraz jego odpornością na zniszczenia, eksponowanie wartości krajobrazowych i ich harmonijne łączenie z zagospodarowaniem, tworzenie warunków zapewniających ochronę unikatowych wartości środowiska oraz umożliwiających odzyskanie utraconej równowagi ekologicznej,
- cele ekonomiczne osiąmane przez kształtowanie struktur przestrzennych tworzących warunki wzrostu efektywności gospodarowania poprzez racjonalne wykorzystanie zasobów przyrodniczych i istniejącego majątku, kształtowanie elastycznych struktur przestrzennych, podatnych na dalszy rozwój, kształtowanie układów przestrzennych, których struktura zwiększa sprawność i niezawodność funkcjonowania.

Po przeprowadzeniu analiz uwarunkowań i dokonaniu waloryzacji obszaru gminy określona została polityka funkcjonalno-przestrzenna. Plansza „Kierunki zagospodarowania, polityka funkcjonalno-przestrzenna”, przedstawia lokalizację i zasięg poszczególnych terenów wraz z przypisanymi do nich funkcjami. Szczegółowe ustalenie przeznaczenia danego terenu nastąpi w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego, z wymaganą dla tych opracowań precyzją i stopniem dokładności. Wszelkie działania przestrzenne na obszarach

nie objętych obowiązkiem sporządzenia planu, wymagają wyprzedzających działań planistycznych obejmujących obowiązkowo obszar docelowy wraz ze strefą kontekstu przestrzennego.

2. Objaśnienie zmian w nowym opracowaniu w stosunku do poprzedniej edycji studium

Różnice pomiędzy niniejszą edycją Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Gminy Kiełczygłów, a poprzednią, zatwierdzoną Uchwałą Nr XVI/88/2012 Rady Gminy Kiełczygłów z dnia 30 kwietnia 2012 r., zmienioną Uchwałą Nr XXXIII/226/2014 Rady Gminy Kiełczygłów z dnia 31 marca 2014 r. w sprawie uchwalenia zmiany Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Kiełczygłów, wynikają przede wszystkim z konieczności uaktualnienia zawartych danych oraz zakresu problematyki, jaka powinna zostać uwzględniona w w/w opracowaniu zgodnie z ustawą z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym.

Zmiany w zagospodarowaniu przestrzennym gminy, jakie zaszły w ciągu minionych lat, sprawiły, że obowiązujący dotychczas dokument częściowo utracił swoją aktualność, szczególnie w obszarach dotyczących polityki energetycznej gminy.

W trakcie opracowania uwzględnione zostały wszystkie elementy zagospodarowania przestrzennego obszaru gminy, tj. rolnictwo, leśnictwo, produkcja, turystyka i rekreacja, mieszkalnictwo, usługi, infrastruktura techniczna i komunikacja. W studium podjęto zagadnienia dotyczące ochrony środowiska przyrodniczego i kulturowego oraz ustalono generalne zasady przebudowy układu przestrzenno – funkcjonalnego.

Do najważniejszych zmian należy zaliczyć:

- aktualizację danych dotyczących uwarunkowań środowiskowych, kulturowych, w szczególności w zakresie obiektów zabytkowych ujętych w gminnej ewidencji zabytków, czy infrastrukturalnych,
- wyznaczenie obszarów szczególnego zagrożenia powodzią,
- wyznaczenie oraz weryfikacja istniejących terenów przeznaczonych pod zabudowę, z uwzględnieniem wniosków płynących z bilansu terenów pod zabudowę,
- wyznaczenie terenów rozmieszczenia urządzeń wytwarzających energię z odnawialnych źródeł energii o mocy przekraczającej 500 kW - farmy fotowoltaiczne wraz z ich strefami ochronnymi,
- wrysowanie stref w których ograniczeniu podlega lokalizacja funkcji mieszkaniowej, wyznaczonych zgodnie z ustawą z dnia 20 maja 2016 r. o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych.

3. Wpływ uwarunkowań na ustalenie kierunków i zasad zagospodarowania przestrzennego

Przy opracowaniu Studium kierowano się kryteriami wynikającymi ze stanu istniejącego, szeregu uwarunkowań, w tym przepisów odrębnych - szczególnie w zakresie ochrony środowiska, ochrony przyrody, dóbr kultury, ochrony kompleksów gleb oraz zapewnieniem bezpieczeństwa mieszkańców. Rozstrzygnięcia planistyczne nastąpiły przede wszystkim przy uwzględnieniu wymogów ładu przestrzennego i zapewnienia zrównoważonego

rozwoju. Oznacza to, że tereny budowlane wyznaczone zostały przy zachowaniu wartości przyrodniczych, krajobrazowych oraz środowiska kulturowego. Przy sporządzaniu Studium uwzględniono dotychczasową politykę przestrzenną wynikającą z obowiązujących miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego oraz uwarunkowania wynikające z opracowanego bilansu terenów pod zabudowę.

Przy ustalaniu kierunków zagospodarowania jako zasadę przyjęto ochronę istniejących walorów gminy. Jako wartości rozwojowe wprowadza się: stopniowe przekształcanie rozproszonej zabudowy w zwarte zespoły w obrębie miejscowości, wspieranie różnych form aktywności gospodarczej wspomagające rozwój społeczno-gospodarczy oraz uaktywnienie gospodarcze wyznaczonych terenów usługowych i produkcyjnych.

Koncepcja rozwoju gminy zawarta w niniejszym dokumencie wskazuje na potrzebę wzrostu aktywności gospodarczej, dostosowanej do zmiennych uwarunkowań i potrzeb, przy jednoczesnej ochronie istniejących walorów przyrodniczo-kulturowych. Wskazuje na konieczność stałego polepszania warunków życia jej mieszkańców oraz podnoszenia rangi gminy w strukturze powiatu.

4. Interpretacja zapisów i ustaleń studium

Zgodnie z ustawą z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego nie jest aktem prawa miejscowego, lecz jedynie dokumentem określającym politykę przestrzenną gminy. Ustalenia zawarte w studium są wiążące dla organów gminy przy sporządzaniu miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego. Ustalenia zawarte w tekście i na załącznikach graficznych studium kierunki zagospodarowania przestrzennego obszaru, nie są zaś ścisłym przesądzeniem o formie i granicach zainwestowania czy użytkowania terenów. Określenia dotyczące formy użytkowania terenów dotyczą podstawowych i uzupełniających rodzajów zabudowy. Na terenach tych mogą być realizowane także inne formy zabudowy, pod warunkiem niepozostawania w sprzeczności z formami określonymi w studium. Układ komunikacyjny wskazany na załącznikach graficznych stanowi podstawową sieć komunikacyjną gminy. Poza drogami wskazanymi na załączniku graficznym studium, w zależności od potrzeb społeczności lokalnej, możliwa jest realizacja nowych dróg, których przebieg zostanie ustalony w drodze decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej lub w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego.

5. Uzasadnienie przyjętych rozwiązań i synteza ustaleń projektu studium

Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy to opracowanie strategiczne dla rozwoju przestrzennego gminy Kiełczygłów. Pomimo braku statusu prawa miejscowego, stanowi oś systemu planowania przestrzennego na poziomie gminy.

W opracowanym dokumencie znalazły się informacje wynikające z:

- rozpoznania aktualnej sytuacji gminy, istniejących uwarunkowań oraz problemów związanych z jej rozwojem,
- sformułowania kierunków rozwoju i zagospodarowania przestrzennego gminy, a także podstawowych zasad polityki przestrzennej i zasad ochrony interesu publicznego,

- stworzenia podstaw do koordynacji sporządzania planów miejscowych,
- integrowania polityki przestrzennej państwa z interesami gminy, a także wpływu na formułowanie zadań rządowych, wojewódzkich i powiatowych, związanych z priorytetami rozwoju gminy,
- zbiorów informacji stwarzających warunki dla promocji przestrzennych walorów gminy w celu lokowania działalności związanej z preferowanymi formami aktywności gospodarczej i społecznej,
- promocji walorów i możliwości inwestycyjnych gminy.

Podczas kolejnych etapów tworzenia opracowania analizie poddane zostały istniejące opracowania planistyczne i branżowe oraz wnioski złożone przez zainteresowanych. W ten sposób określone zostały potrzeby i aspiracje społeczeństwa, władz i przedsiębiorców, a także zjawiska wpływające na samą przestrzeń gminy. Ustalono zostały:

- stan środowiska przyrodniczego i kulturowego,
- stan i faktyczne wyposażenie w infrastrukturę techniczną, transportową i społeczną,
- potencjał demograficzny,
- potencjał ekonomiczny i gospodarczy gminy,
- sytuacja na rynku pracy oraz problemy związane z bezrobociem.

Zebrane informacje posłużyły do przeanalizowania ich pod kątem możliwości przestrzennego kształtowania gminy. Wyniki przeprowadzonych badań stanowią bazę do określenia kierunków rozwoju gminy oraz rozpoznania jej predyspozycji i możliwości z uwzględnieniem zasad ochrony środowiska przyrodniczego i kulturowego. Wyznaczone tereny inwestycyjne w pełni wystarczają do zabezpieczenia potrzeb gminy w zakresie terenów budownictwa mieszkaniowego, działalności usługowej i gospodarczej, przy jednoczesnym zachowaniu walorów środowiska. W obecnej edycji studium znalazły się także wytyczne dotyczące zagospodarowania terenów rolnych i leśnych w taki sposób, aby nie uległy one degradacji.

Realizacja ustaleń studium, wynikająca z przeprowadzonych analiz, opiera się przede wszystkim na:

- stymulowaniu rozwoju gminy,
- inspirowaniu i realizowaniu programów zmierzających do poprawy jakości życia mieszkańców,
- tworzeniu infrastruktury dla istniejących i planowanych inwestycji,
- zapewnieniu współdziałania samorządu gminy z samorządem powiatowym i wojewódzkim odnośnie prowadzonych analiz i studiów z zakresu zagospodarowania przestrzennego powiatu, zagadnień jego rozwoju, styków pomiędzy gminą a gminami sąsiednimi,
- analizie i kontrolowaniu stopnia wykorzystania gruntów.

Z przeprowadzonych analiz wynika, że dotychczasowe kierunki rozwoju oraz funkcje terenów mogą być kontynuowane, pod warunkiem zwrócenia większej uwagi na zrównoważony rozwój wszystkich z nich oraz na aktywizację mniej znaczących dotychczas funkcji.